1909

4

உ

கடவுள் துணை.

வித்வசிரோன்மணியாகிய

புகழேந்திப்புலவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

புலந்திரன்களவுமாலை.

இஃது-மயிலம்.

சுப்பிரமணியசுவாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டு.

சென்னை-இட்டா

பார்த்தசாரதிநாயுடு

அவர்களாற்றமது

ஸ்ரீபத்மநாபவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1909

சென்னை ஆச்சாரப்பன்தெரு நெ-84.

உ

கடவுள் துணை.

புலந்திரன்களவுமாலை.

விநாயகர் துதி.

அத்திமுகத்தோனே அரனார்திருமகனே
சத்திக்கணபதியே சங்கரனார்திருமகனே
பானைவயிற்றோனே பழமேந்துங்கையோனே
ஆனைமுகத்தோனே ஐங்கரனேமுன்னடவாய்
வேலவர்க்குமுன்பிறந்த வித்தைக்களஞ்சியமே
மூலமுதலே முன்னடக்கவேண்டுமையா.

சரஸ்வதி துணை.

நாவிற்சரஸ்வதியே நான்முகனார்தேவியரே
சதுர்முகனார்தேவியரே தாயேசரஸ்வதியே
வாக்குவரமருள்வாய் மறையவனார்தேவியரே
நாவுதவறாமல் நற்கருத்தைத்தாருமம்மா
இந்தக்கதைதனக்கு இனிகருத்தைத்தாருமம்மா
பூவிலமர்ந்ததொரு பொற்கொடியேநான்சரணம்
சரணமென்றடிபணிந்தேன் தற்காக்கவேண்டுமம்மா
தப்புகளுண்டாயின் தாயேயருள்புரிவாய்
குற்றமிருந்தாலும் கொண்டணைக்கவேண்டுமம்மா
புலந்திரனார்கதையுரைக்கப் புத்திவரமருள்வாய்.

பாண்டியன் பெருமை.

பட்டணமாம்பட்டணமாம் மதுராபுரிபட்டணமாம்
பட்டணத்தையாளுகிற பாண்டியராசாக்கள்
மதுரைபதிதனிலே மன்னர்கள்ராசாக்கள்
நீதிமனுமுறைகள் நெறிதவறாபாண்டியர்கள்
ஆறிலொருகடமை அரசர்கள்வாங்குவது
சொக்கர்வலுமையுண்டு துரைராசபாண்டியர்க்கு
மீனாட்சிவலுமையினால் மேன்மையுடனாண்டிருந்தார்
சக்கரநெறிப்படியே தரணிதனையாண்டிருந்தான்

அல்லியரசாணி உற்பத்தி.

இப்படியாகவே இருக்கின்றநாளையிலே
ஆருயிரவர்களும் அணிதிரளாம்பாண்டியர்கள்
பிள்ளையைவேண்டியே பெருந்தவசுதானிருந்தார்
மைந்தனைவேண்டியே மகாதவசுதானிருந்தார்

சோலைமலருடைய சொக்கரைநோக்கியேதான்
கால்கள்நடுங்கவேந்தான் கடுந்தவசுதானிருந்தார்
சங்கருமப்பெயரது தயவாய்மனமிரங்கி
அங்கையர்க்கண்மீனாட்சி அருளுமிரங்கியேதான்
சந்திரர்கள்சூரியர்கள் சந்திபண்ணும்பொய்கையிலே
செவ்வலரிப்பூவிலே செல்வம்பிறந்ததுகாண்
அல்லிமலரிலே அவரித்தாள்பெண்பெருமாள்
குழந்தையைப்பார்க்கவே கொற்றவர்கள்ராஜாக்கள்
கண்டுமனமகிழ்ந்தார் காவலர்கள்ராஜாக்கள்
பார்த்துமனமகிழ்ந்தார் பாண்டியராஜாக்கள்
கண்டெடுத்துக்கொண்டுவந்தார் காவலர்கள்ராஜாக்கள்
வைத்துவளர்த்தெடுத்து மரிவுள்ளபெண்கொடிக்கு
அல்லியரசாணியென்று அரசியற்குபெயருமிட்டு
நாளொருவண்ணமும் பொழுதொருமேனியுமாய்
வைத்துவளர்த்தார்கள் வண்டார்கருங்குழலை

அல்லியரசாணி பராக்கிரமம்.

ஏழுவயதாச்சு இளங்கொடியாள்நாயகிக்கு
பாதிஅரசு பகுந்தாண்டநீண்முகனை
மூடிக்கவந்தநீண்முகனை முந்திமயிர்பிடித்து
குடலைபிடுங்கியேதான் கொம்பனையும்மாலையிட்டு
பெண்ணரசுபட்டங்கட்டி பெருக்கமுடன்வாழ்ந்திருந்தாள்
ஆண்காற்றடித்தாலே அதம்பண்ணிப்போட்டிடுவாள்
கண்டவரைக்குத்தியே கழுவிலேஏற்றிடுவாள்
எண்ணவொண்ணாச்சேனையுடன் எடுத்தாளேமந்திரவாள்
மந்திரவாளெடுத்து மதயானைபோலெழுந்து
எதிர்க்கத்தான்கண்டவரை யெண்ணியேபாராமல்
கண்டமுனிராட்சதரைக் கண்டதுண்டமாக்கிடுவாள்
வடமதுரைக்கன்னாடு வடதேசபட்டணமும்
ஈழகலிங்கதேசம் இணமுள்ளபட்டணமும்
முத்துகப்பலாயிரமும் முளகுகப்பலாயிரமும்
பாக்குளத்துறையும் பாண்டிவளநாடும்
இத்தனைநாடுகளும் இடமுள்ளராச்சியமும்
பட்டமுங்கட்டியிவள் பாருலகையாண்டிருந்தாள்
பத்துவயதாச்சு பைங்கொடியல்லியற்கு
வளர்ந்துசமைந்தாள்காண் மாதருதுவானாள்

ஸ்ரீகிருஷ்ணர் அல்லியை அர்ச்சுனற்கு பாரியாளாக நினைத்தது.

ஏழுலகையாண்டதொரு எம்பெருமாள்தான்பார்த்து
அல்லிமலரி லவதரித்தபெண்பெருமாள்
அழகில்மிகுந்ததொரு அல்லியரசாணியை
தக்கபுகழுடைய தருமாதுதம்பியரை
காண்டாவனமெரித்த காளையர்தஅருச்சுனற்கு

ஆனாலழகருக்கும் அல்லியரசாணியற்கும்
அவர்களழகுக்கும் ஏற்குங்காண்வையகத்தில்
என்றுசொல்லிமாயவனார் இயலாகதானினைத்து
சோலமலருடைய சொக்கரும்மாயவரும்
அருளால்மிகுந்ததொரு அங்கையற்கண்ணாயியும்
தேவாதிதேவருடன் தென்மதுரைவந்துநின்று
அடங்கலுந்தானழைத்து ஆறுயிரவருமாய்
பெண்கேட்கவந்தோங்காண் பேருலகில்ராஜாவே
பெண்ணாய்ப்பிறந்தாலும் பிழையில்லாப்பெண்பெருமாள்
சீனமுகனைக்கொன்று சீலியிட்டபெண்பெருமாள்
கூடியவர்தானினைத்து கொம்பனையைக்கொள்ளுதற்கு
மதுரைப்பதியாளும் மன்னவர்கள்பாண்டியரே
மணக்கோலம்வந்தோங்காண் மன்னவரேயிப்பொழுது
என்றுயிவருரைக்க இராசமன்னரப்பொழுது
ஆறுயிரவர்களும் ஐயன்மாரேதுசொல்வார்
மந்திரவாளோடே மயிலனையாள்தான்பிறந்தாள்
கண்டவரைக்கொன்று கழுவிலேயேற்றிவைப்பாள்
அண்டாப்பெருசீலி ஆர்சொல்லுங்கேளாளே
அப்படிக்கொத்தவளை அண்டப்பயப்படுவோம்
அவளுக்குஏற்றவர்தான் அருச்சுனரேயாகுமென்றார்
ஆண்காற்றடித்தால் அதம்பண்ணிபோட்டிடுவாள்
உங்களாலானபடி உத்தமரேபாருமென்றான்

அருச்சுனன் பாம்பாகவும் பெருமாள் பிடாரனாகவருதல்.

ஏழுலகையாண்ட யெம்பெருமாள்தான்கேட்டு
என்னாலேயாகுமென்று எழுந்திருந்தாரெம்பெருமாள்
காண்டாவனமெரித்த காளையென்னுமருச்சுனரை
ஐந்துதலைநாகம்போல் அடைவாய்வடிவாக
மண்ணுளிப்பாம்பு வகையானசர்ப்பமுடன்
புண்ணியமூர்த்தி பிடாரனைப்போல்வேஷங்கொண்டு
வேஷம்உருவெடுத்து வேறேயுருமாறி
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியிடபட்டணத்தில்
தண்ணீர்குளத்தருகே தார்வேந்தர்வந்துநின்று
பொற்பாம்புதன்னைவிட்டுப் பெருமாளும்ஆட்டிவைத்தார்
ஆயக்குழலூதி ஆயனுமாட்டிவைத்தார்
பாடாதசிந்துகவி பாடினார்மாயவரும்
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியிடத்தாதியர்கள்
பூங்காவனத்திலே பொய்கையருகாக
மாயன்பெருமாளும் மகாமயக்கந்தான்செய்து
மகுடிக்குழலூதி மன்னவரும்ஆட்டிவைத்தார்
ஆட்டினார்நாகமும் ஆடுதுகாண்அந்நேரம்
பாட்டுக்கிசைவாகப் பாம்புகளாடுதுகாண்

தண்ணீர்குடமெடுத்துத் தண்ணீர்க்குவந்தவர்கள்
பாம்பாடும்பாவனையை பைங்கிளிமார்தான்பார்த்து
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியரைதெண்டனிட்டு
நமதுமதுரைவளநாட்டில் வந்ததேநற்பாம்பு
தண்ணீர்குளத்திலே தார்குழலேயாடுதென்றார்
பாம்பாடும்பாவனையை பட்டணத்தில்கண்டதில்லை
அந்தஅழகும் அதிசயமுங்கண்டறியோம்
என்று அவளுரைக்க ஏந்திழையுந்தான்கேட்டு
அப்படிப்பட்டதொரு அழகுள்ளநற்பாம்பை
இங்கேயழையுமென்றாள் வந்திழையாளல்லியரும்
அப்படியேபோக அழைத்துவந்துவிட்டார்கள்
பாம்பைதிறந்துவிட்டார் பார்வேந்தர்மாயவரும்
மகுடிக்குழலூதி மாயவனாடிநின்றார்
பாம்பாடும்பாவனையைப் பைங்கிளியுந்தான்பார்த்து
மன்னன்மேல்சிந்தையுமாய் மயங்கினாள்மங்கையரும்
மாயவனைத்தான்பார்த்து மயிலனையாளல்லியம்மாள்
பாம்பையனுப்புமென்றாள் பைங்கொடியுந்தன்னருகே
அப்படியேநற்பாம்பு அவளருகேவந்ததுகாண்
பாம்புமடியேறப் பைங்கிளியும்பார்த்திருந்தாள்
முன்னழகும்பின்னழகும் முதுகில்மட்சைரேகைகளும்
அரசாளுமநாயகியாள் அல்லியரும்பார்த்தாள்
காண்டாவனமெரித்த காளையருச்சுனனும்
சொக்குப்பொடிபோட்டார் தேன்மொழியாளல்லியரும்
மாதுசவுரியம்போய் மயங்கினாளருச்சுனன்மேல்
மயங்கியெழுந்திருந்து மாயவனைத்தான்பார்த்து
பாம்பையடையுமென்றாள் பைங்கொடியாளல்லியரும்
அந்தப்பிடாரன் அடைவாகப்போனபின்பு
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியருந்தான்பார்த்து
ஆருயிரவரென்னும் அணிதிரளாம்பாண்டியர்கள்
தந்தையார்சீர்பாதந் தையலடிபணிந்து
தக்கப்புகழுடைய தருமரிடதம்பியரை
காண்டாவனமெரித்த காளையெனுமருச்சுனனே
இந்தட்சணமே இயலாவழையுங்கள்
கலியாணங்கூட்டுமென்றாள் காரிழையல்லியரும்
ஆருயிரவர் அணிதிரளாம்பாண்டியர்கள்
வற்றிக்கிடந்த வருள்பெரியகாவேரி
முட்டப்பெருகியே கரைபுரண்டுவந்தாற்போல்
திரேகங்குளிர்ந்தாரே இருதோளும்பூரித்து
தக்கப்புகழுடைய தருமர்தனஞ்செயற்கு
எழுதினார்பாண்டியர்கள் இன்பமாயோலைதன்னை
காண்டாவனமெரித்த காளையந்தஅருச்சுனற்கும்

அரசாளும்நாயகியாள் அல்லிமலர்நாயகிக்கும்
சித்திரைமாதத்திலே சீர்பத்தாந்தேதியிலே
சுக்கிரவாரமது தசமிபுனர்பூசம்
அன்றையவேளையிலே அர்ச்சுனர்க்கும் அல்லியற்கும்
கலியாணம்கலியாணம் காரிழைக்குகலியாணம்
கலியாணமென்றுசொல்லி கணமானவோலைப்போ
இட்டோமுகூர்த்தமென்று எழுதினாரோலையிலே
ஓலைகண்டநாழிகைக்கு உத்தமரேவாருமென்றார்

கலியாணம்.

என்றிருக்குமோலைதன்னை இராஜாக்கள்தான்பார்த்து
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர் அனைவோருந்தான்பார்த்து
தக்கப்புகழுடைய தருமரவரேதுசொல்வார்
இதுநல்லகாரியங்கள் என்றுமனதிலெண்ணி
சரியொத்தசம்பந்தம் ஆரென்றுதார்வேந்தர்
மதுராபுரிதனக்கு மன்னவர்கள்பயணமானார்
துரௌபதைநாககன்னி சுபத்திரையும்பயணமானார்
மந்தாரக்குந்தியம்மாள் மாதாவும்பயணமானார்
வந்துயிறங்கினார் மதுராபதிதனிலே
அரனார்திருவுளத்தால் அருச்சுனற்கும்அல்லியற்கும்
செய்யுஞ்சடங்குவகை செய்தார்கள்வேதியர்கள்
மங்கிலியந்தானெடுத்து வாள்விசையன்தான்தரித்தான்
மாதுகழுத்திலே மங்கிலியஞ்சாற்றினபின்
கூடியிருந்தார்கள் குங்குமக்கட்டிலின்மேல்
அருச்சுனருமல்லியரும் அமர்ந்திருந்தாரந்நேரம்

புலந்திரனுற்பத்தி.

அப்படியாகவேதான் அனேகநாட்சென்றபின்பு
பாலகனுண்டானான் பைங்கிளியாளல்லியற்கு
பத்துமாதமுஞ்சென்று பைங்கொடியாளல்லியரும்
பெற்றாள்புலந்திரனை பேருமிட்டாளல்லியரும்
வளர்த்தாள்புலந்திரனை வைத்திருந்தாளல்லியரும்

புலந்திரனுக்குக்கலியாணம்.

ஐந்துபிராயமது அடைவாய்வளர்ந்தபின்பு
தேசத்தழகுமன்னன் திரியோதிரன்தங்கை
துன்னுங்கருங்குழலாள் துற்சடையாள்தன்மகளை
அந்தகாரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகத்தை
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரவீரியற்கு
கலியாணம்பண்ணவே காரிழையாளல்லியரும்
சரியொத்தசம்பந்தம் தார்குழலாள்வேண்டுமென்று
வேண்டுமென்றுசொல்லி விரும்பியேமங்கையரும்
ஐவரும்நூற்றுவரும் அப்பாலேகூடியொன்றாய்
கூடிமணஞ்செய்தார்கள் குமாரன்புலந்திரற்கு

கலியாணஞ்செய்துமே கடிமுடிந்தபின்பு
அப்படியாகவே அநேகநாள்சென்றபின்பு
தேசத்தழுகுமன்னன் திரியோதனப்பெருமான்
பருவமதயானை பஞ்சவர்களைவரையும்
உருவமதயானை உத்தமர்களைவரையும்
வலியவேதானழைத்து மாயத்தால்சூதாடி
பாரவனவாசம் பஞ்சவர்கள்போயிருக்க
அன்றுமுதலாக அருச்சுனனார்புத்திரரும்
காரிழையாள்மாது அலந்தாரிநாயகியும்
அவரவர்கள் தாய்வீட்டில் அருமையாய்த்தானிருக்கும்
தங்கள் தங்கள் தாய்மனையில் சதிருடனேவளருகிறார்

அல்லிகொலுச்சபை.

அப்போது அல்லியவள் அரசாளும்நாயகியாள்
அஞ்சாப்பெரும்புலியாம் அரிவையிளமங்கையரும்
ஆசாரமண்டபத்தில் அருங்கிளியும்வீற்றிருந்தாள்
ஈண்டிசையுஞ்செங்கோல் எதிரொருவரில்லாமல்
தப்பாதரசாண்டாள் தாமரைசூழ்நாயகியாள்
முத்துவளநாடும் முடிகவியும்பெண்பெருமாள்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாளல்லியரும்
கொம்பேரிடையாள் கொலுக்கலைந்தபிற்பாடு
வண்டார்குழலாளும் மாளிகையிற்போய்புகுந்து
சிங்காதனத்திலே தேன்மொழியும்வீற்றிருந்தாள்
தனக்குக்கவரியிடும் மங்கையரைத்தானழைத்து
வயிரக்கவரியிடும் மங்கையரைத்தானழைத்து
முத்தின்கவரியிடும் மூப்பிமாரும்நோக்கி
செம்பொன்கவரியிடும் தேன்மொழியேநீகேளாய்

அல்லிசொற்பனங்கண்டது.

சென்றராத்திரியில் நித்திரைபோம்போது
சொற்பனங்கண்டேனன் தாழங்கருங்குழலே
தாழக்கருங்குழலாள் தாதியருக்கூறலுற்றாள்
ஏதென்றுசொற்பனங்கள் எனக்கறியக்கூறுமென்றாள்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்கூறுகிறாள்
சோலைமலருடைய சொக்கனார்கோவிலுக்கு
சேவிக்கப்போனதாய் தேன்மொழியேநான்கண்டேன்
சோலைமலருடைய சொக்கரவர்பார்த்து
சிவனுமப்பொழுது செங்கழுநீர்பூவெடுத்து
அங்கயற்கண்ணம்மை அகிலாண்டநாயகியும்
கொண்டுவந்துஎன்கையில் கொடுத்தாளேபார்வதியும்
மைந்தர்புலந்திரற்கு வாங்கினேனேற்குமென்று
ஏற்குமென்றுவாங்கி இந்திரர்கைகொடுத்தேன்

அதனையவர்வாங்கி அவள்தேவிகைகொடுத்தான்
மங்கையரும்செல்வம்பெற்று வளர்ந்துயிருக்கக்கண்டேன்
நன்மையோ தின்மையோ நாயகமேகூறுமென்றாள்
தாமக்கருங்குழலாள் தாயருங்கூறலுற்றாள்
ஆச்சிநீகண்டகனா அறியவேசொல்லுகிறேன்
உன்மைந்தனுக்குமைந்தன் வாய்க்குங்காண் தப்பாது
புத்திரர்க்குப்புத்திரர் வாய்க்குங்காண் தப்பாது
பிரவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்கூறுவாள்
ஆடிதாதியரே அன்னபசுங்கிளியே
பஞ்சவர்கள்நாடுவிட்டு பாரவனம்போயிருக்க
ஐவருங்காட்டகத்தே அனல்பிறந்தாள்காட்டகத்தே
மாலைமுடியார்கள வனவாசம்போயிருக்க
வண்டார்குழலாளும் மயிர்விரித்துப்போயிருக்க
எந்தவனத்திலே இருக்கிறாரென்றறியேன்
பஞ்சவரும்நாடுபெற்று நாமும்பயந்தெளிந்து
கொற்றவர்கள்நாடுபெற்று வருங்காலமெக்காலம்
வண்டார்குழலாளும் வாழ்பெறுவதெக்காலம்
என்மைந்தருக்குமைந்தருமாய் வாய்ப்பதுமெக்காலம்
என்றுதுமெண்ணியே ஏங்கிமுகம்வாடினாள்
தாமக்கருங்குழலாள் தாயருங்கூறுகிறாள்
நீர்கண்டகனவுநன்மை கன்னியரேநீர்கேளீர்
மைந்தருக்குமைந்தராய் வாய்க்கும்பூங்கிளியே

புலந்திரன் பள்ளியறைக்கு அல்லிவந்துகாண்கிறது.

பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்கூறுகிறாள்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரவீரியனார்
எமபாண்டிப்பெருமாளின் பள்ளியறையெங்கேயென்றாள்
மண்டபத்துக்குள்ளாக மன்னவனார்பள்ளியென்றார்
எங்கேயென்றுசொல்லி எழுந்திருந்தாளல்லியரும்
சிங்காதனத்தைத் திகழக்குதித்திறங்கி
தாமக்கருங்குழலாள் தாயருமப்போது
கட்டழகிபெண்ணை கன்னியரேவாருமென்று
மெத்தனவேதானடந்து மேல்பொருதுங்கண்ணாளும்
சித்திரஞ்சேர்மண்டபத்தே சென்றாள்திருவனையும்
தாள்பூட்டிப்பள்ளிகொண்டு தனஞ்செயனும்பள்ளிகொண்டான்
தாமக்கருங்குழலாள் தாயருமப்போது
பேர்சொல்லித்தானழைத்தாள் பெருமாள்புலந்திரனை
அஞ்சவாய்மாதே ஆரெனக்கேபோவென்று
வாளாலேவெட்டி வளைபோடுவானிறந்தாள்
வந்தித்திறந்தானே இந்திரனார்பெற்றதனை
தருமமுடியானுந் தனித்துபடுத்திருந்தான்

தேவியுடனேசிவர் இருக்குமுடன் கூடாமல்
தனியாகப்பசித்திருக்கச் சங்கரனார்கட்டளையோ
பசையோன் தலைக்கடையில் பக்கசவாசலிலே
மாதைத்தழுவிஇருக்க மாபாவிவாசலிலே
கோதைதழுவிஇருக்க கொடும்பாவிவாசலிலே
சகுனிதலைக்கடையில் சண்டாளவாசலிலே
மாற்றானுறங்கும்வாசலிலே மாலையிடப்பெற்றேனே
மற்றொருவர்வாசலிலே மாலையிட்டேனே
பொற்கைவளை யியவரைப் போகவரப்பார்த்தேனோ
வண்டார்குழலாளை வரப்போகப்பார்த்தேனோ
கொம்பனையாள்செய்தகொரு குடிவாழ்க்கைப்பார்த்தேனோ
இந்திரனார்தேவிசெய்யும் சீயல்வாழ்க்கைப்பார்த்தேனோ
காணாதிருந்தேனே கண்ணாரமாய்ந்தேனே
பாராதிருந்தேனே பாவிநானானேனே
வமந்தர்புலந்திரனைப் பார்த்தாள்பாலகனும்
கால்கள்தொடங்கியே சரியகுழல்வாயு
பார்த்தாள்பாலகனும் பார்த்தான்திருமகளை
தாமக்குழலாளும் தன்திருமுகம்நோக்கி
இவர்-பொய்யாமொழியும் பெருமைதலையழகும்
இவர்கள்தன்னழகும் ஆசாரப்பேரழகும்
நாகநெறியுந் தவத்திறம்பொருமைகளும்
தக்கப்புரமுடைய தருமனைப்போலிருக்கும்
இந்திரனார்மார்புமிடப்பெரிய திண்டோளும்
வெற்றிமதாயனை வீமனைப்போலிருக்கும்
அழகும்இளமையும் அர்ச்சுனனைப்போலிருக்கும்
தலையுந்தலைக்கட்டும் சகாதேவன்போலிருக்கும்
நடையும்உடையழகும் நகுலனைப்போலிருக்கும்
வீரமும்விரற்கொடையும் வேந்தனைப்போலிருக்கும்
காவிலாகாடாருங் கர்னனைப்போலிருக்கும்
இவர்திருவழகும் அருமைமகன்தானுமுண்டு
வேலெடுக்குமோ வேலாபொருதிங்கனனோ
வமந்தர்புலந்திரனை வாளாலேதட்டிவிட்டாள்

புலந்திரன் தாயாரைக்காண்கின்றது.

சிறந்ததான்தட்டலுமே குருமர்திருமகனும்
பொட்டெனவே கண்விழித்து புலந்திரனார்தான்பார்த்து
அவர்-அஞ்சிப்பயந்து அட்சணமெழுந்திருந்து
உத்தமனார்வேந்தன் உருமாலைதானெமூல
திட்டெனவேதான்குதித்தான் செம்பொன்னின்மெத்தைவிட்டு
பூங்காவில்போகவென்றால் பொற்கொடியுங்கிட்டிவந்தாள்
மலர்க்காவில்போகவென்றால் மாதாவுங்கிட்டிவந்தாள்

மாலைமுடியானும் மலரணையிற் பூவெரித்து
மாதாவின்பாதமதை மலர்தூவித் தண்டனிட்டான்
வந்துபணிந்தவனை வாளாலே தானெடுத்து
மாணிக்கமெத்தைதன்னை வாளாலே தான்விலக்கி
ஏதிபிருந்தாளே ஏகாந்தகட்டிலின்மேல்
போராஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுங் கூறலுற்றான்
இந்நேரம் ஆச்சிநீ இங்கு வந்தகாரியமேன்
நான்-செய்துவந்தகாரியத்திற் செய்தபிழையுமுண்டோ
ஊரிற்புதுமையுண்டோ உள்ளூரிற்குற்றமுண்டோ
நாட்டிற்புதுமையுண்டோ நம்மூரிற்குற்றமுண்டோ
யானைபடுகுழியும் ஆச்சிமிகராச்சியத்தில
மெத்தகளவுகள் மெல்லியரேவந்ததுண்டோ
கப்பலுஞ்சோங்குங் களவுகள் மெத்தவுண்டோ
இந்நேரம் ஆச்சிநீ இங்குவந்தகாரியமேன்
சொல்லியேதான்தொழுதான் சுந்தரப்பூமுடியான்
வேறொன்றுமில்லையையா வேந்தர்பெருமானே
அஞ்சாதேயென்று சொல்லி அணைத்தெடுத்ததாதியர்கள்
ஆடையொதுக்கியே ஆபரணம் ஒப்பமிட்டு
உத்தமனார்வேந்தருக்கு உருமால்தானுங்கட்டி
காவலனார்வீரியனுங் கைகட்டிநின்றானே
அஞ்சிமெய்நின்றானே ஐயன்பெருமானும்

புலந்திரனுக்குத் தாய்சொல்லுகிறது.

மைந்தன்புலந்திரனை வளநாடிதானபார்த்து
தருமமுடியானே தனியாகப்பள்ளிகொண்டாய்
உன்-மச்சினியாள தானொழிய அசல்நாட்டாளாகாதோ
அத்தைமகளொழிய அசலநாட்டாளாகாதோ
ஐயனார்கோவிலிலே ஆடும்அரம்பையராகாதோ
நாடகசாலையிலும நாடகிமார்தங்களிலும
வேறொருத்தியாகாதோ விஜயனமகனுரே
கொம்பேரிடையானே கோவிலிலேதேவடிமார்
எண்பத்தெண்ணாயிரம்பே ரிளங்கொடிமார்தானுமுண்டு
அன்னநடைமாதர்களும் ஆகாதோமன்னவனே
தருமமுடியானே சட்டபுவந்தகாரணமேன்
மதுரையம்பதாறுகாதம ஆள அரசிருக்க
ஆறுபிரவரென்னும அணிதிரளாமபாண்டியர்கள்
பொன்னணிப்பலகாடாளும போரெழுதிஅயமானும்
மாலைமுடியானும மாமனமார்தானிருக்க
நானுமிருக்கையிலே நாயகரேயுகதனுக்கு
தருமமுடியானே சலிப்புவந்தகாரணமேன்
நன்றாகமைந்தனே நானபெற்றெனனிருந்தேன்
பொன்னாகவும்மையும பெற்றதும்மாணதிமேன்

புலந்திரன் சொல்லல்

போராஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுங்கூறலுற்றான்
வாய்புதைத்துக்கைகட்டி மன்னனெடுத்துரைப்பான்
ஆச்சிரேசேனி ரடியேனைவாய்விண்ணப்பம்
தேசக்கழுதுமன்னனை திரியோதிரனபாவி
பருவமதையானை பஞ்சவர்களைவரையும்
உருவமதயானை உத்தமர்களைவரையும்
விருந்தமிர்தயென்றுசொல்லி வேந்தரைத்தானழைத்து
வனுவிலேகானழைத்து மாயத்தாற்சூதாடி
மாயத்தாற்சூதாடி மண்ணிழக்கமணபரித்து
உபாயத்தாற்சூதாடி தருமாபுரந்தோற்று
எத்தேசமுந்தோற்று விருபபீடமுந்தான்தோற்று
வில்தோற்றுவாள்தோற்று வீமாபுரந்தோற்று
தக்கபுகழுடைய தர்மாவர்களவரையும்
வீமனருச்சுனரை வேந்தரவர்தோற்று
நகுலசகாதேவ ராசர்களைத்தோற்று
தமமையுந்தோற்று தம்பிமாரையுந்தோற்று
ஆடைக்கொடிதோற்று ஆபரணந்தான்தோற்று
சேலைப்பணிகளுடன் சேரவவர்தோற்று
ஆயிரங்கோடிவெள்ளை யானைகளைத்தோற்று
நூற்றுக்கோடி அசுவங்களைத்தோற்று
ஆயிரங்கோடி ரப்பையரைத்தோற்று
நாடகசாலைப்பெண்கள் நாயகியதைத்தோற்று
யானைகுதிரைகளை அரசரவர்தோற்று
சேரஇவர்தோற்று செப்பொனமணிமுடியார்
இத்திலங்குமூமுடியார் நீராழிமண்டபமும
பாலவயுருவதுபோல் பளிங்குமாமண்டபமும்
பேடைமலர்க்கண்ணாள் பேரரசிமண்டபமும்
காவலர்கள்தேவி கதைகேட்குமண்டபமும
தருமமுடிபஞ்சவர் சனிவெண்ணெய்மண்டபமும்
பேர்பெரியபஞ்சவர்கள் புதுவெண்ணெய்மண்டபமும்
செப்புமழகுடைய சிவன்பூசைமண்டபமும்
இவர்கள்பூசைசெய்யும் அரனார்திருமேடை
இத்தனையுந்தோற்று இவ்வளவுமல்லாமல்
வித்தகனார்பஞ்சவர்கள் பெற்றவிளக்கொளியை
கொத்தயர்களபஞ்சவர்கள் கொண்டகுடிவிளக்கை
தாமக்குழலாளை தருமரிடதேவியரை
ஏன்மாதானைவைப்பவைத்து மன்னவர்கள்தோற்றார்கள்
இத்தனையுந்தோற்று இருந்தொருநாளவரை
தேசத்தழுகனவன் திரியோதிரனபாவி
மரவுரியைத்தான்கொடுத்து மன்னவர்களைவரும்

வெய்யவிலேதானிருத்தி வேந்தரானைத்தானே
கோறுவடிவழகி திரௌபதைநாயகத்தை
காமக்குழலாளைத் தன்வீட்டிலேவைத்தான்
வேல்பொருதுங்கண்ணனை வீட்டடக்கவைத்தான்
அன்னநடையாளை அங்கேமாட்டிவைத்தான்
பாவையழகியரை பரக்காட்ட மாட்டிவைத்தான்
சொல்லாதுசொல்லியே துகிலுரியவைத்தான்
பஞ்சவர்கள் புண்ணியத்தால் பாஞ்சாலை புண்ணியத்தால்
தக்கப்புகழுடைய தர்மரிட புண்ணியத்தால்
மாளாதிருந்தது மாதுதுயிலாடை
உரியாதிருந்தது உத்தமியாள்பூவாடை
அழியாதிருந்தது அணைழகிபூவாடை
உழுவிகழுவியதுயில் வுடை குலைதாளாமகில்
வெற்றிமதயானை வீமனுதெண்டாலே
வீமனுதெண்டாலே வேந்தர்படைகளெல்லாம்
மாளுவதுஅன்றல்லோ மன்னன்பெரும்படைகள்
சாகிறதுஅன்றல்லோ தனஞ்செயன்கையம்பாலே
பஞ்சவருக்குளைப்பாறவும் போயிருக்க
எந்தவனத்திலே யிருக்கிறாரென்றறியேன்
எக்காட்டுக்குள்ளே யிருக்கிறாரென்றறியேன்
புன்னையுடன் தம்மை விருப்பமுடன்சாய்கிழக்கு
பனையுடன் தாமரை பறாமையுடன்சாய்கிழக்கு
இன்றுமவர்திரிய தேசாந்திரிபோலே
காடுசெடிதோறும் கடுகிஅவர்திரிய
எனக்குகதியேது என்தாயெனசொல்லுமென்றான்
பிரலாபமடித்த பெண்பெருமாள் கூறுகிறாள்
அதனைக்குப்பீச்சலுக்கு ராமாக்குமாப்பா
என்செய்வேனமகனே யெழுத்தவசந்தப்பாது
தலையின்விதிப்படி தப்பாதிருக்காலும்
பாஞ்சாலிபட்டுரிய பஞ்சவர்கள் நிறைய
உன்வலதுமென்வலதும உத்தமனோவ்வலிது
தெய்வவலதுக்கவர் செயவொணமுடியாரே

புலந்திரனை கலந்தாரியிடஞ்சேர்க்கவாவென்று சொல்லுவது.

உன்மச்சினியாள்மீதி வளர்த்தசமைந்தனாம்
அத்தைமகள்மீதி அலவாசலண்டேறேன்
கண்டேனதனவிலே கட்டழகிசீர்வடிவை
மச்சினியாள்கோசிறுக்கு மகனதுசொல்லுமென்றான்
பொற்கொடியாள்கோவிலுக்கு பெய்யுருவாபுலந்திரனே

புலந்திரன்மறுத்துச்சொல்வது.

போராஞ்சாமன்னன் புலந்திரன்கூறலுற்றான்

பகைவனரண்மனைக்குப் பாவியுடவாசலிலே
சகுனிபடுபாவி சத்துருவின்வாசலிலே
ஊனதாயைத்துகிலுரிந்த சண்டாளன் வாசலிலே
கோதைதுகிலுரிந்த கொடும்பாவிவாசலிலே
மாதுபொருட்டால் வனவிலும்போனேனே
பஞ்சவர்நம்நாடுபெற்று காருப்பயந்தெளிந்து
கொற்றவரும்நாடுபெற்று காமுபகுறைநீங்கி
மன்னவர்கள்நாடுபெற்று வந்தபிறகாக
வண்டார்குழலுடையான் வந்திருப்பிற்பாடு
அன்னநடையென்னுடைய தாய்வந்தபிற்பாடு
பொற்கொடியாள்வாசலுக்குப் போவேன்காணுச்சியரே
இப்போதுபோவதில்லை யென்றாயே யொன்றுரைக்கார்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அல்லியவளேதுரைப்பாள்
தோளுக்குத்தோளு துணையேவனுந்தம்பியரே
காலத்திற்பெற்றபிள்ளை கைக்குதவுங்கண்டீரோ
போனீரேயாமாகில் புத்திரனைப்பெற்றிடுவீர்
பெற்றீரேயாமாகில் பேருண்டாய்வாழ்ந்திடுவீர்
பொற்கொடியாளரண்மனைக்கு போவீர்புலந்திரரே
போரஞ்சாமன்னன புலந்திரனுங்கூறலுற்றான்
எனக்குமோராயாண்டு வந்திழையாளுமோராண்டு
மாலையிட்டபிற்பாடு மாதுஅறியாளே
தையலர்க்குமங்கிலியந் தரித்தவனையானறியேன்
என்னையவளும் வந்திழையாளானறியாள்
நானும்வளர்ந்தது நாயகியுந்தானறியாள்
ஊடையவர்வீட்டை மறுபடியும்போனதில்லை
மாமியார்வீட்டிலே மறுவுணவுண்டதில்லை
பொற்கொடியாள்வாசலுக்குப் போகும்வகைசொல்லுமென்றான்

பிள்ளைபீதிலேபரிதவ விலங்குபோடச்சொல்லுவது.

அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியரசாள்கேட்டு
சீரியதிறந்து செவ்வாயசைவிட்டு
காதிற்றரித்திராக்குப்பேசுவதும் என்னுடன்சொல்லுவதும்
மதுக்குத்தடு ஒருப் மனுசருவமென்ன
இந்தருவத்தை யிப்போதடக்குவென்பார்
கட்டழகிதாதியரே கருமாலையழையுமென்றாள்
இருபதோர்தண்டகனை விலங்கிடவேபோடுமென்றாள்
கால்விலங்கு கைவிலங்கு கழுட்டவொண்ணா பெருவிலங்கு
மார்விலங்குதோள்விலங்கு மன்னனுக்குப்போடுமென்றாள்

புலந்திரன் சொல்வது.

போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுங்கூறலுற்றான்
என்னைவிலங்குபோடவெண்ணஞ்செய்ததென்னதாயே
போகாதஅரண்மனைக்கு பொற்கொடியேபோனேனே

மக்களையர்கள்கோவிலுக்கு மறவினாற்போனேனோ
குடிமக்கள் வாசலிலே கூசாமல்போனேனோ
உப்பரிகைமேலிருக்கும் உயரக்குதித்தேனோ
கப்பல்கள்சேர்க்குதான் களவுக்கொசெய்தேனோ
என்னகொடுமை செய்தேன் என்னைவிலக்கிவிட
அரசாளும்மாயவர்கள் அவ்விடமுங்கூறினான்
ஆடாதப்பிடாமே அவ்விவன் குறையாது
அக்கினிபுத்திரனாம் அரசேசர்கேட்டருள்வீர்
மச்சினியாள்பிறி வளர்ந்தமனைக்கிருக்க
மாதுகிளைதலிருக்க மன்னவனிலையாகாது
குடியாள்கிளைதலிருக்க கொற்றவனையாகாது
கயெமகாராஜமன்னு கருணையமேருகு
வருமாவராஜன்மர் உத்தமனைபுக்கனுக்கு
மச்சினியாள் கோவிலுக்கு மனிவீசெல்லுமென்றான்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனைகூறினான்
உன் அக்கினிக்குத்தாயடைத்த ஆசைபெரேபோனாலும்
அவகைக்கோட்டைமூடித்திரையும் கர்லவிடமாகளும்
சத்திரமதிலெழுப்பி குர்மனைகாளும்
பக்கமதிலெழுப்பி பலவாணகாளும்
வாசலுக்குகுலிரம்பேர் வால்வீரர்காவலுக்குள்
உருவின ஆயுதங்கள் வரைவிலேபோடாமல்
விழித்தகண்மூடாமல் வெள்விடமிருப்பார்
காவலைமாடாகும் காவலதிகாரவ
ராமக்குழுவானின தலைவாசல்காப்பாளும்
அக்கினிபுத்திரன்கடந்து ஆசைபெரேபோனாலும்
ஆயிரக்கதி அவனுடையிருப்பாராம்
அம்பாரிராக ஆடுகெழுலாட
விளையாடவீற்றிருப்பார் வெகுவிபாரமிருப்பேர்
பொற்கொடியாள்மன்மனைக்குப் போகுமனசெய்யுமென்றார்
அரசாளும்மாயவன் அவன்மறுபேதுசொல்வான்
ஆறுமதியாதே அம்மனைக்காணுதே
அறுசிறுக்குத்தோழியர் யாருமறியாமல்
மாதிவிடவாசலிலே மனைவழியேபோவீர்
மேசப்புரவித்த வெக்கமெலாயதருமவை
என்னுடையமன்னுநீ இனிபொன்றுதுசொல்லாதே
மன்னுநீபேசாதே மன்னர்பெருமானே
தருமர்திருவாளை தம்பிமார்களுவினை
கடுமைதந்தபஞ்சவர் பட்டமுர்களுவினை
பின்னவபெற்றஞ்சொல்லாதே பெருமாள்புலந்திரனே
மச்சினியாள் கோவிலுக்கு மனமுகீசெல்லுமென்றான்
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுமேதுசொல்வான்

அவர்-எந்தவனத்தில் இருக்கிறரென்றறியேன்
இதுவொருகாரியமாய் இவ்வண்ணம் வந்த தன்னை
மானவென்றுசொல்லுகிறேன் மாதாவே யிப்போது
ஆணைவிடச்சொல்லவென்று அடிபணிந்தெண்டனிட்டான்
வந்துபணிந்தவரை வாளாலேதாவெடுத்து
ஆணைமுகர்பஞ்சவர்கள் ஐவரிடமாணைவிட்டேன்
கடுமையறந்தபாஞ்சாலி கட்டழகியாணைவிட்டேன்
தருமருடனாணைவிட்டேன் தம்பிமார் ஆணைவிட்டேன்
மாதருடனேகூடி மருவிவருமளவும்
என்னுடனேகட்டும் இருக்கட்டுமிந்திரனை
என்றுமங்குரைக்க விசயனுடனேதானேகேட்டு
கைகாலைப்பார்த்து மலர்தூவித்தெண்டனிட்டு
செம்பொனைக்குத்தெண்டனிட்டு கூறுமாணிக்கமாலும்
உம்மானைகொண்டுபோன ஊர்வழியேபோமென்று
தாயானைகொண்டுபோன் தனிவழியேபோமென்று
போனவுடனேக்குதேயா பொறுபொடிவேவெங்களுக்கு
ஆணைவிடுமென்று அடிபணிந்தெண்டனிட்டான்
அரசாளுமகாராசன் அல்லியுந்தானேகேட்டு
விட்டேனையானைவெல்லாம் வேந்தர்பெருமானே

அல்லி இந்திரனைக்குறித்துப் புரவிவாங்குவது

ஆகாயவாண்புரவி அழைப்பிக்கத்தானேதருவேன்
இந்திரரேநீரும் இங்கேவிருமென்றுசொல்லி
கட்டழகிசபியுமகாவலின்மேல் பாசபுருந்து
அழுச்சனைவிட ஆச்சியருந்தானிறங்கி
காலோடுகண்ணுங் கனிவாயுங்கொப்பளித்து
வாயோடுபல்லுமதிமுகஞ்சுத்திசெய்து
செக்கமதுரைநாடாளும் திருநீறுங்காப்பணிந்து
சிந்தித்துநின்றுமே சிவனேயடிபணிந்து
தேவேந்திரனை நினைத்துத்தெண்டனிட்டாள்
மைந்தர்புலந்திரனு வாண்புரவிமேனுமென்று
மைந்தனுக்குச்சகாயமாய் வாமனைகளேனுமென்று
ஆகாயவாணபுரவி யானைக்குவேண்டுமென்று
இந்திரரைநோக்கி வந்திமையுந்தெண்டனிட்டாள்
மருமகள்தானிளைக்க மனைமருந்தானேகேட்டு
தேவேந்திரருந்தானே தேவிமுகம்நோக்கி
கண்டாயோபெண்ணரசே கயற்கண்ணாள்நின்றவிதம்
தன்-மைந்தருக்குமைந்தருமாய் வாய்க்கவேவேண்டுமென்று
புத்திரற்குப்புத்திரனாய்ப் பிறக்கவேவேண்டுமென்று
தவஞ்செய்கிறுன் தையலினம்பிறையாள்
என்றுரைக்கஇந்திரனுர் இந்திராணிதானேகேட்டு
தென்காய்க்குழுனாறுகண் தேசத்திலென்பார்கள்

ஓடுமயில்கண்ணாட்கு ஒருகண்ணேயுள்ளதுவும்
தோளுக்குத்தோளு துணைவேண்டுமிந்திரரே
அதனாலேயல்லவோ யாரணங்கூருக்கிருள்
ஆகாயவான்புரவி அனுப்பவேவேண்டுமென்றாள்

தேவேந்திரன் புரவிகொடுத்தது.

தேவேந்திரபகவான் சிரித்துமகிழ்ந்து
வானத்துமேகங்கள் வாணவர்கோன் வரவழைத்து
பார்த்தானேயிந்திரனும் பாவைகள்கொள்ளாதே
இப்படிக்குபோனாலே இந்திரர்க்குவர்க்காது
என்றுஇவர்நினைத்து இன்பமுள்ளபேரனுக்கு
பூமியில்வாழுகிற புரவியைப்போல்சோடித்து
அங்குபடிவைத்தல்லோ அழகாயலங்கரித்து
நாலுகால்வண்டயமாம் நடுக்கழுத்திற்கொலுசுகளாம்
செம்பொன்சிறுசதங்கை சேர்த்தபலகரையும்
அம்பொன்மணிகிண்கிணியும் அழகாகப்பூட்டினராய்
மாணிக்கதண்டையும் வைடூரியந்தண்டையும்
நெற்றிக்குசுட்டிகட்டி கோர்விழிக்குமையெழுதி
மெத்தைபடித்திட்டு மேலேமணைகோலி
சித்திரஞ்சேர்பட்டு சிராய்மடித்துவிட்டு
குப்பியில்சாந்துகளும் குழாவிப்புனுகுகளும்
வாய்த்தயிலச்சருளும் வர்ணப்பலநகையும்
தட்டுப்புனுகுகளும சவ்வாதுபரிமளங்கள்
பூவாலலங்கரிததார் புலந்திரனார்புரவிதனை
வகைவகையாய்ப்பூச்சரங்கள் வைத்துப்புரவியிலே
சோடித்தலங்கரித்து சுந்தரற்குவேண்டுமென்று
தேவேந்திரபகவான் சிரித்துஅலங்கரித்து
ஏற்குமோயிப்புரவி இந்திரற்குஏற்குமென்று
தட்டிப்புரவியைத் தாமந்தவாழ்மார்பன்
குதிரைக்குபதேசங் கூறினார்காதிலேதான்
ஆகாயம்போகாதே அவலோகம்போகாதே
செம்பொன்மணிமுடியாளை தேவியுடகோவிலுக்கு
ஒருசாமபொழுதிலே இருக்குமட்டுந்தானிருந்து
இருசாமமங்கே இருக்குமட்டுந்தானிருந்து
விடியவொருசாமத்திலே விடுபட்டுவந்துவிடு
அப்போதுவான்புரவி அவருடனேசொல்லுகுது
அருளருளும்ஐயாவே அப்படியேயாகுதென்று
வந்ததுகாண்புரவி மதுரைவளநாட்டிற்கு
செம்பொன்கடிவாளம் தென்னுகைப்பிடித்து
மலர்க்காவிதான்கடந்து வைவையவளநாடியரும்
மைந்தனிருக்கிறதோர் மண்டபஞ்சென்றேறினான்

புலந்திரனை அலங்கரித்தது.

மாலைமுடியானை மஞ்சனமாடுமென்றாள்
மஞ்சனீர்சாலையிலே மன்னவனுமப்போய்புகுந்து
ஆடைகளைந்துவைத்து ஆபரணந்தானைகழற்றி
கத்தியுடனே ஆங்கே காலனுந்தான்கழற்றி
சேலைதான்கழற்றி செம்பொன்மணிமுடியான்
கொற்றவர்களசேனாளும் குளிக்குநீரைப்பதினன்
தப்பட்டிக்கொண்டு துவட்டினார்சுந்தரியார்
சாமுலானை பின்னைகளைவீசினார்கள்
ஆடையெடுத்துடுத்தி ஆபரணந்தான்பூட்டி
கச்சைவரிந்துகட்டி கத்தியைச்சொருகி
தென்னவல்புலிவேந்தன் திருநீற்றுக்காப்பணிந்து
சிந்தித்துநின்று சிவனையடிபணிந்து
செங்கழுநீர்பூவெடுத்து சிவனுமைதோத்தரித்து
கஸ்தூரிபொட்டுமிட்டு கண்டபெண்கள்சேர்ந்திடவே
மாணிக்கமண்டபத்தில் மன்னவனுஞ்சென்றுமே
சிங்காதனத்திலே சிரன்கிரன்வீற்றிருந்தான்
அரசாளுநாயகியாள் அல்லியருங்கூறுகிறாள்
மைந்தர்புலந்திரனை மயிலனையாள்தான்பார்த்து
ஆனந்தவாழ்மார்பா அடிசலுக்குவாருமென்றாள்
சிங்காதனத்தைவிட்டு சிகழுக்குநீக்கிறங்கி
அமுதுண்ணுமண்டபத்தை ஆணழகன்சென்றானே
அரசாளுநாயகியாள் அல்லியருங்கூறலுற்றாள்
இருமிருமென்று பின்னைகடைகண்ணையமர்த்தி
பொற்றவிக்குமேலே புலந்திரனும்வீற்றிருந்தான்
சிங்கமுகக்காலி செம்பொற்றளிகைவைத்தாள்
கைக்குநீர்வைத்தான் காவலனார்கிரியற்கு
நீர்கழும்பியூற்றி சேர்ந்தனமுடனையாளும்
பொன்னகம்வாங்கி புரிகுழலாள்தான்படைத்தாள்
பத்துவகைக்கறியும் பதினெட்டுபச்சடியும்
நீர்கடக்கன்னியாள் நீசெரித்துதான்கொடுத்தாள்
அறிவுடையநாயகர்க்கு ஆகாரந்தான்கொடுத்தாள்
அந்தவடிசல் அமுதுண்ணபிற்பாடு
அத்தளிகைமாற்றி பொற்றளிகைமுன்னேவைத்து
போனகம்வாங்கி புரிகுழலாள்தான்படைத்து
சக்கியபாலும் காட்டுமாங்கனிப்பழமும்
திருத்தியமுதுந் தெளுத்தியகொப்பாலும்
கூட்டிப்படைத்தார்கள் கொப்பனைமார்தாதியர்கள்
அந்தஅடிசல் அமுதுண்டபிற்பாடு
கைகழுவநீர்வார்த்தார் காரிகையார்தாதியர்கள்

உத்தமியுமைந்தனுமாய் ஒராவுலாகொடுத்து
சித்திரஞ்சேர்மண்டபத்தில் தேனமொழியாள்வீற்றிருந்தாள்
முடிப்பூவுஞ்சந்தனமும் மெல்லியருந்தானவாங்கி
அடைக்காயும்வெள்ளிலையும் அன்பாகத்தான்வாங்கி
மைந்தருக்குத்தான்கொடுத்து மாதுநல்லாளப்பொழுது
தானுமிலையமிர்தம் தையலருந்தின்றாளே
மாதாயினப்பாற வான்கவுரிவாங்கினாள்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதிமுகம்நோக்கி
கொண்டுவந்துபூட்டுமென்றாள் குமாரன்புலந்திரற்கு
மச்சினியாள்மெச்ச வகைவகையாய்ப்பூஷணங்கள்
ஆபரணப்பேழை அலங்கோதிதான் திறந்து
ஆனந்தமார்பனுக்கு ஆபரணந்தானெடுத்து
தெரிந்தபணிதனை செம்பொற்றளிகைவைத்து
கொண்டுவந்துமுன்னேவைத்தாள் கொம்பேரிடையாளும்
தென்னர்பெருமான் திருமேனிதீண்டவல்லான்
ஆனந்தமார்பனுக்கு அருகாகவந்திருந்து
முதலினுருமாலை முகமறையத்தானறித்து
வேதிச்சகரபுனுகால் மின்னமுகந்துடைத்து
கட்டழகர்நெற்றிமேல் கஸ்தூரிப்பொட்டுமிட்டு
தேனல்லோதாரன் திருநீற்றுக்காப்புமிட்டு
ஈரொட்டுப்பூண்கடுக்கன் யிட்டுமிலைகாதில்
அணைந்தமுடிசூட்டி அழகாகப்பூட்டினார்
ஒருமுத்தேகமுத்து உலகமெல்லாம்பெற்றதுபோல்
பரியமுத்துப் பரிமுத்துத்தாழ்வடமும்
நவரத்னப்பதக்கம் நாகரீகத்தாழ்வடமும்
ஆரப்பதக்கமும் அழகுசரப்பணியும்
பார்த்தபணித்திரமும் பருமுத்துத்தாழ்வடமும்
முன்கைமுதாரிகளு முழுகடகமோதிரமும்
சந்திரகடகங்கள் தாயித்திசோதியின்ன
அஸ்தகடகமும் அழகானமோதிரமும்
முத்திரைமோதிரமும் முனைகைரிற்கடகமும்
செம்பொன்பவுத்திரமும் சேர்ந்தகணையாழிகளும்
பொன்னினரைஞாணும் பூட்டினாற்பொற்சலங்கை
கச்சையிறுகவணைந்து கததிமிகச்சொருகி
பாங்குகள்தான்சொருகி பாவனிடதனில்
பூஞ்சிலம்புந்தண்டையும் பொன்விட்டேந்தானணிந்து
ஆபரணமெல்லாம அடங்கலுந்தான்பூட்டி
இமையாயிரம்பொன்பெற்ற இந்திரவர்ணப்பச்சைவடம்
ஆனந்தமார்பனுக்கு ஆடைவரிந்துகட்டி
நிரஞ்சனமாகவே நிறமதொருமேனியெல்லாம்
இந்தப்படியாக வியலாயலங்கரித்து

அரசாளுந்நாயகியாள் அல்லிபெருங்கூறலுற்றாள்
மைந்தர்புலந்திரனைப் பார்த்தவளாடி
கண்திருஷ்டிவாராமற் காப்பிடுங்கள்தாதியென்றாள்
சந்தனமுஞ்சாந்தும் சவ்வாதுமிகவணிந்து
ஆலாத்திகாட்டுமென்றாள் ஆனைதமார்பனுக்கு
மூத்தார்மேலாலாத்தி முப்பதுநூறாயிரம்பேர்

புலந்திரனுக்குத் தாயார்புத்திசொல்வது.

ஆகாயவாண்புரவி அதிதாரமேறி
ஒருசாமப்பொழுதிலே உத்தமனேநீர்போய்
மந்திரவாள்தாரேன் மன்னர்பெருமானே
வாள்வைத்தால்கதவு திறக்குங்காண் மன்னவனே
தாளைத்திறக்குங்காண் தனஞ்சொர்ணபொற்கதவு
போனதற்போலேநீரும் பொற்கொடியையெழுப்பாதே
அறியத்துபார்த்து ஆனைமுகமன்னவனே
கையாலேதட்டிக் காரிகையையெழுப்பாமல்
காலாலேதட்டி மங்கையரையெழுப்பும்
சற்றேதான்தட்டினமே தையலெழுந்திருப்பாள்
அவள்வாழும்பெருமைக்கு மாமன்னர்சேவகரும்
உத்தமர்களபஞ்சவனார் ஒருபுயராசாளுமவனும்
கட்டழகர்பஞ்சவனார் காசேலாட்டியாளுமவனும்
கர்ணனிடவதிகாரம் காவலர்போர்வீரியமும்
வசாதும்மேதிபெதித்துவைப்பாளாமாகில்
உத்தமர்கள்சொல்லாதே தக்கதின்றுபேசாதே
கொற்றவனையுந்தனக்கு கோபஞ்சன்னமாமல்
அத்தனைக்குமுட்கொடுத்து அரிகாரநீர்கேட்டு
எத்தனைசொன்னாலும் எனக்காகநீர்பொறுத்து
அன்னமேமயிலேகோவிலார்கோவில்சொல்லுமென்று
ஆனந்தேகயுமுனைடைய ஆய்ச்சியபேர்சொல்லுமென்று
மங்கையரேயுமுனைடைய மாமன்பேர்சொல்லுமென்று
அன்னமேயுனதுடைய ஐயன்பெயர்சொல்லுமென்று
மங்கைகள்ளொளிதன் பெருமணவாளன்றனைப்பேரும்
ஆழமூலியாள் அடையாளஞ்சொல்லுமென்று
இருப அடையாளம் மேரிமைக்குதானேகொடுக்க
தாரேனடையாளம் தையலுக்குக்கொடுத்தா

அடையாளங்கொடுத்தது.

அல்லிக்கொடியும் அழுத்தியசிராவும்
சிராவுங்கங்கணமும் இருமுடியுந்தான்கொடுத்தாள்
உன்மாமியாரிட்ட உருபவுத்திரந்தான்கொடுத்தாள்
வாங்கிமுடித்துக்கொண்டார் மன்னர்பெருமானும்
மாதாஅடையாளம் வைத்தானமடிதனிலே

அரசாளும்நாயகியாள் அல்லியருங்கூறுகிறாள்
அரும்பாவிவாசலிலே அமிர்தம்படியாதே
கஸ்தூரிபூசாதே கபடனதுவாசலிலே
தண்ணீர்குடியாதே தையலதுவாசலிலே
கொப்பளித்துநீரைக் குடியாதேவருமென்றாள்
இருந்துஒருசாமம் எந்திழையைக்கூடி
வாவொருசாமத்தில் வந்துவிடுமென்றாளே
அருளருளுமென்றுமே அப்படியேயாகுமென்றார்
போகவிடைதாருமென்று புலந்திரனுந்தெண்டனிட்டு
வந்துபணிந்தொரு மகனைவாழ்த்தலுற்றாள்
நீயேஅரசாள்வீர் நீடூழிகாலமெல்லாம்
என்னைப்பெறுவீர் எதிர்த்தார் முடிபெறுவீர்
பிள்ளைபெறுவீர் பெருயானைப்போல்வாழ்வீர்
வாழ்ந்திடுவீரென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினாள்
தேனல்லாதாரனுக்கு திருநீருங்காப்புக்கொடுத்தாள்
வாய்த்தயிலைச்சுருளும் வாணபழுக்காயும்
காவலன்வீரியற்கு கைநிறைய அள்ளியிட்டாள்

புரவியின் மகிமைசொல்வது.

ஆதினம்விட்டிறங்கி அன்னநடையாளும்
மாதாமுன்னடக்க மைந்தருபின்னடக்க
சிங்காரத்தோட்டத்தில் சென்றாள் திருவனையும்
வாணபுரவிதான்பிடித்து வையகவளநாட்டியரும
செம்பொன்னாற்கடிவாளம் தெனனுங்கைபிடித்து
மைந்தர்புலந்திரனை வளநாடிரனைபார்த்து
பூமியிலேவாழுகிற புரவியைப்போலெண்ணாதே
வையாளிபுரவியோடி வருவதெல்லாங்கண்டீரோ
கடிவாளங்கைவிடாதே கட்டழகாகற்பகமே
அங்குபடிகால்விடாதே ஆணழகாமன்னவனே
மாலைமுடியானே வழிபிடித்துவாருமென்றார்
மச்சினியைக்கண்டபின்பு வாருமலிருக்காதே
வேந்தர்பெருமானே விடியவிங்கேவாருமென்றார்
அருளருளுமென்னுச்சி அப்படியேயாகுதென்றார்

புலந்திரன் புரவிமேல் நடப்பது.

மறுபடியுந்தெண்டனிட்டான் மாதாவின்சீர்பாதம்
புரவியைச்சுற்றிவந்து போகசலாம்வாங்கினானே
அங்குபடிகால்வைத்து ஆனந்தவாழ்மார்பன்
உத்தமர்கள்புத்திரனும உதாரிச்சேறினானே
எறினதுகண்டாளே யிந்திரரைக்காணாமல்
பிள்ளையிவள்காணுளே பெருமாள்புலந்திரரை

ஆகாயமாகவே அப்புறவிதான்பறக்க
அந்தரமார்க்கத்தில் அப்புறவியெழும்பினதே

அல்லியம்மாள் புலம்பல்.

மைந்தரைப்போகவிட்டு வாடிமனந்தளர்ந்தாள்
போகமாட்டேனென்றானே விஜயனான் போகவிட்டேன்
கர்ணனிருந்தாரே காவலர்கள் கண்டாரே
தூலாலகமிந்திரனார் நூற்றொருவர் கண்டாரே
மாலைமுடியானை வதைசெய்தாராமாயின்
மாறும்படியொழிய மண்ணிலிருப்பதில்லை
பஞ்சவருக்கென்னசொல்வேன் பாஞ்சாலிக்கென்னசொல்வேன்
வெற்றியசயானை வீமருக்கென்னசொல்வேன்
அங்கவர்க்கென்னசொல்வேனருச்சுனருக்கென்னசொல்வேன்
சோலைமலருடைய சொக்கர் லீலைசெய்ததெல்லாம்
அவரிட்டகலகமல்லோ யாருடன் தகராறுவேன்

அல்லி சொக்கநாதர் கோவிலுக்குவந்தது.

தன்படைகதானிருக்க தையலருந்தானிருக்க
தானுவழிநடந்து தையலரும்மங்கேராம்
சோலைமலருடைய சொக்கரிடகோவில்வந்து
முக்காலவம்வந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டாள்
மைந்தர்புலந்திரற்கு வாட்டங்களில்லாமல்
மன்னர்புலந்திரனார் வந்தாரேயாமாகில்
ஆலாத்திப்பெண்கள் அதிசயமாய்க்கொண்டுவேன்
மாடைவராகனு மாணிக்கத்தினாலும்
செம்பொன்னின்முத்துக்களுஞ் சுவாமிக்கோரணிப்பேன்
தண்டிவந்தபொன்னையெல்லாம் சங்கரனுக்கீந்திடுவேன்
கொண்டுவந்தானைசொரிவேன் கோபுரவாசலிலே
மைந்தர்புலந்திரர்க்கு வல்வினையில்லையென்று
இம்முடியில்புஷ்பமது சேரவேதள்ளுமென்றார்

சொக்கர் மீனாட்சியைநோக்கிச் சொல்வது.

சோலைமலருடைய சொக்கருந்தான்பார்த்து
அங்கயற்கண்ணுமையை அரனுந்தான்பார்த்து
கண்டாயேமாதே கயற்கண்ணுள்நின்றவளே
எத்தனைகோபட்டும் இவள்கெஞ்சுகின்றாள்
பொற்கொடிமாதருக்குப் புஷ்பங்கள்கொடுப்பதில்லை
அங்கையற்கண்ணுமையாளவர்முகத்தைதான்பார்த்து
கல்லோருக்குக்கண்கள் இரண்டென்பார் சாஸ்திரத்தில்
தேங்காய்க்குக்கண்மூன்று தேசத்திலென்பார்கள்
ஓடமலர்கண்ணுட்கு ஒருகண்ணேயுள்ளதுகாண்
பிரந்துகன்னியாளுக்கு பிள்ளைதலைவேனும்
அதனால்வருந்துகிறாள் காரணங்களின்னேயா
பொற்கொடியாள்மாதருக்குப் புஷ்பமதுகொடுமென்ன

சங்காருமப்போது சற்றேநகைநகைத்து
சங்கைபரிதாபங் தையலேரகண்டாயோ
வெட்டுவேன்குத்துவேன் விலங்கிடுவேனென்றுசொல்லி
ஆக்கினைகள்செய்து அவளையிவன் போகவிட்டாள்
எத்தனைநேரமட்டும் இவள்கெஞ்சிநின்றாலும்
பொய்கைவளநாடியற்குப் புஷ்பங்கள்கொடுப்பதில்லை

மீனாட்சி சொக்கருக்குச் சொல்வது.

அங்கையற்கண்ணம்மை ஆசனத்தைவிட்டிறங்கி
மகாதேவர்பாதமது வணங்கித்தெண்டனிட்டு
அங்கையற்கண்ணம்மை அருகில்வந்தேதனைசொல்வாள்
ஆராயிரவர்களும் அணிதிரளாம்பாண்டியர்கள்
மாளுவோமென்று மலைமேல்தவமிருந்தார்
மாளாதேயென்று மலரிலவதரித்தாள்
வீருகச்செங்கோல் செல்விசெலுத்திநின்றாள்
மன்னன்விஜயன் மடலூர்த்தமாதேவி
காளைவிஜயனார் கட்டழகன்தேவியிவள்
சிறுவிரல்பாதம்ரெண்டும் சிலம்புக்கால்கொப்பளிக்க
செண்பகப்புமெல்லடிகள் திருவிளைக்குத்தாளேக
எத்தனைநேரமட்டாய் இளங்கொடியாள்கெஞ்சிநிற்க
இப்படிக்குநீரிருக்க யிதுவுமக்குத்தருமமல்ல
பொற்கொடிமாதுக்கும் புஷ்பமதுகொடுத்தால்
சந்தோஷமாயிடுவாள் தருமமுடியழகி
சங்கமருமப்போது தயவாய்மனமிறங்கி
சிவனருமப்பொழுது திருமுடியைத்தானசைக்க
எலங்குழலாளும் இருகையுந்தானிறைய
வாங்கிமடியில்வைத்தாள் மதுரைவளநாடியரும்

சொக்கர்பின்னைக்குத் துணைபோனது.

சொக்கருங்கூட துணைபோகவேண்டுமென்றாள்
சிவனருமப்போது தே முகம்நோக்கி
ஆரமுலையாளே ஆளடிமையானேமே
அது-சந்தேகமென்று சங்கரியுந்தானசிரித்தாள்
சொக்கருங்கூடத் துணையாகத்தானபோனார்
சந்நிதியைவிட்டுச் சுவாமியவர்போனார்
தீர்த்தமும்திருநீரும் திருமாலைச்சந்தனமும்
கொண்டெதிரேதந்தார்கள் கொம்பேரிடையாட்கு
தீர்த்தம்தெளித்தார்கள் திருநீற்றுக்காப்பணிந்தார்

அல்லிக் கொலுவுக்குவந்தது.

சந்நிதியைவிட்டுத் தையலருந்தானகர்ந்தாள்
படித்துறையுந்தான்கடந்து பாண்டிவளநாட்டாளும்

கோபுரவாசல் கொம்பனையுந்தான்கடந்து
தென்னந்தெருவும் தேரோடுவீதிவிட்டு
மன்னர்தெருவுகளும் மாடோடும்வீதிவிட்டு
வாசற்படிகடந்து மண்டபஞ்சென்றேறினாள்
நாமக்கருங்குழலாள் தாதியெதிரேவந்து
காலுக்குநீர்கொண்டு காரிகைமாரோடிவந்தார்
கோவிலுக்குப்போய்வந்தேன் கொம்பனையேதாதிகளே
இதகெள்ளாயப்போலவேவந்தேன் ஏலக்குழலாளே
பாவையழகியரும் பள்ளியறைபோய்புகுந்தாள்
தாழ்வணையில் சகொடுத்து தையலருவீற்றிருந்தாள்
அணைமருங்குறையுடையார் ஆயிரம்பேர்ஒடிவர
அத்தனைபெண்களையும் அனுப்பிவிடைகொடுத்து
மெல்லியர்களெல்லாம் விடைபெற்றுப்போனபின்பு
மங்கையருப்பள்ளிகொண்டாள் மாணிக்கமெத்தையிலே
விடிந்துவருவாரோ வேந்தனையுங்காணபேறு
வெல்பொருக்கண்ணுள் விசனமாய்ப்பள்ளிகொண்டாள்

புலந்திரன் புரவிமேற்போனது.

அக்கொடியிந்திரனார் ஆகாயமார்க்கத்திலே
ஆகாயமாய்ப்பறந்து ஆணழகன்வான்புரவி
மதுராபுரிகடந்து மைவளகாடுவிட்டு
வனமாய்வனங்கடந்து மலைகுகைகள்தான்கடந்து
கடல்வளநாடு குலவீரன்மலைகடந்து

தருமாபுரங் காண்கிறது.

தாமரைசூழ்அல்லிமகன் தர்மாபுரங்கிட்டினனே
அந்தப்புரத்தை அறிந்தானவதாரன்
எட்டுத்திசையுந்தோப்பும் எதிர்மலர்க்காவுகளும்
நாற்றிசையுந்தோப்பும் நானமலர்க்காவுகளும்
கொண்டாடிப்பூக்குமந்த குங்குமவெண்டாடை
நெடுநீலங்கொல்லையில் நீலவர்ணகஸ்தூரி
பூமாங்கனத்தையும் பூத்துச்சொரிந்ததுவே
மந்தாரைபுன்னைகளும் மருவோடிருவாட்சி
மல்லிகைமுல்லை வாய்த்ததொருசெண்பகமும்
வரிமுகின்றபின்னைமரம் மாதுளம்பூவாசனையும்
திருவழகுஞ்சோலையும் தெய்வலோகம்போல்
கண்டான்புலந்திரனுங் கண்கள்ரெண்டுங்கொள்ளாதே
இந்தக்கட்டடையும் இளமையன்றுபார்த்து
இப்பெரியகோட்டைவிட்டு எங்கொளித்தாரையன்மார்
எந்தவனங்காடுறைந்தார் எவனுடையிலேயன்மார்
மாயத்தால்சூதாடி மண்ணிழந்தார்பாண்டவர்கள்
கட்டழகனிந்திரனும் கண்களால்முத்துதிர்த்தான்

பூமாங்கனத் தனிலும் புலந்திரன்தான் பார்த்து
பஞ்சவர்கள் கோபுரமும் பார்த்தன் திருமகனும்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
வண்டார் குழலாளும் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
காவல்கள் பாண்டவர் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
பாழாயிருக்குதையா பட்டணங்களத்தனையும்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ஆளுவார் பாண்டவர்கள் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

அப்பால் திரும்பி [illegible]
அக்காட்டில் இருக்கும் [illegible]

மாணிக்கமேடையுமே மணிதூக்குமேடையும்
சித்ரமேடைக்கூடங்களும் சிறந்தபுலி ஓட்டுமாடங்களும்
காட்டாமேடைக்கூடங்களும் காவல்புலிச்சிங்காசனங்களும்
பாடிப்பாடுங்கூடங்களும் பஞ்சவர்ணக்கிளிகளும்
ஐந்துநிலைக்கோபுரமும் ஐவர்திருமாடத்து
மாணிக்கமின்னலையே மணிவிளக்கொளிகொண்டிலங்கு
மூத்தமுடிமன்னன் முன்னையிலே நாடுகண்
மகாவிருக்ஷத்தையும் வச்சிரதிரேகண்டது
வச்சிரதிரேகண்டதை மன்னவனுங்கண்பார்த்து
போராசவீரன் புலந்திரனுங்கூறுகிறான்
கண்ணையாரிருக்கிற்கள் கிருஷ்ணராவிக்கிடத்தில்
பாண்டவர்கள் போனதிப்ப பாவியர்காய்போனாமோ தா
தாயாதிவாசலிலே சந்திரவனவாசலிலே
பனைகாளிவாசலிலே பாவியர்தழுணமக்களோ
கான்ஜூயிவருனராக சியலாவிருகமெல்லாம்
மகாவிருக்ஷங்கள்கூறும் மன்னன்முகம்நோக்கி
மாமுடிபாண்டவர்கள் வனவாசம்போனதன்றே
வண்டார்குழலாள் பயிர்விரித்தாள்முதலாய்
மன்னவர்கள்பாசக்கள் வனம்போனநாள்முதலாய்
நாங்கள் -ஜூக்குடியிருப்போம் உத்தமரேயெல்லோரும்
சொக்குமலையிலே குடியுமேனாட்டிலேயும்
அக்கவேசோ யமர்த்திருந்தாரெல்லாரும்
மாமுடிராசரே நீர் வருகிறதேசத்திகண்டு
காணவிருப்பமுடன் காவலரே வந்தோங்காண்
போரசூரவீரன் புலந்திரனுங்கூறலுற்றான்
அவன் -நாட்டியபனைவிரண்டில் நம்பதிக்காணைக்க
மூன்றுவருஷமென்ன முடிமன்னராஜவதும்
அப்பாலேவிமன் அவர்கள் இராமுடிவை
தெண்டித்திரைகொப்பிப்பார் திரிலோதிரன்படையை
சம்மதேதகசெகனம் நமக்குதான்ராச்சியமும்
அந்தசாதிருக்கோலனது அப்புரக்காணடைந்தார்

பாண்டவர்களரண்மனை காண்கிறது.

ஜூவரராசாண்ட அரண்மனையைக்கிட்டினனே
கொற்றவர்கள் தங்களது கொலுக்கூடங்கண்டானே
பாண்டவர்கள் வீற்றிருக்கும் பாமமணிமண்டபத்தே
பொற்றூணும் நற்றூணும் பொரிகையுக்காரமும்
உக்காரமுஞ்சிகாரமும் ஒக்கநிறைகாட்ட
இட்டிருக்குமர்த்தனமும் எழுமணிசிங்காதனமும்
போட்டிருக்குமந்த பொன்னூலேதினமும்
தருமராஜாதினமும் சகலகலைஆதினமும்

வீமராஜ ஆதினமும் விசையனாதினமும்
நகுலராஜ ஆதினமும் சகாதேவராதினமும்
மன்னவர்களாதினத்தில மாற்றானைக்கண்டாலே
தருமராஜ ஆதினத்தில் சண்டாளனானென்றேனே
பாண்டவர்கள் தன்னுடனே பகுத்தரசாளாமல்
பாதி அரசு அவர் பங்கிட்டு ஆளாமல்
எதனாலே காடுறைந்தார் பெண்ணுடைய ஐவர்மார்
தருமத்தைபெண்ணியவர் தாரணியிழந்தார்கள்
புண்ணியத்தையெண்ணியவர் பூமியிழந்தார்கள்
அரண்மனையைப்பார்த்து அழகுபசுமுகந்திர்த்தான்

துரோபதையரண்மனை காண்கிறது.

நேராவடிவழகி துரோபதைதன் வாசலிலே
தையலதுவாசலிலே தங்கப்பொன்னாற்சமைத்து
நாணற்கொடிமுறுக்கி நற்கொடியாள முத்தழகி
பானுஞ்சுடரும் பசும்பொன்னாலேயடித்து
மாணிக்கத்தாலும் வைடூரியத்தாலும்
ஆணிப்பொன்னாலே அழுத்தியசீர்வாசல்
ஆச்சிதலைவாசல்கண்டு ஆனைமுகம்பயரெறிந்து
மாளிகையுமிங்கிருக்க மண்டபமுமிங்கிருக்க
ஆண்டமன்னர்களும் அரண்மனையுமிங்கிருக்க
எழுநூறுகாதியர்கள் இணைகவரிதானவீச
முன்னூறுகாதியர்கள் முறைசெய்துவந்துநிற்க
எதிரிருக்குமந்த பிட்டசிங்காசனமும்
ஆச்சிமாரெல்லோரும் அடியாளையாளவந்தார்
பருகல்உறக்கமே பறபணங்கள்தானுதிர
காடுதலைவிழுக்க கன்னிதுவிகமுன்விழுக்க
காணலிலும்வெய்யலிலுங் கரியனாகிய
எக்காட்டுக்குள்ளே இருக்கிறேனெந்தாபார்
ஆச்சிதலைவாசல்கண்டு அழகுமுகந்திர்த்தான்
இந்திரருமப்போது எங்குமுமேவிழ
கொண்டுபறந்தப்போ குலந்திரனந்தபுரி

புலந்திரன் அந்தபுரங்காண்கிறது.

ஆகாயமார்க்கத்திலே அப்புரந்தான்பறக்க
அந்தபுரங்கண்டாரே ஐவரவர்திருமகனார்
அந்தவனகாட்டை அடுத்ததுஅப்புறம்
அம்பலமோவென்றாலே ஐந்நூறுகாதவழி
இடப்பெரியவாசலது எழுநூறுகாதவழி
அதனுக்குத்தானுமங்கே அத்தாணியாறுநூறுகாதவழி
ஆயிரங்காதவழி அகலமுள்ள அம்பலத்தில்
நானூற்றுக்காதவழி நலம்பெரிய அம்பலத்தில்
மூன்னூற்றுக்காதவழி முத்தனித்தவம்பலத்தில்

பொற்றூணுங் கற்றூணும் பெரிகையுந் தாமும்
குளிர்ந்த சந்தனத் தூணுங் குங்குமக் கற்றூணும்
ஆணிக்குத் தூணும் [illegible]
[illegible] மேற்கட்டு [illegible]
[illegible]
[illegible] காவலன் றன்னம்பலத்தில்
[illegible] தாமரைகளும்
காவிகளுஞ் சோதிவிட [illegible] களும்
வந்துநிழல்காட்டும் மணிமாலைகளும்
வாடாத தாமரையும் வந்துநிழல்காட்ட
முத்துமரகதமும் முழுமணிச்சிலைகளும்
தங்கத்தாற் பலகைகளுஞ் செங்கழுநீர் மாலைகளும்
செம்பொன்னாற் சிலைகளும் செம்பவளத் தூண்களும்
[illegible] சோதிவிட இராசன் அம்பலத்தில்
சித்திரஞ் சேர் [illegible] செம்பவள மாலைகளும்
வந்துபரிமளங்கள் வாசனைகள் தான்வீச
[illegible] வர்ணமணிச் சோதிகளும்
சேரவொட்டியே திகழ்பெரிய அம்பலத்தில்
நின்றவிடக் கோலமாய் நிலைநாட்டிச் சப்ரமஞ்சம்
பார்த்துவிடக் கோலமாய் பக்கங்கள் சேர்விளக்கும்
காடைவிளக்குகளும் கைவிளக்கும் [illegible] விளக்கும்
[illegible] விளக்குகளுஞ் சரவிளக்குகளும்
தருமமுடியார்க்குச் [illegible]
பந்தங்கள் [illegible] பகலைத் [illegible]
பூவர்ணமத்தாப்பும் பெரியபாணந்தான் முழங்க
சத்திசையுந் [illegible] பீட்டிருக்கும் அம்பலத்தில்
ஏறியிருக்கும் [illegible]
வந்திருக்கும் மன்னர் மகாசேனை தன்னுடனே
முப்பத்தாறுகோடி முடிமன்னரிருக்க
கட்டிப்பிடிமன்னவர்கள் வில்லவரையரிருக்க
பட்டக்குதிரைக்காரர் படைமன்னரிருக்க
அத்தியிடிக்குமன்னர் காவலர்களிருக்க
கோடிலட்சங்கோடி கொற்றவர்களிருக்க
சட்டைகழட்டாத சாமந்தரிருக்க
வேதப்பிராமணரும் வைதிகருமிருக்க
பாஞ்சாலமகாராசன் படைகளுமிருக்க
காசிவளநாட்டார் கன்னடதேசிகளும்
அரும்பைசைத் [illegible] சொரியுஞ் சோழன் பரிகலமும்
[illegible] இடும்பன் பரிகலமும்
ஆரங்கவேதமோது அகஸ்தியனார்க்கருளும்
மதுரைபரிகலமும் வளநாட்டுசேனைகளும்

ஏழுலகராசாக்க ளெங்கும்நிறைந்திருந்தார்
தங்கைமணவாளன் தனுதலைபாகமிருந்தான்
தருமமுடியழகன் சகலருமங்கிருந்தார்
முன்னூறுதாதியர்கள் முகத்தினைக்கவரியிட
ஐந்நூறுதாதியர்கள் அஷ்டகவரியிட
எழுநூறுதாதியர்க ளிணைகவரிதான்வீச
பச்சோலைபெண்கள் பரிந்துகவிபாட
மேளவகைகளும் விருதுபலமுழங்க
கவியோர்கவிபாட கட்டியங்களார்பரிக்க
புலவரிருபுறமும் பூவருஷமாய்ச்சொரிய
தேமேத்துமரம்பை கின்னரிகள்வாசிக்க
வீணைகள்கின்னரிகள் வேண்டபடிவாசிக்க
கர்ணன்திருமருங்கில் கட்டியபூச்சரங்கள்
திரியோதிரன்மருங்கில் சென்றுதிமுலாட
திரியோதிரன்பந்தலில் சிறப்பானபூச்சரங்கள்
கர்ணன்திருமருங்கில கண்டுசுழலமிட
அவர்குழலில்மாலை இவர்குழலில்தாவுட
ஏற்பிருந்தார்கள் இருவருஞ்சிங்காதனத்தை
கண்டான்புலந்திரனுங் கண்கள்ரெண்டுங்கொள்ளாதே
பாண்டவர்தன்னுடனே பகுந்தரசாளாமல்
பாதிஅரசுஅவர் பங்கிட்டுஆளாமல்
எதிரேலேகாடுரைந்தார் எனதுடைய ஐயன்மார்
இக்கோடிராசமன்னர் இருக்குமிடமிருக்க
ஐவரந்தபாண்டவர்கள அவர்க்கிடமில்லையென்று
அந்நேரங்காட்டில் அடித்தோட்டிவிட்டானே
சிறக்குமோஇவ்வாழ்வு நிலைக்குமோஇவ்வரசு
இப்பெரியஅம்பலத்தில இருந்தராசர்தங்கள்முன்னே
கட்டழகியென்தாயார் கால்கடையாய்வந்தாளோ
பார்த்துமிருந்தாரோ பாண்டவர்களைவருந்தான்
கண்டுமிருந்தாரோ காவலரைவருந்தான
தக்கப்புகழுடைய தருமராஜ ஆயுதமும
ஏழானைபலமுடைய இபவீமராயுதமும்
ஆறுலமுகுமன்னன் அர்ச்சுனர்கையப்புவில்லும்
நாமக்கொடியுடைய நகுலராஜ ஆயுதமும்
சாஸ்திரகொடியுடைய சகாதேவர்கைகளும்
ஏதுக்கெனவிருந்தது யெங்களாராயுதமும்
தன்றேவிக்கிலலாத தைரியங்களேதுக்கு
வெற்றிமதயானை வீமரபொறுக்காரோ
அர்ச்சுனராசதுரை யார்சொல்லுங்கேளாரோ
யார்சொல்லுங்கேளாரோ ஐயன்மார்நால்வருந்தான்
தக்கப்புகழுடைய தருமர்சொற்கேட்டாரோ

அன்றுநான்சற்றே வறிந்திருந்தேனையாகில்
தக்கப்புகழுடைய தருமர்சொல்கேளேனே
நாலாம்கடுந்திரளார் நூற்றொருவர்பூமுடியை
வெட்டிவெளியிடுவேன் வீமனாகுனியற்கு
பட்டந்தரித்து பாருலகையாளவைப்பேனே
காவலர்ஐவருடன் கைகாட்டிசெவிப்பேன்
இதுபத்தினியாள்நின்று பாதகிக்கஅம்பலமோ
உத்தமியாள்நின்றாலும் உரிகொடுத்தவம்பலமோ
பாவைமனமுருகப் பருந்தாட்டமாட்டிவைத்தான்
அம்பலத்தைப்பார்த்து ஆனைமுகன்வயிறெரிந்து
கட்டழகன்சோமாதுமை கண்ணீர்நிறைமுகநாதித்தான்
இந்திரனுமக்கே வேங்கியழும்போது

புலந்திரன் அலங்காரிகோட்டையைக்காண்கிறது.

மேலைப்பறந்தது மேய்ந்தனனுதன்புரவி
காரிழையாள்மாது அலங்காரிகோட்டைகளாம்
கற்கோட்டைமுத்திகாயுங் கர்னைதுகாவல்களும்
ஆழமனல்பறித்து ஆகாயக்கோட்டைகட்டி
சத்திமதிலெழுப்பி சூரியனைக்காணாமல்
அஷ்டமதிலெழுப்பி ஆதித்தனைக்காணாமல்
வாசற்படிநெடுமே வைத்திருக்குங்காவல்களும்
விழித்தகண்மூடாத வெள்ளியர்க்குக்காவல்களாம்
தாமகுழலாட்கு தங்காரியாய்வந்து
காகசாமூத நற்கவரிசொரியாக
கூடமுழங்கவே குலவீரர்சூழ
கொக்கரிதனைநற்றிலையும் கூத்தாடிபாடிவர
ஊர்ப்பரித்துவடிவந்தார் அனைவைகடையாட்டு
கண்டான்புலந்திரனுங் கண்கள்ரெண்டுங்கொள்ளாதே
இது-மாமன்மார்காவல்களோ வைத்தவரிசைகளோ
அம்மான்மார்காவல்களோ அத்தைவரிசைகளோ
என்றுகைகைத்து இந்திரனம்பார்த்திருந்தார்

சொக்கர்பிராமணாபோல்வந்து கர்ணருக்குச்சொல்வது.

மலைமுடியானும் வந்ததற்குமுன்பாக
சோலைமலருடைய சொக்கருமப்பொழுது
பஞ்சாங்கவேதியன்போல் பாமன்வடிவெடுத்து
மன்னர்கருணர்முன்பு மறையவர்போலேவந்து
ஆள்வருந்தாய்காணுகுது அதிகருணவீரியரே
பத்திரமென்றுசொல்லி டாமனுமப்போய்மறைந்தார்
சொல்லியேபோய்மறைந்தார் சொக்கருமப்பொழுது

கன்னர்சலந்தாரி கோட்டைக்குவருவது.

அங்கதேசநாடாளும் அதிகர்ணவீரியனும
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிகோட்டைவந்தார்
எண்ணமொழும்மாசேனை எண்பதினாயிரம்பேர்
உருவினகத்திதனை உறையிலேபோடாமல்
விழித்தகண்சிமிட்டாமல் வெளியிலேபார்த்திருந்தார்
தருமமுடியானுந் தலைவாசல்வந்தனிலே
அதைக்கண்டகாவலரை அதிகர்ணன்தானபார்த்து
அந்திப்பொழுதிலே ஐயர்வந்துசென்றாரே
ஆரவருகதுவென்று ஐயர்வந்துசொன்னாரே
காவலர்கள்வீரியரே கண்ணுண்டாப்பார்த்திருங்கள்
திட்டங்கள்சொல்லியே திருப்புகத்தேவேளையிலே

கன்னன் கலந்தாரிக்கு உடனசேர்மானவைத்தது.

சந்தரப்பூமுடியாள் தூக்கம்வருகுதென்று
கேளிக்கைவேண்டுமென்றாள் கிளிமொழியாள்நாயகரும்
அப்படியேநல்லதென்று அட்சணமேசேர்கருணர்
நட்டுமுட்டுநாகசுரம் கலமுடனேயனுப்பிவைத்தார்
சதுர்த்திர்க்கதகொலுவதனில் நாயகர்தான்மாதுகன்னி
அப்போதுமாதருக்கு ஆடலுடன்பாடல்களும்
பதினெட்டுமேளம் பண்பாகத்தானமுழங்க
சிற்றிடையாள்மாதர்கள் சிலம்புகலகலென்ன
ஆடலுங்கூற்றும் அரம்பையர்நாடகமும்
நாடகமுங்கூற்றும் நடிகேசர்கூத்தாளும்
ஆடாதகூத்துகளும் ஆடினாராயிரம்பேர்
கேளிக்கைபார்த்திருந்தாள் கிளிபவளவாயாளும்

புலந்திரன் ஆகாயத்தில் அதிசயப்படுகிறது.

ஆடல்பாடல்சத்தம் ஆகாயத்தானகேட்க
பெண்கள்குரலோசை புலந்திரர்க்குகேள்விபட
கோட்டைக்குள்கேட்குது கொம்பனையாளிருப்பிடமோ
காதுற்றுக்கேட்டிருந்தார் கனகபுரிவிண்மேல்

கலந்தாரிக்குச்சொக்கர்சொற்பனஞ்சாதிக்கிறது.

மாலைமுடியானும் வருவதற்குமுன்பாக
சோலைமலருடைய சொக்கருமேதுசெய்வார்
பஞ்சாங்கவேதியன்போல் பத்தினியாளபக்கம்வந்து
மாதுநித்திரைசெய்கையிலே மறையவர்போலேவந்து
சொற்பனஞ்சாதித்தார் தையலுக்கருங்குழற்கு
மங்கையரேஉன்னுடைய மணவாளனவந்தானகாண்
வந்தான்காணென்றுசொல்லி மாயமாய்போய்மறைந்தார்
வாசற்படிதனிலே மன்னனிருக்கக்கண்டாளே
எதிட்டுப்பார்த்ததுபோல இந்திரனாசீர்வடிவை
அலர்தாமரைநிறமும் பார்பவளச்செவ்வாயும்

மார்பில்பதக்கமும் வச்சிரமணித்தாழ்வடமும்
காதில்பணியழகும் கட்டழகு ஒப்பனையும்
உத்தமர்கள் புகழ்திரௌபதை தன் வருமாலைகட்டழகும்
ஒருவர்க்கொருவர் வுக்குமிகப்பெரியதாம்
உத்தரமேராவுகளும் வறன்முறைகட்டளையும்
மதுரையாடையாளர் மாதுளையில்கொடுத்ததுவும்
மாணிக்கமெத்தையிலே மன்னவருஞ்சென்றேறி
வெற்றிலைகையில் ஈந்து வியப்பினிலே பாடினதும்
தக்கோலந்தின்று தமுதிலைபாடினதும்
மாதுவிடையிலை மன்னனெழுந்திருந்து
போனதுமாக்கண்டு சொற்படுகையுகைவிழித்தாள்
சொப்பனங்கண்டதல்லால் சுந்திரரைக்கண்டதில்லை
என்னெம்மொழியுமட்டுஞ் சிறையிருக்கநீயுமன்றோ
என்னைச்சிறையிருக்க வைத்தீரோ ராமதேவர்
இச்சிறைமாக்கையிலே சவ்வாதிரதைவைத்தீரோ
மைத்துனனைத்தானிதுவே மாதுமணத்தானுருகி
எக்காலஞ்சென்றுமனம் இந்திரனைநான்காணை
கண்டகனவையெல்லாம் கனிமொழியார்தன்னுடனே
தோழிமார்தன்னுடனே சொல்லாதேபோமாகில்
எனக்காருயிரில்லையோ என்பார்கிளைத்திழைமார்
தமக்குருக்குழலாளும் தன்மனதில்தானடக்கி
வெண்பொருந்துகண்ணாளும் விசாரத்துடனேபடுத்தாள்

கஸ்தூரியும்தோழிமார் காற்று ஒடுக்கத்தால்
வேறொருமண்டபம்போய் படுத்தது.

ஆரணக்குத்தோழிமார் ஆருஞ்சிறப்பெரும
அம்மானார்பந்து மாலிகைமுலாடி
உடனேபள்ளிகொண்டார் வண்டார்குழலியர்கள்
பாதிராவும் பதினெட்டுநாழிகைமேல்
வாரிவெழுந்திருந்து மண்டபத்தினைச்சேர்ந்தும்
ஒடுக்கத்திலேவுள்ள மெல்லியர்வெயர்வைவிட்டு
அந்தமண்டபம்விட்டு அப்பாலேமண்டபத்தில்
இந்திரஞ்சேர்மண்டபத்தில் தேனமொழிமார்போய்படுத்தார்
மண்டபகூடத்தில் மங்கையர்கள்போய்படுக்க
ஒண்டிதனியாக ஒளிபிறைநுதலாளும்
கட்டார்கருங்குழலாள் கஸ்தூரிநாயகியும்
வேல்பொருந்துகண்ணாள் விசனமாய்ப்பள்ளிகொண்டாள்

புலந்திரன் கோட்டைக்குள் வருகிறது.

அந்தச்சமயத்தில் அழகுபுலந்திரனும்
ஆகாயமார்க்கத்திலே ஐவர்மான்புரவி

மேலாய்ப்பறந்தது வேந்தனுதன்புரவி
யாருமறியாமல் அங்கொருவர்காணுமல்
அரசர்றக்கோட்டைக்குள்ளே அவ்வொருவர்காணுமல்
சாதியர்களண்டையிலே தானிறங்கியது
எதிட்டுப்பார்த்திருந்தார் இந்திரருமப்போது
ஒக்கபணிபூண்டு ஓவியமாய்ப்பட்டுடுத்தி
கூடப்பணிபூண்டு கொய்யகமாய்ப்பட்டுடுத்தி
தேன்மொழிமாரெல்லாஞ் சேரப்படுத்திருந்தார்
அதுகண்டுபுலந்திரனும் அவரைமனதிலெண்ணி
ஆறுயிரம்பேரில் ஆரென்றுநானறிவேன்
ஆரென்றுசற்றேநா னாராய்ந்துபார்ப்பேனே
பூவணைமெத்தைகளில் பொற்கொடிமார்படுத்திருக்க
ஆரமுலைபாளே யாரென்றுநானறிவேன்
எதற்குஇங்கேவந்தேன் என்றுபார்க்கட்டளையால்
மண்ணூழிகாலமெல்லாம் வைபகத்தையாண்டாலும்
பெண்புகதிப்போ பிடாரியிலேயென்பார்கள்
எதுக்குநம்மையிங்கே இசைந்துவரவிட்டானோ
நின்றபுலந்திரனும் நெடுமூச்சைதானெறிந்து
கட்டழகிநாயகியை கண்டதில்லையெக்காலும்
காணுமனாமும் சனமதுவரைபோனுக்கால்
வாளால்துணிப்பானே மைத்துனனாம்பாராளே
வேந்தர்பெருமாளும் விசாரிடும்போது

புலந்திரனை புரவிபிறக்கிவிட்டது.

அப்போதுதன்புரவி அந்தவிடம்விட்டு
மாதயிருக்குமந்த வாசற்படிமுன்னாலே
கொண்டுவந்துவிட்டது கொற்றவனார்தன்புரவி
தாழவிறக்கியே தருமர்திருமகனை
மேல்பறந்துநின்றது வேந்தனவனபுரவி

புலந்திரன் கதவைத் திறந்தது.

தாள்பூட்டிருந்தகொரு தையலதுபொற்கதவு
மந்திரவாள்தனையெடுத்து மைந்தனார்மனிக்கதவில்
தாழைத்திறந்தது தையலதுபொற்கதவில்
மெள்ளநுழைந்தாரும் மெல்லியடுக்கையிலே

புலந்திரன் பெண்சாதியைக்கண்டது.

வாசற்படிதனிலே வந்துநின்றபன்னகனும்
வாய்மேலேகையைவைத்து மன்னவரும்பார்த்தாரும்
எதிட்டுப்பார்த்தார் இந்திரருமதேவியரை

வளர்ந்தெழுந்தமார்பும் மாதுளிருந்தனமும்
இரண்டெழுந்தபூமுலைமேல் செந்தாமரையழகும்
கண்புருவமிரண்டின் கருங்குருவியானதுபோல
மூக்குத்திருவழகும் முன்னுபிறையதுபோல
நாக்குத்திருவழகும் நாலாம்பிறையதுபோல
பல்வரிசை ஆணிமுத்தும் பார்க்கமுடியாது
தாடையிருபுறமும் தங்கப்பலகையைப்போல
இருதுடையின்நல்லழகும் இளவாழைத்தண்டதுபோல
அழகுதிருமார்பில் ஆபரணஞ்சாத்தியவள
மாறுமலர்பூண்டகொண்டு மாணிக்கமினுக்க
கண்டுபுலந்திரனுங் கைகள்ரெண்டுங்கொள்ளாமல்
இப்படிக்குமீறி எந்திழையுமவளர்ந்திருக்க
வைத்தேதலைவணங்குறார் மாபாவியாள்வேனே
பள்ளியறைசோடிப்பை பார்த்தார்பலபேரும்
வண்டார்குழலாளும் வாழைப்பெண்ணுமிருக்க
மாதுக்குபரமன்னர் வைத்தவரிசைகளை
வரிட்டுதான்பார்த்தார் திருமெத்தையும்
மெத்தையலங்கரித்து மேற்கட்டுதான்கட்டி
சுற்றியலங்கரித்து தோரணந்தான்கட்டி
கண்ணாடிசல்லிகட்டி கனக்கவலங்கரித்து
நான்குபுறமும் நவரத்தினக்கால்நிறுத்தி
சங்கிலிமுத்துச்சப்பரமுஞ் சாதிலிங்கமாலைகளும்
சித்திரஞ்சேர்மண்டபமுஞ் சேரவலங்கரித்து
மல்லிகைமுல்லையுடன் வாய்த்தசிறுசெண்பகமும்
வெட்டிவேர்மருக்கொழுந்து இணைமல்லிபூச்சரமும்
[illegible]கோர்த்து துணைமாலைதூக்கிவைத்து
பத்துபரிமளங்கள் வாசனைகள்தான்வீச
முத்தாலேதோரணங்கள் முறைமுறையாய்க்கட்டிருக்க
பத்திலேநல்ல பவளக்கால்தானிருக்க
சித்திரஞ்சேர்பூம்பட்டை சிறகமைத்திட்டு
சாருமணைபோட்டு தழவணையுந்தான்போட்டு
சண்பகப்பூச்சொரிந்து ஓடமலர்கண்ணாடு
காம்பரிந்தவெள்ளைப்பூ காரிகைக்குத்தான்சொரிந்து
மெல்லியபூம்பட்டு மேலேயிணைபோட்டு
சந்தனமுஞ்சாந்தும் தையலர்க்குத்தானமிட்டு
புனுகுடனேகஸ்தூரி போதவேதான்வைத்து

மடித்தபீலிச்சுருளும் வன்னப்பளாக்காயும்
செம்பொன்றளிகை திருவிளக்குவைத்திருக்க
தங்கப்பாதக்குறடுவைத்து சந்தனக்கிண்ணம்வைத்து
கெண்டியிலேதண்ணீரும் விளிமொழிக்குவைத்திருக்கும்
கற்பூரமுத்துக் காராவிசெய்வார்த்து
குத்துவிளக்குக் கொழுந்துடக்காலேற்றி
இருப்புறமுங்குத்துவிளக் கெரியவேபந்திழைக்கு
பொம்மைப் பதுமைகளும் பொற்கொடைகுழ்ந்திருக்க
அன்னநடையாட்டு அருமபதுமைதானிருக்க
வெண்சாமரைவீச வெள்ளிபற்றுபொம்மையெல்லாம்
கட்டழகிகாயவிக்கு கைவிளக்குக்கொண்டிருக்க
ஆரழகியாட்டு ஆலாத்திக்கொண்டிருக்க
சொம்பிலேதண்ணீர்கள் சிலர்பொம்மைகொண்டிருக்க
பொம்மைப்பதுமைகளை புலந்திரனுந்தான்பார்த்து
வரும்போது சொன்னேனே வையவளாட்டியரும்
ஆராய்ந்துமெத்தையை அன்புடனேதான்பார்த்து
பார்த்திருந்தோமென்று பதறிவெழுந்திருந்து
வாளுருவிக்கைபபிடித்து மன்னர்பெருமாளும்
மாணிக்கமெத்தையை மன்னவனுஞ்சுற்றிவந்தான்
பொம்மையைக்கண்டானே பின்பெருபெண்ணறியாள்
நீங்களோவென்றுசொல்ல நேரிலங்குழுமையான
தானுஞ்சிரித்துமே தனஞ்செயன்கிட்டவந்தார்
ஏறிட்டுப்பார்த்தாரே இந்திரனுக்தேவியரை
கொண்டைமுடியழகும் கொம்பனையாள்சீரழகும்
பொருந்துவயிலழகும் பொன்பிறைச்சுட்டிகளும்
கட்டழகிநெற்றியிலே கஸ்தூரிபொட்டழகும்
இட்டதிருநீரும் இருகாதில்குழையழகும்
மாணிக்கமின்னலோ வைடூரியங்களுமின்ன
ஆணிப்பொன்றுள்ளிழைத்த அன்னகதிருகொப்புகளும்
மாணிக்கவாளி மயிரிலேகுச்சோதிமின்ன
எஞ்சவிட்டகாதுக்கு எற்றப்பணிகளும்
காரைக்கழுத்தழகும் கட்டிவடந்தனழகும்
பாரியசொட்டை பவழத்தாழ்வடமும்
முன்கைமுதரிகளும் முழுகடகமோதிரமும்
சந்திரகடகமும் தாவித்திசோதிமின்ன
அந்தகடகமும் அழகானமோதிரமும்
பாடகதண்டைபம் பணிசிலம்புசோதிமின்ன
காலாழிபீலிகளும் கட்டழகிமாவடியும்
காலைத்தொடங்கியே கரிகுழல்வரைக்கும்
ஏறிட்டுப்பார்த்தாரே இந்திரருடதேவியரை

சந்திரனார் தேவியவள் சல்லரியுமிடலவே
மாயனார் தேவியவள் மாதுமைதிரலே
இந்திரனார் தேவியவள் இந்திராணியிடலவே
தாமக்குழலாளை தட்டியெழுப்பினால்
கூவியெழுந் திருப்பாள் கொம்பனைக்கென்னசொல்வேன்
ஓடி வருவாரோ உண்டானகாவலர்கள்
வேந்தன்புலந்திரனார் விசாரமிட்டுநின்றாரே

பெண்ணைப் புலந்திரன் எழுப்புதல்.

எப்படி யெழுப்பலாம் ஏந்திழையைப்போது
சந்தனத்தைவாரி மாதுவலர்மேல்விட்டெறிந்தான்
தில்லென்றுரைக்க தேன்மொழியாளப்போது
பள்ளிமெத்தைவிட்டெழுந்து பிரகாசமாகத்திரும்பி
அப்புறத்துக்கிப்புறமாய் அவள்திரும்பிதான்படுத்தாள்
அன்னநடைமாது அசையாமல்பள்ளிகொண்டாள்
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரனுந்தான்பார்த்து
கண்டாரேயிந்த கட்டழகிநித்திரையை
காமாதுரைக்கு காமப்பாரசித்திரைக்கு
இன்னொருவரானால் இப்படியேநித்திரைகள்
செந்நித்திரைக்குறுவு எப்படிக்கலாக்கண்போமே
சித்திரதேவியென்னும் சேயிழையைவென்றிடுவனே
ஒருசாமப்பொழுதிலே உத்தமிபேசிவந்தேனே
ஒருசாமமட்டாய் இருந்துவிளையாடி
விடியவொருசாமத்துக்கு மேன்மையுடன்போகவேணும்
இரவும்பகலும் மின்னியே மேற்றிசையே
மாதினைத்தட்டிவிட்டு மங்கையேபோய்வா
இவ்வுறைவாசிரு இடக்காலணிப்போனான்
சித்திராதேவியவள் சேரிழையாளபோனபின்பு
பூவணையைவிட்டுமே பொற்கொடியுந்தானிறங்கி
மங்கையர்கள்பள்ளிகொள்ளும் மண்டபத்துக்குட்புகுந்து
சித்திராதேவியவள் சேரிழையாள்போனபின்பு
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரவீரியரும்
தேவிமுகம்பார்த்து செம்பொன்முடிதானும்
தேவேந்திரன்பாலான் திருநீற்றைத்தானிறைத்தே
மந்திரவாளாலே மங்கையைத்தட்டினானே

கலந்தாரி புலந்திரனைக்கண்டது.

சற்றேதான்தட்டுமே தாமக்குழலாளும்
பொட்டெனவேகண்விழித்து பொற்கொடியுந்தான்பார்த்தாள்

உள்ளந்நடுநடுங்கி உடம்பெங்கும் விடவிடென்று
ஆரமுலையாட்டு அடிதவித்தாடையுபகால்நடுங்கி
பூவணையைவிட்டுமே பொற்கொடியுந்தானிறங்கி
மாணிக்கத்தூணருகே மயில்போலேநின்றாளே
எதிட்டுப்பார்த்தாளே இந்திரனுஞ்சீர்வடிவை
அந்தராயனென்பார்கள் அவரல்லகாணுமென்பாள்
அயமான்மாரென்பார்கள் அவரல்லகாணுமென்பாள்
காடுறைந்தபாண்டவர்கள் காவலர்களானக்கால்
மாலைமுடியாரென் மாமனமார்வந்தாரோ
அங்கவர்காணுமவள் அல்லவென்றுதான்பார்த்தாள்
முடிபணியும்பாண்டவர்கள் மூத்தாயிருப்பார்கள்
ஏதோதாயிவரும் இளசாயிருக்கிறாரே
எண்ணைப்பிராயமது இருபத்தாறாகிறதே
வாலைப்பிராயமது வயதுபதினாறிருக்கும்
வந்தாரொருவராய் மாளிகைக்குள்ளாக
தாதிமாரில்லாமல் தனியேயிருந்தேனே
வந்தவரிங்கே வலியபிடிக்கவந்தார்
நாயகனார்தாமெதிரே நாக்கைபிடுங்கிடுவோம்
மாளும்படியொழிய மண்ணிலிருப்பதில்லை
கற்கோட்டைமுத்திரையும் கர்னனிடகாவலெல்லாம்
இத்தனையுந்தாண்டி யிங்குவந்தார்யாரோதான்
வாசற்போயவனையும வதைசெய்துவந்தாரோ
மாலைமுடியாளும் மதிலேறிவந்தாரோ
ஆருமறியாமல் அரண்மனையில்புகுந்தாரோ
எதிட்டுப்பார்த்தாரே யிந்திரனார்சீரழகை
வாசற்படியிலே மணவறுபதாணிநடந்தார்
வாள்மேலேகையை மன்னவருமவைத்திருந்தார்
முத்தினருமாலை முடிமேலேகட்டிருக்க
கட்டழகர்நெற்றியிலே கஸ்தூரிபொட்டுமிட்டு
இட்டதிருநீறும் இருகாதுதன்னழகும்
பூண்டகச்சையின்மேல் பொற்சட்டையுஞ்சொருகி
சொருகியபட்டைத் துவளத்திருவழகும்
சருனிதிலாவை சரிபிடிக்குங்கண்மலரும்
மார்பிற்பதக்கமும வச்சிரமணிதாழ்வடமும்
ஆரப்பதக்கமும் அழகுசரப்பளியும்
செம்பொன்பதக்கமும் சேத்தசரப்பளியும்
முனைமுகாரியும் முழக்கடகமோதிரமும்
முத்திரைமோதிரமு முனைக்கடகங்களும்
கச்சைகட்டுமெனமருக்கும் கத்திசொருகழகும்

அலைதாமரைதிறமும் ஆர்பவளச்செவ்வாயும்
காலைதொடங்கிக் கரியகுழலளவாய்
ஏறிட்டுப்பார்த்தான் இந்திரனார் தன்னழகை
சந்திரசூரியரும் தாழ்ப்ப திறலிலே
இந்திரனார் தாழு மிவருக்கெதிரலவே
பெரும்பெரிய பெருமாளெதிரலவே
இவள்-வடிவழகுமொப்பனையும் மாளவென்றுவந்தானே
திருவழகுமொப்பனையுஞ் சிதறவென்றுவந்தானே
காட்டு விணைமானுக்கால் சோலைவனந்தாவலர்போய்
இவள்மானவதுமன்றாக மன்னவனையுமென்று
மாணிக்கத்தூண்மறைவில் மயில்போலேதானின்று
பூஞ்சிலப்புபாடகமும் போதிலே சார்ந்துவிட

கலைக்காரி புருஷனென்றறியாமல் வைகிறது.

கட்டழகிரயலியுங் கைநீட்டிவார்த்தைசொல்வாள்
கூறுவாள் வாய்திறந்து கோகிலங்கிளிபோலே
அஞ்சாமல்வந்தவரீ யார்காணுஞ்சொல்லுமென்றாள்
கற்கோட்டைமுத்திரையுங் காவலர்காவல்களும்
இத்தனையுந்தான்கடந்து பிங்குளந்தகாரணமேன்
வாசற்போயவனையும் வதைசெய்துவந்தாயோ
மாலைமுடியா என்மதிலேறிவந்தாயோ
உன்னழகோவென்றால் உடைமையிடப்போகாது
என்னழகுளதே எவ்விடத்திலகன்றுவந்தாய்
நூனபின்பழக்கமது முகப்பழக்கதாதுமுண்டோ
ஊர்நகைசந்தைகொள்ள கணிகையைக்கண்டதுண்டோ
அந்திகடைசந்தையுள்ள ஆணழகா கண்டாயோ
பொய்கைக்கரைதேடி போய்முழுக்கண்டாயோ
வைகைக்கரையிலே வசந்தமாடக்கண்டாயோ
வீதிப்புறத்திலே வெளியேறிறக்கண்டாயோ
உப்பரிகைமேலேறி உலாவுகையில்கண்டாயோ
எங்கேபெண்ணைக்கண்டாயிவ்விடத்திலவந்துநின்றாய்
தூண்டிக்குதித்தாயோ தங்கத்திருமதிலை
ஏறிக்குதித்தாயோ செங்கல்திருமதிலை
எகிறிக்குதித்தாலும் எழுகுவலைக்காவலுண்டு
காட்டானைக்காண்கிலையோ கண்டதுண்டஞ்செய்கிலையோ
பெண்ணுளரண்மனையில் பெண்புலிகள் காவலுண்டு
மலைநாகங்காண்கிலையோ வாரிவிழுங்கலையோ
போகவொண்ணுந்திருந்து பொன்மணிவாசல்விட்டு

கேளாததுபோலே கேட்டிருந்தார்புலந்திரரும்
மற்றுமிளங்கொடியாள் மயிலனையாளதுசொல்வாள்
ஊமைச்செவிடோ உணர்வில்லாவீரியரோ
செவிட்டுப்பயலோவானோ திரமையில்லாமன்னவரோ
காதுமக்குக்கேட்கிலையோ கன்னிநான்சொல்லுவது
என்னைபெங்கேகண்டாயோ என்னழகுசிந்திவிட
என்னஅழகென்று யித்தூரங்கண்டுவந்தாய்
சீதைபடையாத திருவழகுபடைத்தேனே
அகலிகைபடையாத அணழகுபடைத்தேனே
வாழச்சிறையிருக்க மனைதேடிவந்ததென்ன
வந்தவரானாலும் வாய்திறந்துபேசாமல்
மவுனமாய்யிருந்தால் வாளுக்கிரையாயிடுவாய்
ஆர்பெற்றபாலகனே அன்னிதமாய்மாளவந்தாய்
போடாநீயெழுந்திருந்து பொற்கதவைதான்பூட்ட
எழுந்துநடமன்னவனே எனதனைவதானபூட்ட
அப்படியும்பேசாராம் அழகுள்ளஇந்திரனார்
பேசாமல்தானிருக்க பெண்கொடியுங்கோபித்து
மன்னன்முகநோக்கி மடந்தையருங்கூறுகிறாள்
தாரார்புகழுடைய தருமர்மருமகன்தான்
வெற்றிமதயானை வீமர்மருமகன்தான்
ஆனாலழகுமன்னன் அருச்சுனர்மருமகன்தான்
யிரட்டையர்மருமகன்தான் திட்டமுடன்சொல்லுகிறேன்
ஆணாலேகெட்டவர்கள் ஆருமில்லைவையகத்தில்
பெண்களால்கெட்டகதை புண்ணியனேசொல்லுகிறேன்
ஸ்ரீராமர்தேவியவள் சீதையென்னும்பெண்ணாசை
தென்னிலங்கைராவணனுஞ் சிறைபிடித்தானமாபாவி
இராவணனுஞ்சிறையெடுக்க இராமர்வெகுகோபமதாய்
இலங்கைதனைத்தானழித்து இராவணனைக்கொல்லலையோ
பெண்ணாலேமாண்டானே பேரானராவணனும்
என்னாலேநீமாள முன்னாள்தலைவிதியோ
என்னாலேநீமாண்டால் உன்னைப்பெற்றாளையாளோ
பெண்டிருந்தால்வாடாளோ புத்திகெட்டமன்னவனே
போடாநீமன்னவனே புறப்பட்டுவழிதேடி
அவ்வார்த்தைசொல்லியும் அதற்குமிவர்பேசாராம்
கல்விமனதுடையாள் காரியத்தைப்பார்ப்போமென்று
மனைவிமனமறிய மௌனமாய்த்தானிருந்தார்
கட்டழகியாநல்லாள் கலந்தாரியேதுசொல்வாள்
காவலைத்தாண்டிவந்த கட்டழகாமன்னவனே
காவலர்கள்கண்டாலே கத்திக்கிரையிடுவார்
பொற்கருணர்கண்டாலே போகவொட்டார்பவியாக

திருவழுதும்பாவனையுஞ் செறிவென்றாவந்தாயோ
வேண்டுமென்றுசொல்லி விரும்பித்தவம்பண்ணி
மாதவத்தால்பெற்றெடுத்த மாதாவறியாமலா
டனே-ஆச்சியறியாமல் அரண்மனைக்குவந்தாயே
ஆருமறியாமல் ஆனைமுகாவந்தாயோ
வந்தவரலாற்றை வாய்திறந்துசொல்வாய்நீ
பாதக்குழிக்குவந்தா இறக்கிறாயுன் ஆவிதானா
குலமாதருக்காக குடிபுகுந்தார்மேதவுண்டு
திருமுடியானை திருமாயசொல்லுகிறேன்
தென்கரைப்பாண்டவர்கள் தேசத்திற்கோடியுண்டு
உத்தமனைவிரியனே உன்னுயிர்தந்தெனறால்
தெளிபனைக்கொன்றுவாய் சிறைவைப்பெற்றிடுவாய்
குலமாதர்தாமொழிய விலைமாதராகாதோ
விலைமாதராகாதோ வேறொருத்திகிட்டாதோ
கொம்பிடையாளை கொண்டுசேர்த்தவடியார்
அறிவொருத்தியாகாதோ அதிசயமுள்ளவனே
நாலாவகைசேதிராசா மற்றொருவர்கண்டாலே
மாலைமுடியானை வதைசெய்துபோட்டிடுவார்
காவலாட்டாருஞ் சர்வருமுனைக்கண்டாக்கால்
படைவேலாதாரையல் இருபிளவாய்ப்போட்டிடுவான்
காவிறைக்தபாண்டவர்கள் காவலர்கள்கண்டாக்கால்
மாலைமுடியானை பெண்மாமன்மார்கண்டாக்கால்
வெறுதிடுதபாவே நீமரிருந்தாக்கால்
செம்பொன்திருமுடியை தென்றிசைக்கெறிவார்
வயிரத்திருமுடியை வானுக்கெறிவார்
வெட்டிப்பிளந்திடுவார் வீமாறுதெண்டாலே
அதுவுக்காணல்லோ அரசாளுமாயவியாள்
அல்லிமலரிலே அவதரித்தபெண்பெருமான்
நீன்முகனைக்கொன்று சேர்பெற்றபெண்பெருமாள்
அரசாளுமாயவியாள் அல்லிபெண்மாமியார்
ஆரணிமுலையாள் அரிக்காலனையாமாயில்
வாளாலேவெட்டி வருந்திவாளென்மாமி
கூறுபட்டுப்போவாள் கொம்பனையாளென்மாமி
ஆசாமியனென்று ஆதரவுபேசாதே
வேறொருத்தியென்றுசொல்லி வீம்புகளைப்பேசாதே
மற்றொருத்தியென்றுசொல்லி வம்புகளைப்பேசாதே
எழுந்தாடவுமென்றான் ஏந்திழையாளப்போது

புலந்திரன் பெண்சாதி கொலுவுக்கு அதிசயப்படுவது.

போரஞ்சாவீமன் புலந்திரனுந்தான்கேட்டு
மனையாட்டிசொன்ன வார்த்தையதுகேட்டு
கட்டாணிவார்த்தைகளும் கைநீட்டுப்பேச்சுகளும்
ஒக்கவின்நான்பார்த்ததில்லை வுத்தமியாளெனதாயார்
தேவியாதுவாய்திறப்பை வாள்வீரன்தானகேட்டு
அரைத்திருந்தசந்தனத்தை அள்ளியறைந்தாப்போல்
வற்றிக்கிடந்த வருள்பெரியகாவேரி
முட்டப்பெருகியே கரைவாங்கிப்புரண்டாற்போல்
தேகங்குளிர்ந்தாரே இருந்தாரும்பூரித்து
பூரித்திருந்தாரும் பொன்னுடம்பெல்லாம்
இத்தனைவார்த்தைக்கும் ஏதென்றுசொல்லாமல்
மௌனமாய்த்தானிருந்தார் வாசற்படிதனிலே
பொற்கொடியாள்மாது பூவைசலந்தரி
பேசாமல்தானிருந்த புருஷனைத்தான்பார்த்து
மாதுமையாள்வெறுத்து மன்னனைதூஷணித்து
கோபத்துடனேதானிருந்தாள் கொம்பனையாளப்போது

புலந்திரன் பெண்சாதியைப்பார்த்துச் சொல்வது.

போரஞ்சாமன்னவர் புலந்திரன்வீரியரும்
தேவியின்றன்முகத்தை திரும்பியவர்தான்பார்த்து
அன்னநடையாளே அமிர்தப்பசுங்கிளியே
வாழும்பெருமைகளும் மாமன்மார்சேவகமும்
இத்தனைபுகழ்சொல்லி எடுத்துரைத்தாய்பெண்மயிலே
மங்கிளியத்தோகையே மயிலனையேபேதையிருக்க
கொண்டார்பெருமை தமப்பெருமைசொல்லலாமோ
ஆளன்பெருமை அரிவையரோசொல்லலாமோ
வண்டார்குழலாளே வாழாப்பெண்ணாயிருக்க
நீர்செய்தகுற்றங்கள் நேரிழையேதானுமுண்டோ
சொல்லுஞ்சொல்லுமென்று செவிகொடுத்துக்கேட்டிருந்தார்
கோபம்பெருகிக் கொம்பனையாள்கண்சிவந்து
ஆரமுலையாளும் அளவற்றகோபமாய்
மாணிக்கத்தான்மறவை மாதினையாள்தானும்விட்டு
என்னுடையவுறவுமுறையும் எங்கள்முறைதத்துவமும்
கொள்வினையுமங்கே கொம்பனையுமாராய்ந்து
கூட்டுறவுகொண்டு கொற்றவனேவந்தாயோ
வந்தவழிபார்த்து மன்னவனேநடவுமென்றாள்

புலந்திரன் பெண்சாதியைக் கப்பங்கேட்கிறது.

ஆபரணக்குவியலுனையின் அதுகேட்டிருந்திரரும்
அன்னமேமேனிய ஆர்கோட்டைசொல்லுமென்றா
ஆரணங்கேயுமுடைய ஐயனேபர்சொல்லுமென்றார்
மங்கையரேயுமுடைய மயமானார்பொருமென்னை
மாலையிட்டுக்கொண்ட மணவாளன்பெருமென்ன
தாலிகட்டிக்கொண்ட தலைவனாதன்பேரும்
உன்னுடையபெருமை வுரையுமென்றுதீந்திரரும்
பொருமைப்பாயமானுமை போவேனெழுந்திருந்து
சொன்னபிறகாக சுந்தரியேநான்போவேன்
சொல்லாதேபோனால் மங்கையரேநான்போகேன்
சொல்லுஞ்சொல்லுமென்று சொல்லிக்கேட்டிருந்தார்
இன்றவன்விசாரப்பட்டு பெருமூச்சுவிட்டிருந்து
கண்டவுடனவை காமுகன்னுள் நாவினிக்க
பேர்கேட்டுவேர்வீதை புண்ணியமேவந்திரோ
ஆறுலக்குறவில்லை ஆவதொருமன்னவனை
என்னாளும்பிரியாள் என்னுயமென்னுயிரான
மதுரைவளநாட்டாரும் வந்தாரோவென்றுதியேன்
வாழ்பாண்டிமன்னர் அங்கேரோவென்றுதியேன்
ஆனக்குமார்பர் அவர்ஙபிவாரானல்
மந்தவுநாதினக்கள் மொழிதனைச்சொல்லுநீதிபே
இவ்வளவுமுரைட்டேபுரிந்து பிருகதுமிக்கேட்டாரே
ஆச்சியுடனே அறிக்கைபிடிச்சொல்லுவாரே
அவரோபிவருரோ யாதுமறிகிலனே
என்னமிதுமாமயோ ஏதுக்கெரியவில்லை
பெயருரைத்தால் போவாயெழுந்திருந்து
மாணிக்கத்தூண்மறுவைய மங்கையருமநாலுமிட்டு
மேலல்பொருதங்கனுள் வெளிப்புறமாய்வந்துநின்று
கைகேட்டுச்சொல்லுகிறான் கட்டார்கருங்குழலாள
கட்டழகாவிக்கமலை லலந்தாரியாரன்மனைகாண
எங்களையர்தேரதான் என்றுயார்கற்றடையாள்
மாமனமார்தற்றிருவர் மன்னருறு பூபதியான்
அம்மான்மார்நாற்றிருவர் அரசாளு பூபதியான்
தேசத்துமுருமன்னன திரியோதிரப்பெருமான்
போரவிழுக்கதொரு பெருகதிருவாவளமயி
அருமைமொழிவளர்க்கும் அம்மானதிரானர்
பொற்கருணைத்தகி பொன்னருவானவி
னனபேர்கைக்கரி பெழுக்கதடமனவகின
இந்திரனர்தேவிகள் பெழுந்தகடவுமென்றான்

இந்தவகைப்பெயரும் பேந்திழையேசொன்னுயே
கொண்டவர்கள்பெயரோ கொடுத்தவர்கள்தன்பெயரோ
எவர்களதுபெயரோ எனக்கறியச்சொல்லுமென்றுர்
கொடுத்தவர்கள்பேர்சொன்னல் கொண்டவர்பேர்சொல்லுமென்றுர்
அவ்வார்த்தைதானகேட்டு அருங்கிளியுமேதுசொல்வாள்
சொல்லுகிருள்மாது தலைக்குலைக்கிளிபோல்
தாரார்புகழுடைய தருமரவர்பாண்டவர்கள்
வெற்றிமதயானை வீமன்பகாராசன
நகுலசகாதேவரென்னும் நலமபுகழுப்பாண்டவர்கள்
மாமன்மாரைந்துபேர் மாமியாரேழுபேர்
துரௌபதைசுபத்திரையும் சோலைப்பவளக்கொடி
நாககன்னிபோகவதி நறுந்தலைமின்னொளியும்
அல்லிமலர்தனிலே அவதரித்தபூவையரும்
எந்தனுக்குமாமியார் எழுந்தடைமன்னவனே

கலந்தாரியைபுருஷன்பெயர்சொல்லுமென்றது.

கேட்டுப்புலந்திரரும் கிருபையுடனேதுசொல்வார்
இப்போதெரிந்தது யோகதிழைப்பெண்ணணங்கே
மாலையிட்டபுருஷன மணவாளன்பேர்சொல்லுமென்றுர்
மணவாளனெனறுசொன்ன மனதுமிகத்தளர்ந்து
துக்கித்துப்பெண்மயிலுஞ் சொல்லத்தொடங்கி
சொன்னுல்தானபோவான் சுந்தரப்பூமையான்
என்றுமிளமுலையாள் எடுத்துரைப்பாள்மன்னவற்கு

கலந்தாரிபுருஷன்பெயர்சொன்னது.

கேளுங்காண்மன்னவரே கிளிமொழியாள்மணவாளன்
இந்திரனெனபுருஷன் எனபேர்கலந்தாரி
இப்பவெனறுல்தெரிந்ததோ வெழுந்தடவுமென்றுன்
போராஞ்சாவீரன புலந்திரருக்கூறலுற்றர்
இந்திரனென்றுமே இருவருண்டுராச்சியத்தில்
அண்டத்துமிந்திரனே ஆகாயமிந்திரனே
வேர்பிரித்துச்சொல்லுமென்றுர் வேந்தர்பெருமானும்
காரிழையாள்மாது கலந்தாரியேதுரைப்பாள்
ஆகாயமிந்திரனுர் அவரிடந்தேவலன்றுள்
அர்ச்சுனருக்கீயறெந்தத அழகுள்ள இந்திரனுர்
போர்க்கஞ்சாமன்னன் புலந்திரவீரியனுர்
அவரிடந்தேவனென்று அறியவுரைத்தானே
அத்திபுரமு மடலைசொல்லுமென்னுதெனறுள்
தென்பாண்டிநாடாளுஞ் சேரனேயென்னுதெனறுள்
செம்பொன்படித்துறையும் தீவுகளுமென்னுதெனறுள்
பவளமபடித்துறையும் பட்டணமுமென்னுதெனறுள்

ஐவரும் நூற்றுவரும் அன்புடன் வாழுகையில்
கொற்றவர்கள் யாவருங் கூடியிருக்கையிலே
மகாராசராசரவர் மருமகன் வேணுமென்று
வையகத்தையாண்டாட்கும் மருமகள் வேண்டுமென்று
சரியொத்தசம்பந்தம் ஐவருமெல்லாம் வேணுமென்று
மாலையிட்டார் செந்தினை வனசாடிவிக்கிரற்கு
திரும்பி மையாக்க மன்னவர்க்கு நூற்றுவர்க்கும்
பாண்டவர்க்கீவரும் பாரவனப் போனபின்பு
அன்றுமுதலின்றுவரை அழைத்தவராருமில்லை
மாலையிட்டுக்கொண்ட மணவாளனழைத்தானும்
மணவாளனாட்டிலே மங்கை வருநதானிருக்க
மைத்துனருரைமைத்த வல்லிறைக்காச் சிறைசெய்வான்
அவனைச்சிறையிலே வாடுகிறேன் மன்னவனே
போரஞ்சாவீரனவர் புலந்திரன்தான்கேட்டு
நெறியென்று சொன்னயில் தென்னன் பெருமானும்
காவலர்களிடியாதுங் கண்ணீரையுதிர்த்தானே
அங்கவனைக்காணும் அழுகண்ணீர்தானுடைத்து

புருடன் தானென்று புலந்திரன் சொல்வது.

போரஞ்சாவீரனவர் புலந்திரனுங்கூறலுற்றான்
பரிவுபூமான்மாது அலங்காரிகோமகியே
உன்னை மாலையிட்டுக்கொண்ட மணவாளன் யான்காணும்
தாலிதரித்தகொரு தர்மமகன்யான்காணும்
கொண்டுசிறையில்வைத்த கொற்றவனும் யான்காணும்
மதுரைவிட்டுவந்தேன் மங்கையரே இப்போது
அக்கதவுப்பியென்னை ஆக்கிவாவிட்டான் தான்
ஆருமறியாமல் அரிவையரே யிக்குவந்தேன்
ஓமப்புகையிலே வந்தமியோகியாயிருந்தேன்
தையலே கிளியம் தரித்தவரும் யான்காணும்
கந்தரிவேபுணுடைய கண்டுவிரல்பிடிக்க
மன்னர்பெருமான் மணவாளர் யான்காணும்
அன்னமேகிளியெனக்கு அத்தைமகள்காணும்
காடினைந்தாண்டவர்கள் காவலர்கள் தன்மகன் தான்
வேறொருவரென்று சொல்லி விசனமது வேண்டாம்
மற்றொருவரிங்கே வருவாரோ காவிலே
கற்கோட்டை முத்திரையுங் கன்னியதுகாவல்களும்
நாலாபுறத்திலார் அற்றொருவர் காவல்களும்
இத்தனையுந்தான் கடந்து இங்கே வருவாருண்டோ
அரசாளுமகாராய லலிததிருமகன்யான்
ஐவர்பயின்றெடுத்த அழகுள்ளசித்திரனையான்
போரஞ்சாவீரன் புலந்திரன்யான்காணும்

ஆரணங்கேகேளுனக்கு அம்மான்மகன்தானும்
வேறொருவரொரு சிகற்பமென்னுதே

கலந்தாலி அடையாளங்கேட்டது.

என்றுரைக்கமன்னவரும் பெருமைப்பான்னாயகியும்
மாதுமெடுத்துரைப்பாள் மைத்துனரைத்தான்பார்த்து
மதுரையிலிருக்கவந்த மைத்துனருமானர்கள்
மாயியடையாளம் மன்னவரே தாருமென்றாள்
அத்தையடையாளம் அணைபூசை தாருமென்றாள்
போரஞ்சாவீரன் புலந்திரனுங்கூறுவான்
வரும்போது அத்தான்கான வைகைவளநாட்டாரும்
வைகைக்கரைதனிலே வைத்துச்செந்தொட்டிலிலே
சிவபூசைசெய்கையிலே தென்மொழியாளடையாளம்
கட்டழகியடையாளம் கைகழுவிவிட்டேன்நான்
வைகைக்கரைதனிலே வைத்துமறந்துவிட்டேன்
வைத்துமறந்துவிட்டேன் மயிலேயென்றுரைத்தார்
மாதுகுழலாள் மைத்துனரைத்தான்பார்த்து
எங்கள் அம்மான்மார்தனுடனே மதிக்கவிட்டுச்சொல்லவில்லை
காவலர்கள் தம்முடைய மாமருக்குச்சொல்லவில்லை
சுற்றியிருக்குந் தோழியர்க்குச்சொல்லவில்லை
இன்றையராத்திரிக்கு இன்பமுடன்போசித்து
நாளையராத்திரிக்கு ராசவேந்தர் வாறும்
மாமியார்கையில் வாங்கியந்தாளடையாளம்
மாணிக்கமெத்தையிலே மருவிடத்தருவேன்

புலந்திரன் அடையாளங்கொடுத்தது.

போரஞ்சாவீரன் புலந்திரனுமதைக்கேட்டு
இவள்கட்டாணிவார்த்தைகளும் கைநீட்டிப்பேச்சுகளும்
வாய்விளங்கப்பேசுகிற மங்கையரைத்தான்பார்த்து
இந்தாருமென்று எடுத்து அவள்கைகொடுத்தார்
கண்டாளடையாளங் கடுகெனவேதானும்வாங்கி
உள்ளேநுழைந்து ஒருசொப்புகலமெடுத்து
பூசைதனைச்சுத்திசெய்து பூப்போட்டுதெண்டனிட்டு
அத்தையடையாளம் அப்போதுதானெடுத்து
பெட்டியிலேயடைத்து புலந்திரனார்முன்புவந்தாள்
வைகைவளநாட்டாருமைத்துனரே
திருமுடிகொண்டவேந்தரே தென்னமுடிவேந்தா
நமதுபெருநாளும் நாயகமே சுந்தரனே
மைத்துனர்மெய்யானால் மாணிக்கத்து மயிலென்தாள்
அத்தைமகனென்று யவைபாவிடக்கொடுப்பேன்
மாதுகலந்தாளி மயிலேயாளசொன்னவுடன்
போரஞ்சாமன்னவர் புலந்திரவீரரும்.

பார்த்தாரும் பலசாதும் பாண்டவர்புத்திரரும்
ஆரைவினைத்தகாலே ஐவர்திருப்பாரும்
சோலைமலருடைய சொக்கநாதனினைத்தான்
நெஞ்சையமுதமிடை நாதனைத்தோத்திரித்தான்
அரனார் செயலாலே ஆனைக்கபோற்றானை
தானும்வெடித்ததுவே கைராலையபோற்றானை
மோதுமலர்த்தாரி மைத்துனைக் காண்பார்க்க
மாமிமகன் மெய்யானால் மதிலோடெற்கோட்டை
கட்டியேதானடங்கா விருக்கவிடக்கருவேன்

புலந்திரன் கோட்டையை நடக்கவைத்தது.

மாதுஅம்மனுரைக்க மன்னவனுமேதுசொல்வார்
அட்டாளுமடுக்கவென்றாட ஐயனைத்தான் நினைத்தான்
காமனைக்கண்ணாலெரித்த கர்த்தனைத்தான் நினைத்தான்
அப்படியேபோடாதது அவனுடையாற்கோட்டை
எப்படிநடந்ததுவே இருப்பிடத்திற்சேர்ந்ததுவே
அப்படியுமாக்கட்டிவிட்டு ஆரிளமுலைமாள்
போர்க்கஞ்சாமன்னர் புலந்திரனுபாயத்தால்
வாசற்படிதனிலே மணிப்பதுமைகட்டிருக்கும்
மணிப்பதுமையாய்ச்சிறந்து மன்னவர் ஜெயனார்கால்
மருவவிடக்கருவேன் மைத்துனனைச்செயராதுகொள்ளி
இலகாமறுவேயானாக்கால் சொல்லாயவெழுந்தோடி

புலந்திரன் மணிப்பதுமையைப் பேசவைத்தது.

அல்லார்த்தனைக்கண்டேகட்டு அழகுள்ள புலந்திரனார்
விலக்குக்குருத்தார்க்கும் வெட்டுவென்றுசொல்லமளை
[illegible] பாகின்றுவங்கேதன் ஆண்வந்து கோட்டைக்கு
ஆரைவினைத்தாலும் அனைவரறிக்கையிலே
பிட்டுக்குமண்சுமந்த புனிதனைத்தான்தொழுதான்
சாலினைத்தானுரைத்த கர்த்தனைத்தான்தொழுதான்
சொக்கநாதரினைக்கு தொழுதானோர்வேந்தன்
பூமாயமாடிருபைகிறால் மணிப்பதுமையாய்ச்சிறந்த
சொல்லிறதுமணிப்பதுமை சொக்கருடைகிருபையினால்
தருமர்திருமகனார்காண் தாரார்கருநாகமே
கடமருவிடுங்கள் சொற்றவருக்கேதியுமாய்
சொல்கிறதுமணிப்பதுமை சொர்ணக்கிளிபோலே
சந்தாரக்கேட்டாளே கலந்தாரிமாலையும்
மந்திரக்காரனோதான் - மயிலாளிவனையுமிடோ
ஏமாந்துவந்தயோ எதுமதிகெட்டேனே

கலந்தாரிதானே வரவழைத்தது.

சான்றுதமென்னி இளங்கொடியுமேகுதுசெய்தாள்
பத்தினியுமானால் பார்த்தன்மகனானால்

மாணிக்கத்தாளை வாருமென்றதானழைத்தாள்
மாணிக்கத்தாளும் வந்தவிளக்கேந்தினாள்
மாமியடைப்பளம் மங்கையருபகட்டிவைத்து
மாலையிட்டுக்கொண்ட மணவாளனிவராகுல்
பெட்டியும்பேழையும்போய் பொருந்துமென்றாள் பொற்றாலி
பேழைபாணதாணிலே போட்டடைத்தாயடைப்பளம்
ஆயவாணிகளும் அருந்ததிசாட்சிவந்தாள்
பூமிதேவி அம்மான பூவிளக்கேநீர்சாட்சி
அக்கினிபேநீர்சாட்சி ஆதித்தன்நீர்சாட்சி
மெய்யானசாட்சிகள் மெல்லிடருப்வைத்தபின்பு

கலந்தாரிபுருஷனென்றறிந்துபள்ளியறைகூட்டிப்போனது.

அஞ்சிநடுநடுங்கி அத்தைமகனென்றறிந்து
ஆறதப்புதாறபிழை அடியாள்நான்செய்ததெல்லாம்
கோடிதப்புதாறபிழை பொறுமவேகொண்டனையும்
என்றுஅடிபணிந்தாள் ஏந்திழையுமப்போது
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுக்கூறுகிறான்
ஆருமறியாமல் ஆச்சிவரவிட்டாளானை
வாருமென்றுசொல்லி வர்ணவிரல்லைப்பிடித்து
செம்பொன்கதவடைத்துச் சிற்கெனவேதாள்பூட்டி
சாளரவாசல்களை தனித்தனியேதாள்பூட்டி
மங்கையரைக்கொண்டு மாளிகையிலுள்ளழைத்தார்
மாணிக்கக்கட்டில்கள் மாமணமாரபோட்டதினுல்
அடுத்திருக்கும்பஞ்சணைகள் அரிவையரோயாகாது
கொண்டுவந்தேன்பூமெத்தை கொம்பனையேகூடிருக்க
பூமெத்தைபோட்டாராம் பொருந்திவிளையாட
மல்லிகைமெத்தையிலே மாதரைக்கொண்டுவந்து
மாதரைப்புல்கி மடிமேலேகுந்தவைத்து.
ஆரந்திருத்தி அழகுபணிதான்பூண்டு
கோவைதிருத்திக் குழற்கோதிக்கொப்பினுக்கு
வாளிதிருத்தி மயிர்கோதிமங்கையர்க்கு
குப்பியிலசாந்துக் குழம்பிற்புநுகணிந்து
தேவியையலங்கரித்து செம்பொன்மணிமுடியாள்
தாமமணிந்துகொண்டு தாமந்தவாழ்மார்பன்
வாய்த்தபிலச்சாறும் வர்ணப்பழக்காயும்
பண்டுபலாதிகளும் பழங்கள்ரசக்கலியும்
மடித்தபிலச்சருளும் மாதருக்குத்தான்கொடுத்தான்
தாமபிலைடக்காய் தின்றதனருகெயனர்
மாதுமுகம்நோக்கி மன்னனெடுத்துரைத்தான்
திகைளொருக்கால் தேன்மொழியேமுழுகிறைபே
மங்கையரேமீறி வளர்ந்தசமைந்திருக்க

மங்கையரேநீருமிங்கே வாழாதிருந்ததெல்லாம்
அந்தப்பாவங்களெல்லாம் அம்மான்மார்தன்னோடே

புலந்திரனும் பொன்சுதியுங்கூடினது.

வெற்றிலைதின்று விருப்பமின்னவாடி
தென்மதுரையாருக்குச் சீதைவந்துவாய்த்ததுபோல்
கந்தருடன் வள்ளியம்மன் கைகலந்தபாவனைபோல்
சாரைபொருசர்ப்பம் சருவியிழைத்தாப்போல்
தேவியுடனே திருக்கைக்காய்நிலையிருந்தான்
பூவணைமெய்விட்டுப் பொற்கிளியுந்தானிறங்கி
கவரிசொன்னிசனுமே கனாதெளிந்துகண்விழித்தான்
பலகாலுந்தன்னைப் பழகினவன்போலே
அருகாகவெண்கவரி ஆரணங்குவீசுகிறாள்
இளவாழைத்தண்டொத்த இணைக்கைகள்நோகாதோ
அநேகவெகுநேரம் அருந்துணிவாயடி
காதிலுழையாள்மாது கலைக்காரிகையவளாள்
மல்லிகைமெத்தைதனை மயிலனையாள்விட்டிறங்கி
காலோடுகைகழுவி கனிவாயுங்கொப்பளித்து
வாயெயிறுபல்லுமரும் மதிமுகமுஞ்சுத்திசெய்து
மைத்துனைப்பார்த்து மாதுவெடுத்துரைப்பாள்
நற்புகழுடைய தருமர்தமயனாலே
ஏதுவொருபொருளாய் நாயகமேவந்தீரே
பாண்டவப்பெருமானே பசிபோடிருக்கிறீரே
பசிக்கமுதுண்ணுமென்று பாவித்தாள்பைங்கொடியும்
பொற்றளிகைவிட்டு பொறுகிளியுமுன்னேவந்தாள்
பொற்றளிகைதானும் புசித்துமேஅப்போது

இருவருக்கும்வாது.

போரஞ்சாவீரனவர் புலந்திரனுங்கூறுகிறார்
கோதையுடன்குந்தி கொற்றவனுமேதுசொல்வார்
மாதேகிளங்கொடியே மயிலனையேநீகேளாய்
தருணிபொறுவி சண்டாளவாசலிலே
மங்கைநீதொட்டுனீந்த மாபாவிவாசலிலே
கக்சாயதின்பதில்லை கன்னிமயிலே
வெற்றிமதயானை வீமராதன்னாலே
துவாலகந்திரனார் நூற்றொருவர்பூமுடியை
வெட்டிபலியிடுவார் வீமராதன்னாலே
பாரதமுடிந்துவுங்கள் பாரவேந்தன்மாண்டாக்கால்
ஆரணங்கேயுன்னுடைய அம்மான்மார்மாண்டாக்கால்
மாமியார்வீட்டிலே வரப்போகவிருக்கிறது
மாமியார்வீட்டிலே மருவுண்டிருக்கிறது
பாண்டவர்நாடுபெற்று நாமும்பயந்தெளிந்து

கொற்றவர்கள்காடுபெற்று சாரும்குறைநீங்கி
மாலைமுடிபாண்டவர்கள் வந்தபிரதாக
வண்டார்குழலாள் மயிர்முடிக்கபின்பாக
சக்கரயத்தின்று கலந்துரவாடுவதும்
எண்ணுலாச்சமன்னர் வித்திலழுதனைழுமான்
தேவியழும்போது தேர் விஜயபுத்திரனர்
மாமன்மாரண்டாரென்று மங்கையரேயழுதாள்
உன்-அம்மான்மார்செய்த அக்கிரமந்தீர்த்தனாய்
உருவமதயானை உத்தமர்களைவரையும்
இருந்தமருமென்றுசொல்லி வேலாயுதனைழைத்து
வாலுவிலைதானழைத்து மாமதராவரூதாடி
சகுனியால்சூதாடி சருமாபுரம்தோற்று
அத்தோபுரங்தோற்று இருப்பிடமும்தான்தோற்று
யானைகளுந்தேருகளும் அணிமணிச்சிங்காதனமும்
முத்துமுடியுமுருதுவளச்செவ்வாயும்
நாடுமிகத்தோற்று நால்வரையுந்தான்தோற்று
வித்தகனர்பாஞ்சாலன் பெற்றவிளக்கொடியை
கொற்றவர்கள்பாண்டவர்கள் கொண்டகுலவிளக்கை
மாதாவையும்வைத்து மன்னவர்கள்தோற்றார்கள்
தாமக்குழலாளை தன்னிவத்தானமண்டபத்தில்
வேல்பொருதுங்கண்ணாளை விதிடாக்கையைத்தான்
ஐவர்மனையாளை அக்காடிக்கடைசகைதான்
அன்னநடையாளை அம்பலத்திலேற்றிவைத்தான்
சொல்லாதஞ்சொல்லி துகிலுரியமைத்தான
பாஞ்சாலன்புண்ணியத்தால் பாண்டவர்கள்புண்ணியத்தால்
மாளாதேவளர்ந்தது மனதுகிலாடையது
சற்றேகழுவியே உடைகுலைக்காளமாகில்
வெற்றியதயானை வீமதண்டாலே
மாள்கிறதுஅன்றல்லோ மாமன்மார்நூற்றொருவர்
சாகிறதுஅன்றல்லோ தனஞ்செயன்மையாலே
மாமன்மார்பட்டாரென்று மங்கையரேயழுதாய்
ஏலக்குழலாளே எனக்குதக்கவராரோ
தம்மானைபென்றானே தருமமுடியழகன்
தையலவள்கேட்டு தரியாளேபூமியிலே
பூவணையைவிட்டிறங்கி புனற்கிளியும்போல
இதுவுமொருகாரியம்போல இவ்வாணை தந்ததென்ன
ஆணைவிடுமென்று அடிவணங்கிநின்றுவிட்டாள்
விட்டேனேயானையெல்லாம் வேல்பொருதுங்கண்ணாளே
ஆரமுலையாட்கு அடைக்கலங்கள்கொடுத்து

பொற்கொடியேபொக்கனுக்குப் போகவிடைதாரும்மா
விடையென்றுகேட்கையிலே வெந்துமனம்வாடி
போகவேணாதீரோ புதுமைகளைக்காட்டவந்தீர்
காவலழிக்கவந்தீர் கட்டழகர்மன்னவரே
காரியங்கள்பார்ப்பதற்குக் காவலரேயந்தீரோ
மதுரைமையாளறியேன் வைகைநாடறியேன்
வாழுமதுரையென்று வரிசைகளுமறியேன்
சிரமதுரையென்று சீமைகளுமறியேன்
முத்தப்பதித்தரையும் முடியரசிபட்டணமும்
பட்டப்படுந்துரையும் பட்டணமுமறியேன்
சத்திரஞ்சாலைகளுந் தாமரைப்பொய்கைகளும்
சித்திரஞ்சோலைகளுந் திருவாசலுமறியேன்
பெண்ணைப்பிறந்து பெருமாள்முடிசூட்டி
அன்னைப்பெண்டாகிவைத்து ஐயாநாதம்
என்றுசொல்லக்கேட்டிருப்பேன் கண்களைப்பாரேனறியேன்
பார்க்கவேகாணவருவேன் பாண்டிவளநாட்டை
இருவரையுமொன்றாய் எடுத்தாசேயப்பு
வருகிறதாக அழுகன் வைகைவளநாட்டுக்கு
காணவருகிறேன் தாயேகூடவென்று
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரனுமப்பொன் சொல்வார்
ஆறுநெறிதனிலாய் அரிவையிளம்பிடியே
மதுரைதுரையாளுகிற மாதையாள புத்திரற்கு
போரஞ்சாமன்னன் புலந்திரவீரியற்கு
ஆனைத்தமார்பனுக்கு அடைப்பம்பிடிக்கிறவன்
அந்தவடையாளஞ்சொல்லி அவளைக்கேட்கவிப்போது
மெய்யாய்நீரெனப்பிறப்பே மெல்லியரேயிளந்தொடர்ந்தால்
தேமொழியெனக்கிருந்தால் காசெங்காதன்குழலே
அவ்வசனங்கேட்டு அரிவைபெருந்துரைப்பாள்
மைந்தனுரைத்தவார்த்தை மனதுபெருந்துரைப்பாள்
வாசமெதாருபூவினுக்கு மருவியுறவாடி
வந்தபொழுதே மணவாளர்நீரானால்
சொந்தமாகந்திரும் தாயிடமும்சொல்லுகையில்
போர்க்களஞ்சாவீரன புலந்திரனுங்கூறுகிறான்
நற்கோட்டைமுத்திரையுங் கன்னந்தகாவல்களும்
இந்தமலையுந்தாலடைத்து இங்கேவருவாருமுண்டோ
மதுரையைவிட்டுவந்த மணவாளராகும்படி
காரிழைபோல் ஆளானவாசல்லென்று சென்றால்
தேடித்திரிவாரோ தேவகளத்தனையும்
மாலையிட்டுக்கொண்ட மணவாளனுமல்லவா
தாலிதரித்தபெருமான் தருமராசன்மைந்தனல்லோ

களவாகக்கொண்டுசெல்ல காரியமென்னயகியே
நானேபாரமுடிக்கு படிகளறுமுகத்தா றுக்கால்
மங்கையரேவுனுடைய மாமன்மார் பாண்டவர்க்கால்
பாண்டவர்கள் கெடுவெற்று பதியார்க்கபிற்பாடு
மன்னவர்களைகெடுவெற்று வந்தபிறகாகத்தோ
வண்டார்குழலாரு மயிர்முடித்தபிற்பாடு
அப்போதுதண்டிகையும் ஆளும்வரவிடுவேன்
உன்மைத்துனரேயுமாய் வாருமென்றுதானுரைத்தார்
காரிழைபாளமாது சலந்தாரிகை கேட்டு
எனக்கு-மைத்துனமுண்டாச்சோ மன்னர்பெருமானே
பிள்ளையுமுண்டாச்சோ பேர்பெரியமன்னவரே
போர்க்குஞ்சாவீரனவர் புலந்திரருமேதுசொல்வார்
உங்கள்குலம்போலேயல்லோ இடபார்க்கன்னனே
ஆண்மலடுபெண்மலடு அடங்கத்தானமலடு
கண்ணிலானபெற்றெடுத்த கட்டோரெல்லாம்மலடு
எங்கள்குலங்கேளாய் இளங்கொடியேசொல்லுகிறேன்
தேர்விசையனருச்சனனார் தெருவழியேவரும்போது
முன்னமுருகண்டு மொய்குழலமார்சேர்ந்திடுவார்
அப்போதேகெர்ப்பம் அடையுங்காணரணங்கே
வந்தொருபூ வினையில் மருவுவிளையாட
எனக்குமைத்துனனில்லையென்றால் வையகத்தோசாதேசு
பிள்ளையில்லையென்றால் பூதலத்தாரேசாரோ
பேடைமலர்க்கண்ணானா பெருவதாண்பிள்ளை
உன்அம்மைபெயரை ஆரணங்கேசொல்லாதே
எங்கள்ஐவரதுபெயரை இடவேணுமோசிமிழையே
ஆணழகர்ஐவரிலே அர்ச்சனன்றனழகும்
சித்திரவிலம்பரனவன் சிலையருச்சுனனார்
அப்படியேயாகுதுகாண ஆணழகனவனே
விடுந்துவருகுதடி மெல்லிவிளக்கதிலே
பொற்கொடியேயெங்களுக்குப் போர்களிடைதாருமென்றார்
விடையென்றுகேட்கையிலே வெல்பொருதுங்கணனும்
மைத்துனரைத்தான்பார்த்து மாதுபெருந்துரையபாள
தாதியர்களறியாமல் தார்வேந்தர்வந்திரோ
பிஞ்சுமணிமுடியாள் புத்திரரேயுண்டானால்
பொல்லாமசக்கையது பொருந்திற்றேயாமாகில்
அம்பலத்தாரெல்லாம் அறிந்துவிட்டாராமாகில்
என்னசொலவேனாலும் எங்கமாமர் நூற்றுவர்க்கும்
மாமியுடையாளும் மன்னவரேநீர்கொடுத்தீர்
உம்முடையயடையாளம் உத்தமரேதாருமென்றாள்
தருவீரெனமறுத்தாள் தாமக்குழலாளும்
போராஞ்சாமன்னர் புலந்திரருந்தான்பார்த்து

என்பதற்கென்னுரிமைப்பேர் இளங்கொடியார்தானுமுண்டு
கொப்பிளையார் தன்னுடனே கூடக்கொணர்ந்திருக்க
சல்லையம்பேசிப்பேதாமே சாசகன்செய்யமைத்தால்
தங்கைதமக்கையென்பேன் தையலர்களாயவளையும்
பாண்டவர்கள்கோபித்து பழிபார்க்கமிற்பாடு
வண்டணியுங்குழலாள் மகிழ்ந்துதமிழ்ப்பாடு
உண்பதுந்தின்பதுவும் உன்மாளிகையிலேதுலவுதும்
அன்றுநான்மாதரசே ஆனைக்குதான்றனைத்தார்
விடுத்துவருகிறேன் விசையன்மருமானே
போகவிடைதாருமென்றார் புலந்திரனார்போது
விடைபெறவே கோதையிலே மென்புருவக்கண்ணாளும்
மாதரொருபயணம் வருகிறேன் மைவிழியே
சொல்லுமெனத்தோட்டான் சொர்ணப்பசுங்கிளியும்
ஒருநாளும்பொங்காதிருந்தை உளையாதவுத்தமனும்
நாங்கள் ஆர்மிகருத்தோர்ந்தி அதிக்கைவிட்டு அப்படியே
மாதரொருமுறைதான் வருகிறேன் தப்பாமல்
விடையெனத்தோட்டாரிலே மெல்லிகருங்குழலாள்
பூவணைமைவிட்டுதார்ந்து பொற்கொடியாள் காப்பகியும்
வாய்த்தவின்சொருநாலுத்தனந்துவர்பார்க்கும்
காவலனார்விரிப்பக்கு மைவிழியாள் அனுப்பிவிட்டாள்
கேசியர்சொன்னவே பொற்பொப்பாரிப்பாவியிர்தம்
மைக்கருங்குழலே இளங்கொண்டான் தப்பானதிவன்
கொப்பிளையேயிருந்து குடியிருந்தார் தந்திரா
இராட்டுமாகள் போகநிலைமையேபவனிவந்த
இந்திரலோகத்தில் இருந்தவர்தயர்சபைகள்
ஆனைகள்ஒழுங்கே அரசுபெரியாக கெசுபதிதேன்
பொற்கொடிமேடையேக்குப் போகவிடைதாருமென்றார்
தாரார்கருங்குழலாள் தாணையுடன் அடிபணிந்து
ஆருயிர்வருக்கும் அவருடையதேவியர்க்கும்
பொன்னிறப்பல்லாட்டரும் பெரியழகியருக்கும்
ஏவுமுழுகாருநின்ற மாமியார்தங்களுக்கும்
தெண்டனிட்டு வினையப்பது செப்புவீரவர்களுக்கும்

புலந்திரன்மதுரைக்குப் பயணப்பட்டது.

என்றுசொல்லமாதுக்கொல்லான் இந்திரமுமமகிழ்ந்து
இங்காதந்தக்கைவிட்டு நிசழுக்குதிக்கிறதகி
மணமருமுன்னடைக்க மாதருமினையடைக்க
ஆகாயவான்புரவி கலைதாரன்முன்புவர
வாணப்புரவிபது வாந்தமனவன்முன்
புரவியழகனவர் புகழ்வீரன்பேரழகன்
மதுரைமனவாளன் வந்தபடிவாராதே

என்றுமவள்கூறி இரங்கியேதெண்டனிட்டாள்
தேவியின்றன்முகத்தை திருப்பியவள்பார்த்து
அங்குபடிகாலைவைத்து ஆனந்தமாய்மார்பன்
ஏறினாரப்பொழுது இளவிசையன்புத்திரனும்
உத்தமர்கள்புத்திரனும் உதாரிக்கவிறினை
ஏறினதுகண்டாளே இந்திரசுதானசாருன்
மைத்துனரைப்போகவிட்டு வாயுமனோகளைந்தான்
வாயுமனக்களர்ந்து வர்ணமுகமேறிட்டு
பள்ளிகொளுமண்டபத்தில் பைங்கிளியுந்தான்புகுந்து
கூடியிருந்தோமே குங்குமக்கட்டிலிலே
ஏறியிருந்தோமே மெழுகுப்பெரியமண்டபத்தில்
இனமெப்பொருமுறை இனி-காணப்போவதுண்டோ
என்று-செம்பொனகதவைடந்து சிக்கெனவேதான்பூட்டி
பூவணைமேலேறி பொற்கொடியும்பள்ளிகொண்டாள்
தாமக்குழலாளும் தழுவணைமேற்பள்ளிகொண்டாள்

புலந்திரன் மதுரைக்குவருகிறது.

பொன்னுமணியழகன் புலந்திரனார்தன்புரவி
ஆகாயமாயெழும்பி அந்தரத்திலதானபறந்து
தாமரைசூழ்காவேனும் தருமபுரங்கடந்து
வாழ்மதுரைநாட்டில் வந்ததப்புரவி
சிங்காரத்தோப்பிலே சென்றதப்புரவி
சந்தனவாழ்மரத்தில் தனஞ்சயனார்தானிறங்கி
கொண்டுவந்துவிட்டது கொற்றவனார்தன்புரவி
செம்பொன்கடிவாளஞ் சிக்கெனவேதான்பிடித்து
வைகைக்கரையிலே மன்னவனார்வந்திறங்கி
மஞ்சள்நீர்தோட்டத்தில் மன்னவனார்வந்திறங்கி
ஆடைகளைந்து ஆபரணந்தான்களைந்து
நன்றாய்ப்பணிகிகளை நாயகருந்தானசமுட்டி
பச்சைவடமகளைந்து பாண்டியப்பெருமானும்
கட்டழகிதிதழுங் கண்டாலேபுடவையிலே
இனி-காணவகையிலையோ கட்டழகிசீர்வடிவை
பார்க்கவகையிலையே பாவையழகியரை
சாத்திக்கழுத்தியரை சந்தனப்பூமேனியரை
குங்குமமொத்ததொரு கொம்பனையிடையாளை
அவள்-கட்டாணிமார்க்கைகளும் கைநீட்டிபேசுவதும்
பார்க்கவகையிலையே பாவையழகியரை
இன்னமொருநாளும் இனிகாணப்போமேறினே
எத்தனைகாலஞ்செலுமோ இளங்கொடியைநான்காண
மாதரையாண்பிரிய வைத்தீர்மகாதேவா
கோதையரையாண்பிரிய கொடுமைவைத்தீர்சம்பரரே

இலைப்பிரித்திருக்க என்னைநுறைசெப்பேனோ
தேவியரைத்தானினைந்து சிந்தையிலேகலங்கி
ஆணைக்குவாழ்மார்பன் அழகுசிறந்தி
கொற்றவர்கள்கோமான் குனிந்தாக்கரையேயி
சரங்களைந்து இழைசேர்த்துக்கட்டிவைத்து
அவட்டங்கொண்டு அவட்டியந்த இந்திரனும்
அனந்தப்பணிபூண்டு ஆணைக்குவாழ்மார்பன
காணைப்பணிந்தோ காயாருந்தான்பூட்டி
தென்மதுரைநாட்டான் திருநீற்றுக்காப்பணிந்து
சித்திரத்தாலான சிலம்படிபணிந்து
சந்தணங்கொண்டணிந்து தங்கத்திருமேனியெல்லாம்
குங்குமங்கொண்டணிந்து கொற்றவனுமாகவடிசிதி
மாணிக்கப்பச்சைவடம் மன்னவனணிந்துகொண்டு
மாதாவின்பாதத்தை வணங்கவேணுமென்று

புலந்திரன் தாயாரிடம்வந்து சேர்ந்தது.

சிங்காரத்தோட்டம்விட்டுத் தென்னரசநாட்டாளும்
சித்திரவீதிகளும் தெருவும்பலகடந்து
மாதுகொலுவிருக்கு மண்டபத்தின்முன்னேவந்து
மாதாவின்கொலுவை வலமாய்ச்சுற்றிவந்து
முக்காலும்வலம்வந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
மாணிக்கப்பொற்பீடம் மகனவனும்வீற்றிருந்தான்
அமர்ந்தார்கொலுவில் வள்ளித்திருமகனும்
அப்போதுசொல்லுவாளுடைய சொக்கனார்கோவிலிலே
என்னுயிர்க்கினிய மைந்தனேமுழங்க
நாககுமாரியொடு வெகுசனம்திரளாக
மதியைவென்ற முத்துமயிலாள்தொனிகேட்டு
வெடியகோலம்சுற்றே வெகுதாவளர்ந்தேனுமே
கர்னரறிந்தாரோ காவலர்கண்டாரோ
அலைகடல்தேசத்தார் நாற்றெருவர்கண்டாரோ
மாலைமுடியானை வதைசெய்தாராமாகில்
நின்மாளும்படி பொழிய மன்னிலிருப்பதில்லை
பஞ்சவர்க்கென்னசொல்வேன் பாஞ்சாலிக்கென்னசொல்வேன்
அங்கவருக்கென்னசொல்வேன் அருச்சுனருக்கென்னசொல்வேன்
சிந்தையிலேயெண்ணி செங்கண்ணுமுருகத்திரந்தாள்

புத்திரனைத் தாயார்கண்டது.

தட்சணையைப்பிகவுனியது சாற்றிற்றும்தனமொழிக்கு
பூவணையைவிட்டிறங்கிப் பொன்மாதராடனும
செம்பொன்கதவைத் திறந்தங்கபொற்கொடியும்
மைந்தன்கொலுவிருக்கு மண்டபத்திற்போய்புகுந்தாள்
மைந்தன்புலந்திரனை வணங்கியடிதானபார்த்தாள்

அரைக்கிருந்தசந்தனத்தை யள்ளிப்பரத்ததுபோல்
வற்றிக்கிடந்தவொரு வருநல்பெரியகேணி
முட்டப்பெருகி கரைபுரண்டுவந்தாப்போல்
பூரித்திருந்தோளும் பொன்னாபரணமின்ன
சந்தோஷங்கொண்டு தையல்வருகையிலே
மாதாவரவுகண்டு மன்னர்புலந்திரனும்
சிங்காசனத்தைவிட்டுத் திகழ்க்குதித்திறங்கி
இந்திரருமப்போது எதிரேநடந்துபோய்
பூவாய்புதுமலரும் பொன்னருகுமட்சதையும்
மாதாவின்பாதம் மலர்தூவிதெண்டனிட்டார்
வந்துபணிந்தவரை வாழ்த்திநின்றெடுத்தணைத்து
வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் மன்னுதிராசபட்டம்
திற்பிரசேலைதரிப்பீர் சேராசையாண்டிடுவீர்
கற்பதித்ததூணதுபோல் கலங்காதாருள்வீர்
என்னைப்பெருவீ ரெதிர்த்தார்முடிபெருவீர்
பிள்ளைபெருவீர் பெருமாள்பதம்பெருவீர்
அத்திபுரமாள அரசுதனைப்பெற்றிடுவீர்
மதுரைநகராளுதற்கு மைந்தரைப்பெற்றிடுவீர்
காரிழையாள்மாது சொக்காரிசேட்டையிலே
மைந்தரைப்பெருவதற்கு மனங்குளிரவாழ்த்தினள்
ஆசனம்போட்டார்கள் அங்கிருக்கும்தாதியர்கள்
இட்டதொருஆசனத்தி லிந்திரரும்வீற்றிருந்தார்
மைந்தர்புலந்திரரை வனைநாடிதான்பார்த்து
உச்சிமேலதானிருந்து உள்ளங்காலரியதாம்
பார்த்தாள்பலகாலும் பார்த்திபன்தனமகனை
போனபுதுமைகளை புகழ்வீராகாணுமே
தேவிதன்னரண்மனைக்கு சென்றமொழியுமில்லை
குங்குமங்கதம்பம் குலைந்துருக்கமில்லை
போய்வந்தேனென்று பொய்யுரைத்தீர்கோமானே
எங்கேயிருந்துவந்தீர் இளவயதுகோமானே
எத்தூரஞ்சென்று எவ்விடத்தில்பள்ளிகொண்டீர்
என்னஅவர்கேட்க எடுத்துரைப்பாரிந்திரனார்
போய்வந்தேனென்னச்சி பொய்யைச்சகலிந்நோடி
புட்பமலரெடுத்து போற்றிபணியவந்தேன்
உள்ளத்தைத்தானுரைத்தான் உத்தமசிகாமணியும்
மலர்குழலாள்மாது மயிலனையாளேதுரைப்பாள்
நீர்போனபுதுமைகளும் பொற்கொடியைக்கண்டதுவும்
ஆனந்தவாழ்மார்பன் அரசாளுந்தன்மைகளும்
வாசற்புதுமைகளும் வைத்திருக்குங்காவல்களும்
எதிரொருவரில்லாமல் ராச்சியத்தைப்பற்றிறதும்
உத்தமர்கள்பாண்டவரை ஓட்டியரசாள்கிறதும்

கட்டழுகிதப் புடனே கைகலந்து பாவனைபோல்
இன்று இவ்வெளியாக இதுதகமென்ன சொல்லுமென்றான்
காவலுனை நம்பி வாராதிருக்கச் சொல்லுமென்றான்
ஆறுவிலாவியமல் ஆசிரியர் சொன்னதுமே தானை
ஆனைவிடுமென்று ஆச்சியரை தெண்டனிட்டான்
ஆனைவிடுவதில்லை அருளாய் சொல்லுமென்றான்
தெண்டொடியார் இனதுவில் சிறுவயுப்ப வீற்றிருந்து
மாதாவின் முன்னுமவனை வனதைச் சொல்லவான்
உக்கனை ஆசாரியரென்று மனிதிரளைப் பாண்டியற்கும்
பொன்னின் மலைநாட்டாளும் போபெருந்தையவருக்கும்
வையமுழுதாளுகின்ற மாமிமார் தனக்கும
தெண்டனிட்ட வின்னப்பம் தெரிவிப்பீர் மன்னவனே
என்று தெண்டனிக்குங் குழலாள் தெரிவித்தாள் யாவருக்கும்
அந்த மாது விடைகொடுக்க வந்தங்காரரு சியரே
ஆகாயவாண்புரவி மன்னர் தாளைவைத்தெனறான்
பொன்னுமணிபதறா புலந்திரனுமே துசொலவான்
பூங்காவனந் தனிலே புரவியை விட்டிடென்றான்
அரசாளு மையவியோ வாவிருந்தான் கேட்டு
மாதுசுறுக் குழலாள் மலர்க்காவில்போய்புகுந்து
பாண்புரவிதைப்பிடித்து லவனைவனங்காடுவரும்
கடிவாளங்கைப்பிடித்து கட்டழகியல்லியம்மாள்
தேவேந்திரனுரைத் தெரிசிதுப்பெணையிலும்
நீர்வரவிட்ட காரியங்கள் நிறைவேற்றிதீர்த்ததுகான்
புரவியருகுதகான் புண்ணியரெ என்றுசொல்லி
கண்டுகொண்டு சொல்லி கயற்கண்ணாள் தெண்டனிட்டாள்
ஆகாயமதெழும்பி பறந்தக்காணப்புரவி
வணங்கியெழுந்திருந்து வண்டார்குழலாளும்
மைமதனிருக்கிறதோர மண்டபத்திற்போய்புகுந்து
பொற்றனிகைவிட்டுப் பொற்கொடியுமைக்கனாய்
இனைபாருமண்டபத்தில் இருந்தார் இருவருமாய்
ஆனையெல்லாம் விட்டேவெனான் ஆனைதலைமூர்பா
நானுமகக்குளிர்ந்த இருந்தார்கள் மதுரையிலே

கலந்தாரியைத் தாதிமார்கண்டது.

அப்படியாயிருக்க ஆனைதொருநாளையிலே
மற்றுளைராணியின்பு மாதுகருங்குழலாள்
கருநீலப்பூங்குழலாள் கலந்தாரிநாயகமும்
தாமக்கருங்குழலாள் தன்னுடைய தாதியரை
பேர்சொல்லித அழைத்தாள் பெண்டையவர்க்கன்னுநும்
அசந்துதிததிரைபோய்விட்டா னவர்மருமகளும்
அந்தைதமகன்தேவில்லினவாய் அசந்துதித்திரைபோகிறுளாம்

அங்கேசந்தாதியர்க ளலங்கெழுந்திருந்தார்
தங்களுக்குள்ளாகத் தையலர்க ளிசாரமிட்டு
முந்தியெழுந்திருந்த முருகுமுலைமாரேவந்தார்
நம்மையெல்லாக்கட்டி நாயகியையெழுப்பிவிடாமல்
மாதுக்குறித்திரைகள் வந்தவாறெவ்வாறு
என்றுமலைத்தார்க ளந்திழையார்விசாரமிட்டு
செம்பொன்கதவருகில் தேன்மொழியார்வந்துநின்று
வாளேந்திகைகளிலே மயிலனையார்பாவையர்களும்
பாவையருகில்வந்து பள்ளியறைபோய்புகுந்து
ஏதிட்டுப்பார்த்தார்க ளிளங்கொடியாள்சீர்வடிவை
ஆடையவிழ்ந்தது அறியாளாம்பெண்கொடியும்
ஆபரணங்கலைந்ததுவும் ஆரணங்குநாணறியாள்
உற்றுஉற்றுப்பார்த்தார்கள் ஒளியுடையாள்தன்வடிவை
சந்தனங்கள்பூசிச் சரிந்துஇருந்ததுகாண்
வகைவகையாய்ப்பூச்சரங்கள் வந்தவாறெவ்வாறு
இருவர்பள்ளிகொண்டதுபோ லிருந்ததுகாண்மையந்தர்களே
இறைந்துகிடந்ததுகா ணெங்கெங்கும்பூச்சரங்கள்
அடைக்காய்நிறைந்து முழுதலைந்துவழிந்தோட
வண்டார்குழலாட்கு வாசனைகள்மிகுந்ததுகாண்
இக்காட்டுவாசனைக ளேந்திழைபேயல்லவிது
இந்திரலோகத்திற்கு ளட்டுதேவாசனைகள்
மன்னர்திருமகனோர் வந்தாரோவிசையனுமே
அரசாளுமநாயகியா ளன்னிபரவிட்டாளோ
ஆசையக்காணிருந்து அந்தரமாய்க்குதித்தாரோ
கற்கோட்டைமுத்திரையும் கன்னனதுகாவலிலே
எப்படிக்குவந்தாரோ என்றுவிசாரமிட்டு
தங்களுக்குள்ளாக தையலர்மாரிசையமிட்டு
தாமக்குழலாளைத் தட்டியெழுப்பவொண்ணால்
இந்திரன்மேற்சிக்கையினி லெழுந்திருக்கப்போவதில்லை
இதுவேயல்லாம லியாரேதான் றந்தானறியாள்
தாதியர்களெல்லோரும் தையலைப்பார்த்திருந்தார்
குளிர்சாந்துசந்தனமும் குளிர்சவரிபிற்றெளிந்து
ஈரெட்டுசெங்கவரி பிசைந்தவெண்சாமரங்கள்
காரிழையார்தன்கரத்தால கவரிபரிமாறிவாருள்
மெல்லியல்லானமதிமுகத்தில் கனைதெளிந்துகண்விழித்தாள்
சுற்றிநிறைந்திருக்குந் தோழிமார்தாதியர்கள்
அத்தனைபேரையு மரிவையவள்கண்காட்டி
மெல்லியர்களெல்லாம் வெளியேமறைந்தார்கள்
தாய்போல்வளர்த்தெடுக்க தாதிதனித்திருந்தாள்
தனித்திருந்ததாதியர்கள் தனிபாகவந்துநின்று

பாலுக்கினை பெடுத்து மடியோடே [illegible] ளர்க்கி
ஆ[illegible] திருத்தி [illegible] பூட்டி
சோலை [illegible] திருத்தி [illegible] பனிக்கு
வாளி [illegible] திருத்தி [illegible] க்கு
மெத் [illegible] பார்த்து
கண்கள் [illegible] ன்னாள்
[illegible] செம் [illegible]
வாடியிருப்பதென்ன மாது திருமுகங்கள்
[illegible] யெல்லாம்
அவர்க்கு [illegible] முகங்கள்
மலர்த்திருக்கு [illegible] வாடிருக்க [illegible]
குங்குமப்பூசிக் குலைந்ததிருக்குதாண்
[illegible] பூச்சா [illegible] ரெல்லாரும்
பன்னிட் [illegible] பெல்லாருக்கும்
மெத்த [illegible] தென்ன
அடைக்காய்கள் தின்றுன் [illegible] யிருக்கும்
மேலாய் [illegible] பலங்கள்
வண்டார் [illegible] வாசனைகள் மிஞ்சுகுது
இந்த [illegible] வாசனைகள் [illegible]
வானவர்லோகத்தில் வந்ததொரு வாசனைகள்
[illegible]
[illegible]
[illegible] சிவப்பும்
[illegible]
[illegible]
மன்னர் திருமகளார் [illegible]
அரசனு [illegible]
[illegible] பணிசெய்யும் பொற்கொடியாள் [illegible]
[illegible]
ஆருமறியாம [illegible] திருப்
மாலைமுடியானே மைந்தனும் வந்தாரோ
[illegible] லைத்தொல்லுமென்றாள்
[illegible]
அவ்வுலகீத் [illegible] செவ்வரிபூத்தது போல்

[illegible] சொல்லுதல்.

[illegible] பார்த்து
[illegible] பெசவந்தாய்
[illegible] அரசாளு [illegible] ருக்கையிலே
[illegible] வருவாறுமெவ்வாறு

கற்கோட்டைமுத்திரையுங் கர்னராதுகாவல்களும்
ஆறுணையுந்தானகடந்து இவ்விடம்வருவதுண்டோ
ஐயாயிரந்தோழி யருகிலிருந்தீர்கள்
காரிழையாள் தாதிகளே கண்கெட்டுப்போனீரோ
இச்சிறையில்யான்காக்க எல்லோருஞ்சொல்லீரோ
வன்சிறையில்காக்கவைத்தால் மாதரசேசொல்லீரோ
தாதியர்க்கெளிதாகத் தையலருமானிருந்தேன்
வேண்டேனிச்சென்மம் வெறுத்தேன்காணமங்கையரே
மாண்டாலுஞ்சேதமில்லை வண்டார்குழலியரே
அரவிளமுலையாளறைந்துகொண்டுகாலழுதாள்
தாமக்கருங்குழலை தாதியருந்தோழியருஞ்
செங்கமலநாயகியாள் சேரவேயோடிவந்து
தாசிவளகர்னர் கட்டழகர்தான்கேட்டால்
ஆக்கினைகள்வந்துவிடும் மரிவையிளமயிலே
அரியாமறசொன்னோ மரமேபொருத்தருள்வீர்
மாதின்திருவடிக்கே வந்துமிகதெண்டனிட்டாள்
தாதியவளதணிக்கத் தணித்திருந்தாள்தையலரும்
கொம்பேரிடையாளுங் கோபந்தணிந்தபின்பு
போனகத்தாதியரும் பொற்கொடியுமோடிவந்து
போசனங்களாச்சுதென்று பொற்கொடியுந்தானெழுந்தாள்
பூவணைவிட்டிறங்கிப் புட்பமலரனையாள்
வாசமுமீர்த்து மலர்க்குழலாளபூவுகரி
பாவையருமப்போது பற்கொம்புநானெடுத்து
பல்லைவிளக்கப் பவளவாய்கொப்பளித்து
ஸ்நானங்கள்செய்து சந்திசெபந்தான்முடித்து
மாணிக்கமண்டபத்தில் மங்கையரும்வீற்றிருந்தாள்
தாதியர்களெல்லாந் தையலர்க்குமுன்னேவந்து
பொன்னின்துகிலொதுக்கிப் பின்புறமாய்வந்துநின்று
மாணிக்கச்சீப்பாலே வாரியவிர்கொண்டையிட்டு
பரிமளபுட்பங்கள் பைங்கிளியாளபூங்குழலில்
மருக்கொழுந்துமாலைகள் வைத்துமுடித்தார்கள்
புட்பமலராட்குப் பூமுடிகதானபின்பு
புலிமுக்காலிவைத்துப் பொற்றளிகைதானும்வைத்து
மற்றுமுள்ளகாய்கறிகள் வர்ணத்தளிகைவைத்தாள்
பொறித்தபொறிகறியும் பொன்போல்சிறுபருப்பும்
பத்துவகைக்கறியும் பதினெட்டுபச்சடியும்
அன்பானபச்சடியும் அடைவாய்பரிமாறி
புத்துருக்குநெய்யும் புதுமையுடன்றானவார்த்து
பொன்போன்றசெம்பிலே வெந்நீருந்தான்வார்த்து
அந்தவடிசல் அமுதுண்டபிற்பாடு
முடிபூவுசந்தனமும் மிகவாரிவெள்ளிலையும்

அடைக்காயுந்தின்று ஆனந்தவாழ்மாரி
பூசித்துதாலிருந்தாள் புறநடக்கத்தினந்தோறும்

கலந்தாரிக்குக் கெற்பமுண்டாவது.

பொன்னுமணிய நகர் புலந்திரனார்தேவியரும்
முனைவீரர்தேவிபற்கு மூன்றுதிங்களாச்சுது
வண்டார்குழலாளுக்கு மைக்கறுப்புத்தோற்றிற்று
இட்டபடிகளையிலே எழுந்திருக்கத்தள்ளாது
உற்றுற்றுப்பார்த்து ஒருபோதுடண்டிருந்தாள்
தின்றுளிலைபடிக்காய் தேனார்குழலாளும்
அம்மானேரடளைம் அருக்குழல்பந்தாடாள்
பந்துபிடித்தறியாள் பள்ளாங்குழியாடாள்
வாரிழையாள்மாதுக்கு வழுக்கமன்சேர்ந்ததுகாண்
குழிசாதுகள்போலே குலைவயிறுபெருத்தது
திருவயிறுமேனியுஞ்சீர்பெறவேதானசெழிக்க

கலந்தாரி கெற்பமடைந்ததைத் தாதிமார்காண்கின்றது.

தாய்போல்வளர்த்தெடுத்த தாதியவள்தான்பார்த்து
மாதுமுகங்கோசமே மங்கையெடுத்துரைப்பாள்
வண்டார்குழலீயே மங்கையராய்த்தோன்றுவதேன்
மாலைக்குழலாளே மைந்தன்வந்தவாறேது
கழுத்தடிகள்சேர்ந்து கன்னிமுகம்மாறுபட்டு
இளைப்புந்தளிப்புமாக வந்திழையேதோன்றுவதேன்
மன்னன்திருமகனார் வந்தாரோவுறவுடனே
அரசாளும்பூமுடியா னல்லிவாவிட்டாளோ
மெத்தவரிவுடையாள் மெல்லிவரவிட்டாளோ
மாலையணிமார்பான மைத்துனனார்வந்தாரோ
பூங்குழலேயுனைத்தழுவி புல்லியவர்போனாரோ
வேறுபட்டமாதர்சே மெல்லியரேயுரையுமென்றாள்

கலந்தாரிதாதிகளோடு கூறுகிறது.

அவ்வசனங்கேட்டு ஆயிழைமுலையாள்
அருதகோபமது ஆறாமுடிபோகாமல்
இந்தஇடும்புகளை என்னுடனே சொல்லவந்தீர்
முன்னொருவம்புகளை மொய்குழலேசொன்னீர்கள்
இன்னம்இடும்புகளை என்னுடனேசொல்லுகிறீர்
காசிவளர்பூமுடியார் கர்னருக்கதிக்கையிட்டு
ஆக்கினைசெய்யாமல் ஆரணங்கேகாணிருந்தேன்
ஒருவரறிந்தால் உலகமெல்லாந்தானறியும்
இருவரறிந்தால் எங்கெங்குந்தானறியும்
இந்நாள்வரையில் இருந்துவளர்ந்தோமே
கூடியிருந்தீரோ கொம்பனைமாரெல்லோரும்
இதுகடுவில்வந்து எவரழித்தாரெந்தனையும்
கொல்லவினைசெய்கிறீர் கொம்பேரிடையாளே

இந்தச்சிறையையாநகரிலே ஏவிலோமென்சொல்லீரோ
தாதியர்குடியேறிப்ப மையலமோசைகுறிவானே
என்றந்தச்சொக்கதியை எழுந்தழிப்பான்செய்ததுவானில்
தாதியர்களெல்லாருமே சந்தைமாதமிடையோடுவந்து
சுத்திகுருப்பேசனையாகத்தாற் குற்றமிருந்ததுதாரிகேட்டும்
செல்வமகராசமியான் செய்வேனேயாழுவந்து
காசினிபேர்புகழும் கர்னர்மறுநகேட்கையிலே
ஆரவிளமுலையாள் அழுதழுதேகேட்டாள்
எக்கோமுக்காட்டப்பாக எல்லோமின்தாளவரும்பார்
என்றுமாதர்திருவடிக்கு வந்தித்திறண்டவிட்டு
தாமக்குழல்க்குழலான் தாயிடமங்கைநுழைந்தான்
மாதேநீ மோவிக்காதும் கையுமின்னிதமிழ்மே
குதேரவிசப்போகாது என் குத்தலைக்கதையிலே
இன்னமொருநிக்கல் பேச்சிழைத்தே சென்றுழும்
தாமேயபத்தினான் தங் கருமுலையே
காஞ்சன்-அதிபாமற்செல்வதேனே அரசேபொறுக்கவருள்வீர்
என்றுமாதர்திருவடிக்கு வந்திரக்கிதெண்டனிட்டு
தாதியவள்தணிக்கத் தனிதிருக்கன்னையறியவரும்

கர்னன்வேட்டைக்குப்போய்வருவது.

காசிலிமர்னர் கர்னராதிராஜன்
வேட்டைக்குப்போய் மீண்டுவருகையிலே
விடாய்த்தவர்க்கண்டபஞ்சமவாவிநீத்திருக்கார் கர்னரவர்
திக்குத்தெரியாதிருக்கார் மேலுமனிதர்களும்
அந்தவழிதனிலே அல்லிபார்த்தவர்த்தன்
நிலைகொண்டுபோகிறான் உத்தமியாள்தானும்
ஆனந்தமாகவே ஆச்சாரச்சாவடியில்
மேளங்கள்தாளங்கள் விருதுவிழுமுக்க
அவனவருகுவழிதனிலே அதிசயமாய்நிற்றிருக்கார்
மண்டபத்தினருகாக மதுரையாள்தாரவன்

அல்லிபுடையனுதன் கர்னனைக்காண்கிறது.

வந்தவேகேவின்ற மன்னவனைத்தான்பார்த்து
ஆரேதெரியாது ஆத்தன்சந்திரனைப்போல
ஆரென்றுபார்ப்போமென்று அருகேனில்வந்துநின்று
கர்னனென்றுதானறிந்து கைஎடுத்துதெண்டனிட்டான்
அடிபணிந்துதானும் யாரென்றுதான்கேட்க
ஆருயிரவரெனனும் அதிவீரபாண்டியர்கள்
அணிமதுரைநாட்டுக்கு அரசமன்னர்தானவன்யான்
பொன்னுமணிபூணன் புலந்திரற்குதானவன்யான்
அவற்குச்சேரையப்போல அந்தனைக்குற்றமுண்டோ
மன்னர்திருவடிக்கு மறுபடியுந்தெண்டனிட்டான்
மாணிக்கத்தாலமணையில் மன்னவனும்போயுளிந்தான்

கர்ணர் மைந்தரிடம் [illegible] கேட்டது.

காசினிவர்ணர் கர்ணரவர் தான்பார்த்து
மாதுமையாள் காவினிக்க மன்னவருமே துரைப்பார்
நாணமறிந்தாயோ நாமக்குலவிளக்கே
வெட்கமறிந்தாயோ வேல்புருவக்கண்ணாளே
நாணமும்வெட்கமும் நாயகமே கற்றாயோ
[illegible]
காரிமையேயுந்தனுக்கு கற்பித்தாயாரோதான்
உன்மைத்துனர் நீதியளர்க்கு இருக்கிறார்
நாடாளக்கற்றானும் நாமக்குலவிளக்கு
[illegible] செங்கோல் பிடித்தானும்
தன்னைப்போல்நீதி இந்திரனும் வளர்க்கானும்
வாராதிருக்கானோ வளவில்வாருமயனை
வண்டார்குழலாளே வாழ்ப்பெண்ணாகிவைத்தான்
ஆனந்தமாக [illegible] அழைத்து
[illegible] போடவைப்பேன்
என்றுமிவருரைக்க [illegible] தானே பேசாள்
[illegible]
காலைத்தொடங்கியே சரிவருபூவளவால்
பார்த்தார்பலநாளும் பார்த்தன்மருமகளை
[illegible]
இவன்மை [illegible] மலர்சொரியுஞ்செவ்வாயாள்
சந்திரஉதயம்போல் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ஆடைகுறைவாச்சோ ஐயாமருமகட்கு
ஆபரணங்குறைச்சலுண்டோ
[illegible] குலவிளக்கு
[illegible]
[illegible]
[illegible]
வண்டணியுங்குழலாள் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
கர்ணனுங்கேட்டு காரிகையே [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

தலையைச்சிறைத்துநான் தாள்விலங்குபோட்டுவைப்பேன்
என்றுவ நிட்டுப்பார்த்தாராம் இந்திரனுர்தேவியரை
காலைதொடங்கியே கரியகுழலன்னவாய்
பார்த்தார்பலகாலும் பார்த்தனமருமகனை
தாய்போல்வளர்த்தெடுத்த தாதிமைத்தானழைத்து
வண்டார்குழலாட்கு மைந்தராய்த்தோற்றுதுகாண்
பேடைமலர்க்கண்ணுட்குப் புத்திராய்த்தோற்றுதுகாண்
மன்னர்திருமகனுபவந்தானே இவ்விடத்தில்
வாள்விசையன்புத்திரனும் வந்தானேவுறவாக
கற்கோட்டைமுத்திரையுங் காவலர்கள்முழித்திருக்க
ஆகாயமார்க்கத்தில் அந்தரமாய்வந்தானே
மாதுமணவாளன் வந்தானேசொல்லுமென்று
கர்னரவர்கேட்கையிலே காரிழைமார்கூறுவார்
நூலார்கடுந்திரளார் நூற்றுவற்றும்பின்னையில்லை
மகாராசாசருக்கு மைந்தன்முதலில்லையே
ஆரைநீர்கண்டீர் அடையாளம்நீர்பார்த்தீர்

கர்னன் தாதிகளைக்கேட்பது.

நீர்கண்டகுறிப்பை கருத்துடனேசொல்லுமென்றான்
காசிவிவர்னன் கர்னரவரேதுசொல்வார்
வண்டார்குழலாட்கு மைந்தனேதப்பாது
மாதுமணவாளன் வந்தகுறிகாணேமே
மதுரைதுரைமகனும் வந்ததுமில்லையென்று
ஏந்திழையேநீங்கள் என்மேலேஆணையிட்டு
தாமக்கருங்குழல்மார் தாதிபருமூப்பிகளும்
சேரவேயோடிவந்து சேயிழைமாரெல்லவரும்
காசிவிவர்னன் கர்னரேயும்மாணை
உம்மேலேயாணையடி ஒருகுறியுங்காமறியோம்

கர்னர் தாதிகள்மேற் கோபித்தது.

காசிவிவர்னன் கர்னருங்கண்சிவந்து
அவளுக்குஒற்றைப்பணிதியிட்டு வுத்தரியப்பட்டுடுத்தி
ஆபரணமிட்டு அழகாகப்பட்டுடுத்தி
வைத்தேனேஉங்களை மங்கையற்குகாவலாய்
சொல்லுதற்குவைத்தேனே தோகையிளங்கொடியே
ஆடைகளையுமென்றார் ஆபரணம்வாங்குமென்றார்
திரளானஆபரணஞ் சேரக்கழட்டுமென்றார்
பாவாடையோடே பைங்கிளிமார்நீங்கிருங்கள்
மாணிக்கப்பேழையிலே வைத்தாலேயுங்களைநான்
ஆக்கினைகளில்லையே அலைதாரன்பட்டணத்தில்
வாசல்பேரத்தனையும் வகையுறவேவெட்டிடுவேன்
சிந்துநாடாளுகிற தேத்தரசன்மன்னவனே

கர்ணர் தூதனைக்கண்டு புலந்திரன்செய்திகேட்பது.

காசிநகர்மன்னர் கர்ணருந்தான்வாழ்த்தி
தூதன்றனைப்பார்த்து சொல்லுவாரோர்வசனம்
என்னைப்போல்நீதியே இந்திரனும்வளர்ந்தானோ
நாடாளக்கற்றானோ நாமக்குடைவிளக்கு
செம்பொன்மணிமுடியான செங்கோல்பிடித்தானோ
இப்படிக்குநீதியே இந்திரனும்வளர்ந்திருக்க
வண்டார்குழலாளும் வளர்ந்திருந்தாசமைந்திருக்க
திங்களொருமுறைதான் தேனமொழியாள்முழுகுகிறாள்
பேடைமயிர்கண்டாள் பின்னைபெருங்காலம்
காவலிலேவைத்தாயான் கார்க்கிறேன்கண்மணியே
மாலைமுடியானும் வரவிட்டாராகாதே

கர்ணருக்குத் தூதன்சொல்வது.

என்றுரைக்கக்கர்ணர் எடுத்துரைப்பான்தூதனவன்
மதுரையதுகாதம் மன்னவனுமாளுகிறான்
மற்றுமுள்ளநாடனைத்தும் மன்னவனரசாளுகிறான்
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லிப்பெருமாளும்
காவலர்களாபாண்டவர்கள் காடுறைந்தநாள்முதலாய்
மாலைமுடிபாண்டவர்கள் வனவாசம்போனமுதல்
வண்டார்குழலாளும் மயிர்விரித்தநாள்முதலாய்
மாதமொருமுறைதான் வருவாளொழுமுகத்தில்
என்றுரைத்ததூதனவன் எடுத்துரைப்பார்கர்ணரவர்
நல்லதுதூதுவனே என்றன்றுமண்டபத்தில்
போசனமாகுதுதான் பொருந்தியமுதுண்டு
கடவுங்காண் தூதாவென்று பாசமானர்சொல்லுகையில்
அவ்வசனங்கேட்டு அத்தூதனேதுசொல்வான்
உண்டுபசியாறிவந்தேன் உங்கள்கிருபையினால்
வெகுநேரஞ்சென்றாலே மெல்லியருங்கோபிப்பாள்
மாதினிடக்கோபமதை மன்னவரேநீரறிவீர்
போகவிடைதாருமென்று புகழ்வீரன்தெண்டனிட்டான்

கர்ணர் தூதனுக்கு வெகுமதிசெய்தனுப்பியது.

வீந்துபணிந்தொருமாதினது தூதனுக்கு
உத்தரீயப்பட்டுகளும் உயர்ந்தநல்லஆடைதந்தார்
போஜனங்கள்தேவையில்லை புகழ்வீரவெந்தனுக்கு
வாய்த்தயிலைச்சுருளும் வர்ணப்பழக்காயும்
பாலைநோய்வீரியனும் கைநிறையஅள்ளியிட்டான்
போகவிடைபெற்றுப் போய்விட்டான்தூதனவன்

கர்ணன் கலங்காரி கோட்டைக்குவருகிறது.

அப்போகருணர் ஆலோசனைபுரிந்து
காரிழையாள்மாதுநல்லாள் கலங்காரிநாயகிக்கு
அவர்மைத்துனரானோர்மீறி வளர்ந்தவருமைகளும்

அதிலவர்க்குச்சொல்லி அதிர்வெடிபோட்டுமென்று
தம்மனதுக்குள்ளே தாம்தோதற்றவில்லைக்கு
மேளவகைகளும் விருதுசின்னமுமார்த்து
விருதுபலமுழங்க வீதிப்புறப்பட்டார்
மாதினதுகோட்டைக்கு மனமகிழ்ந்தேபோய்ப்புகுந்தார்
வாசற்படியெட்டும் வைத்திருந்தநிலையும்
சேரனைதானறிந்து செம்பொன்மணிமுடியான்
உத்தரராஜாவீரியனும் உட்கோட்டைக்கேபோய்ப்புகுந்தாராம்
காலுக்குநீர்வார்த்தார் காரிகைமார்தாதியர்கள்
பாவையழகியரும் பட்டாலடித்துவட்டி
மாணிக்கஆசனங்கள் மன்னருக்குத்தான்போட்டார்
இட்டதொருஆசனத்தில் இன்பமுடனேயிருந்தார்
வந்துவிளையாடமன்னவர்திருமாறும்
கலைபணிமாதிவர் கட்டழகுசாதியர்கள்
மன்னன் கலந்தாரிவைத் தாதிதனைவிட்டழைப்பது.
தமக்குகவறிவிட்ட தாதிமுகநோக்கி
அரசாளுங்காவலவன் அம்பித்திருமகனார்
போர்க்கருசாவீரன் புலந்திரனார்தேவியரை
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகத்தை
ஆராய்முலையாளை அழைத்தோடிவாருமென்றார்
தன்னையிவ்வரிவை தாயொருத்தியைவிட்டு
மங்கையர்பள்ளிகொண்ட மண்டபத்திற்போய்புகுந்து
திருவேவுருவழகே செல்வமேகுலக்கொடி
அந்தரகுடைசர அலங்காரபூஷணமே
அன்னமேயும்முடைய அப்பனும்வந்தாரம்மா
மங்கையரேயும்முடைய மாமனும்வந்தாரம்மா
காசிராஜனும் கன்னியேவந்தாரம்மா
மாலைமுடிமார்பன் மண்டபத்தில்வந்திருந்து
உம்மைவழைத்துவா உத்தரவுசொன்னாரம்மா
கலந்தாரி தன்னைதானழைப்பது.
அவ்வசனங்கேட்டு அலங்காரப்பூஷணியாள்
தாமக்குழுக்குழலாள் தாதியுடன்தானுமாறி
காரிழையாள்மாது கையைகுனிந்துகொண்டு
மெத்தனவேதாண்டி மெள்ளபுறப்பட்டுவந்தாளும்
மாமனார்வந்திருக்கும் மண்டபஞ்சென்றேறினாள்
மாமனார்பாதமதை வணங்கியேதெண்டனிட்டாள்
வந்தபணிக்கொடி மருமகளைத்தான்பார்த்து
வாழ்வாய்வளருவாய் மாயவனைப்பெறுவாய்
மகாலட்சுமிபோல் மகிழ்ச்சியுடனாக
மதுரையெல்லாம்மான்யமதற்கு மைந்தனைப்பெற்றிடுவாய்
வாழ்த்தியிடைகொடுக்க மாதுகருங்குழலாள்

தோரணக்கழுவதனில் கர்நாளைப்போட்டிடுவேன்
உத்தமியாருங்களை உகதூண்டி போட்டிடுவேன்
என்றுமிக்கோபித்து ஊதிபறந்துகண்சிவந்து
பாளையுருவிக்கொண்டு மன்னவருப்புறப்பட்டார்
வாசற்படிகடந்து மன்னன்பெருமானும்
மற்றுமொருபிள்ளைவாய் மன்னவனுந்தானிலைந்து
அவள்-ஆச்சியரைக்கேட்டு அறிந்துமோகம்வருவோம்
என்றுவாளையுறையிலிட்டு மன்னாதிகருணர்
கருமமுடியழகன் தலைவாசல்தான்கடந்து

கருணாகலந்தாரியின் தாயாரைக்கேட்கவருகிறது.

கருணன்வருகையிலே காளையந்தபுத்திரனும்
அவன்சேனைபரிவாரமுந் திரளும்பணியுடனே
வந்துபணிந்தவரு மங்கையுமபாரமல்
கோபமுடனேயந்த கொற்றவனுந்தானடந்தார்
மாதினதுகோட்டையை மன்னவனுங்கிட்டிவந்தான்
அன்னக்கருங்குழலாள் துற்சடையாளப்போது
மௌனவகையுள் இருந்தனமெல்லியரும்
கேளிக்கைபார்த்திருந்தாள் இனிமொழியாள்தங்களுடன்
மாதினதுகோட்டையை மன்னவனுங்கிட்டிவந்தார்
தண்டிகைவிட்டிறங்கி கருமமுடியானும்
உத்தமனூர்வீரியனும் உட்கட்டிற்போய்புகுந்தார்
காமக்கருங்குழலாள் காதியெதிர்கொண்டு
இவர்-வந்தகாருகாரியம் யாதெனத்தெரியாது
ஆலாத்திகாட்டாமல் அரிவையரேநாமிருந்தோம்
என்னக்குநேர்வார்த்து கட்டழகுமாதியர்கள்
பாவையழகியர்கள் பட்டாலடிதுவட்டி
கவுரிபரிமாதினர் காரிழையாரப்போது
தனக்குக்கனிவிட்ட காதிமுகம்நோக்கி
அன்னக்கருங்குழலாள் துற்சடையாளெனக்கேயென்றார்
அவ்வார்த்தைதனைக்கேட்டு அரிவையர்களோடிவந்து
அன்னக்கருங்குழலாள் துற்சடையண்டைவந்து
நெருண்டனிட்டார்மாதியர்கள் தேனார்குழலாட்கு
அன்னக்கருங்குழலாள் துற்சடையாள்தான்பார்த்து
எங்குவந்தாய்தாதி எனைக்கரியகூறுமென்றாள்
கர்ணர்வந்தாரென்று காரிழைமார்சொல்லுகையில்

கர்ணரைக்காண துற்சடைவருகிறது.

கர்ணர்வந்தாரென்றவுடன் கடுகியெழுந்திருந்து
பட்டுபளபளென்ன பாடகக்கால்சோதிமின்ன
முத்துமிழுமின்ன மோதிரக்கால்சோதிமின்ன

மாதுநடையசைந்து வந்தாளேமயில்போலே
கர்னராதுபாதத்தில் கட்டழகிதெண்டனிட்டாள்
வந்துபணிந்தவளை வாழ்த்தியெல்லாரும்
ஆசனம்போட்டார்கள் அங்கிருந்ததாதியர்கள்
இட்டதொருஆசனத்தில் இருந்தாராதிகருணர்
அங்கவளகாட்டார் அதிகருணர்திருமுகத்தை
அண்ணா-வாடியிருப்பதென்ன மன்னவர்திருமுகங்கள்
சிறந்திருப்பீரண்ணா செண்பகப்பூமேனியெல்லாம்
அலர்ந்தசெந்தாமரைப்போல் அண்ணாவேயிந்திருமுகங்கள்
கருகியிருப்பதென்ன கர்னர்பெருமானே
மானுகங்கொண்ட மன்னன் திரியோதிரன்
ஆடரவக்கொண்ட அரசன் திரியோதிரன்
இடும்பனவனுன்னை யேடாகூடஞ்செய்தானோ
என்னகருமமிது எனக்கறியச்சொல்லுமென்றாள்
என்றுமவளகேட்க எடுத்துரைப்பார்மன்னவரும்

கர்னர் துற்சனைக்குச்சொல்வது.

எனக்கு-பத்தினியாள்சாபம் பலிப்பதற்குமுன்னாக
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லித்திருமகளார்
போராஞ்சாமன்னன் புலந்திரவீரியனும்
இந்திரனார்தேவி என்னகதிபோனாளோ
தாமக்குழலாளென் தலைக்குவினைசெய்தாளோ
வேல்பொருதங்கணிரண்டும் வெட்டியெறிந்திடுவாள்
என்றுரைக்ககருணா எதிரைப்பாள் துற்சனையும்
மாதுநல்லாளிப்பொழுது வந்தொருமைசெய்தாக்கால்
வேல்பொருத அல்லியம்மாள் வெட்டவினைசெய்வாளோ
நீர்-அத்திபுரத்தை அரசாண்டிருந்தாலும்
நீர்-மானுமிறந்ததேனுமென் மன்னனபெருமானே
என்னகருமம் எனக்கறியச்சொல்லுமென்றாள்
காசிவளநாடர் கர்னரவரேதுசொல்வார்
காரிழையாள்மாது கலங்காதேயிருந்து
பொல்லாமசக்கைகள் பொருந்திறதுபொற்கொடிக்கு
ஆகாதமசக்கை ஆயிழைக்குண்டாச்சு
வண்டார்குழலாட்கு மைந்தனைப்பெற்றுத்தா
மதுரைப்பெருமானும் வந்ததினாலேமே
என்னகருமமோ என்றுரைகருணாகர்
துன்னுங்கருங்குழலாள் துற்சனையாள்கூறுவாள்
மாதுமணவாளன வந்தால்வரவேணும்
உமதுமைந்தன்புலந்திரனார் மன்னவன்தான்வரவேணும்
மற்றுமொருமன்னவர்கள் வருவதோகாவலிலே
வாசற்றடைதாண்டி வருவாரொருவருண்டோ
தாதியர்மகளுக்கு தையலர்கள்சொல்லலேயோ

தாதியரைக்கேட்கிலையோ தார்வேந்தனென்றுரைத்தாள்
தன்னையவள்சொல்லுகையில் அஞ்சேடியர்கூறலுற்றார்
தாதியரையெல்லாம் தனித்தனியே கேட்டுவிட்டேன்
தாங்களெல்லாமறியோமென்று தம்மேலாணையிட்டார்
தன்னுங்கருங்குழலாள் தாதியர்தான்கேட்டு
மாதுநொடிக்கிட்டு வயிறுபொருமைபிசைந்து
இறக்கேசவேசகாறும் கிளக்கொடியையீன்றேனே
ஆர்சொல்லுங்கேளாயோ அரவக்கொடி வந்தன்
சான்றுதூளிளமூவாள் அறைந்துகொண்டுதானழுதாள்

அற்சடையாள் அலந்தரியையக்காணவருதல்.

ஆரணங்குமவள்தேடி அறிந்தாரா வருகேனென்று
வெல்புறுவங்கண்ணாளும் வேந்தரைக்கையமர்த்தி
மன்னவரைமசயார்த்தி மமுதிவனியிலவந்தாள்
தண்டிகைகொண்டுவந்தார் தாமக்குழலாட்கு
தாமக்குழலாளும் தண்டிகைமேலேறினாள்
வண்டார்குழலாளை மறைத்தார்கள்குடையதனால்
கத்திபிரம்படிக்க தோழியர்களும்சூழவர
மாதினைக்கோட்டைக்கடை மன்னையம் வந்துவிட்டார்
வாசற்படிவெட்டுக் கவனிக்குழந்தையும்
சேரவேநாவதிறந்து சேதுறாகுழலாளும்
தண்டிகைவிட்டிறங்கி தையலந்தற்சடையாள்
கூடவளர்க்கன்னனும் உட்சட்டிற்போய்ப்புகுந்தாள்
தாமக்குழலியர்கள் தாதிமொழிநிலையில்
காலுக்குநீர்வார்த்தார் காரிமையார்தாதியர்கள்
பாவையழகியரும் பட்டாடைதுவட்டி
வத்தணிகொப்பாற வால்வளியிலிருந்தன்
மாணிக்கஆசனத்தில் மங்கையரும்வீற்றிருந்தாள்
தாதிமுகம்நோக்கி மையலருமேதுசொல்வாள்
காரிமையாள்மாது அலந்தரியைக்காண
ஆரழையாளை அழைத்துவாருமென்றாள்
தண்ணைகளிக்கவரிலை காலெறுத்தினகொடுத்து
விசக்கவரிதனை மேலெருத்தினைகொடுத்து
மங்கையரும்பள்ளிகொண்ட மண்டபமேபோய்ப்புகுந்து
அழகேதிருவுருவே அலங்காரப்பூஷணமே
அன்னமேசொர்ணமே அயிர்தமடமானே
சாந்தகழுத்தியரே சந்தனப்பூமேனியரே
ஆரணங்கேயுன்றனுடைய ஆச்சியழைக்கிறாள்காண்
ஆச்சியென்றுசொல்லுகையில் அதிகமனமகிழ்ந்து
பூவணையைவிட்டிறங்கிப் பொற்கொடியாள்காயகியும்
மாதாவின்பாதமதை வணங்கியேதெண்டனிட்டு
வண்டார்குழலாள் மலரணையில்பூவெடுத்தாள்

தாமக்குழலாளுந் தையலரைத்தோளுந்தி
காரிழைமாதருக்கு கைலாகுதான்கொடுக்க
மெத்தனவேதானடந்து வேல்பொருதுங்கண்ணாளும்

துற்சடையாள் புத்திரியைக்கண்டது.

மாதாவும்வீற்றிருக்கும் மண்டபஞ்சென்றேறினாள்
வந்துபணிந்தொரு மகளாரைவாழ்த்துகிறாள்
வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் மாயனடிபெறுவீர்
அத்திபுரமாள அரசுகளைப்பெற்றிடுவீர்
கண்களிலேயொத்திக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
வண்டார்குழலாரை வாய்நெருடிமுத்தமிட்டு
ஏறிட்டுப்பார்த்தாள் இளங்கொடியாள்சீர்வடிவை
பார்த்தார்பலகாலும் பார்த்தனைமருமகனை
காசிலீவர்னர் கர்ணருரைத்ததெல்லாம்
பொய்யெனவிருந்தேன் புகழ்வீரணசொன்னதெல்லாம்
மெய்யாகத்தோன்றுதே வேல்புருவக்கண்ணாட்கு
சுத்திநிற்கும்பெண்கள் சூழ்ந்திருக்குந்தாதியர்கள்
அங்கவரைக்கண்காட்டி ஆரமுலையாளும்
கூறுவாளவாய்திறந்து கொம்பனையைத்தான்பார்த்து
வண்டார்குழலாளே மைந்தராய்த்தோணுதுகாண்
பேடைமலர்க்கண்ணாளே பிள்ளையாய்த்தோணுதுகாண்
மன்னர்திருமகனார் வந்தாரோ இவ்விடத்தில்
வாள்விசையன்புத்திரனார் வந்தாரோவுளவாக
கற்கோட்டைமுத்திரையுங் கர்ணாதுவாசலிலே
அரசாளும்பூமுடியான் அல்லிவரவிட்டானோ
ஆகாயவாண்புரவி அவரேறிவந்தாரோ
உனதுமைத்துனனார்வந்த வாறெனக்குச்சொல்லுமென்றாள்
என்கண்ணாட்டிநாயகனைக் கண்ணாலேபாரேனோ
மாதுமணவாளருக்கு மருவிட்டுப்பாரேனோ
மாலைமுடியாரை மறையவைத்துப்பாரேனோ
ஏகாந்தமாக எனக்கொருசொல்சொல்லாயோ
மைத்துனனார்வந்த வகையெனக்குச்சொல்லுமென்றாள்
அவள்-வார்த்தைகள்பேசால் மறுவார்த்தைதானுரைப்பாள்
பூஞ்சிலம்பைப்பார்த்துப் புனக்கிளியுந்தானுரைப்பாள்
கண்டாளேமவுனத்தை காரிழையுமப்போது
காசிலீவர்னர் கர்ணர்பெருமானும்
மாளுகிறேனென்று வாளுருவிகைபிடித்து
ஆயுதமாட்டி அலைதாரணமாயினர்
காசிலீவர்னர் கர்ணரேமாண்டசகால்
மகாராஜாராஜா மன்னவர்களநூற்றுவரும்
சேரவேமாளுவார் செம்பொன்முடிராசர்

உங்கையோர் தன்முதலாய் என்தாயார் தன்முதலாய்
நாங்கள் அத்தனைபேரும் அறியத் திருவுளமோ
மானத் திருவுளமோ வண்டார்குழலாளே
மைத்துனனார் வந்த வாறெனக்குச் சொல்லுமென்றாள்
இவ்வார்த்தையுரையாள் மறுவார்த்தைகாணபேசாள்
தன் பூஞ்சிலம்பைப்பார்த்து புனக்கிளியுந்தானிருப்பாள்
அன்னுங்குழலாள் அற்சடையாள் கூறுவாள்
மகாராஜராஜாக்கள் மன்னர்கள் தம்மாளே
அரசாளுமகாராசியாள் அல்லி திருவாளே
வளவாசக்காரரையும் மன்னவா திருவாளே
மாதுகுழல்விரித்த மயிலனையாள் திருவாளே
உன் மைத்துனர் மேலானை நன்மை மாதரசே சொல்லுமென்றாள்
என்னுடனே மாதரசே எனக்குரைக்கச் சொல்லுமென்றாள்
மைத்துனர் மேலானைவிட மாதருங்கோபிக்க
வண்டார்குழலாளும் மலரணையைவிட்டிறங்கி
பள்ளிகொள்ளுமண்டபத்தை பைங்கிளியுமுட்புகுந்தாள்
தழுவணையில்லாமலொத்து வைதயவளும் சார்ந்திருந்தாள்
அன்னநடைக்கருங்குழலாள் அற்சடையுந்தான் பார்த்து
மாதுநிமிர்ந்திட்டு வளிதோறும் பிறசங்கதிகொண்டாள்
இழுத்தோரோறும் இளங்கொடியை இந்நேரம்
ஆருமுகளும் அழகியமன்முகத்திர்த்தாள்
தாமக்குழல்மங்கையர்கள் தாதியர்கள் வந்துநின்று
மாதிருக்குமண்டபத்தை மங்கையர்கள் போய்ப்புகுந்து
இத்தனை ஆனைகளும் இருந்தீர்தாய்ப்படிமேலே
மைத்துனர்மேலானைவிட வந்துவிட்டீர் கோபித்து
உன் மைத்துனனெங்கே வந்தபடி தப்பாது
ஆனைமுகவிகதிரனார் வந்ததாய்ப்படி தோணுது
காவிலவர்கள் கர்ணபெருமானும்
மாளுவேனென்றுசொல்லி மாளுதல் கைபிடித்து
ஆயுதம்கொட்டி அவரிருக்கப்பூவைகொடியே
அக்குறிசைகாட்டான் அவர் மாண்டாராமானால்
மகாராஜராஜாக்கள் மன்னவர்கள் நூற்றுவரும்
சேரவே மாளுவார் செம்பொன் மணிமுடியார்
உங்கள் ஐவர்முதலாக ஆச்சியருந்தான்கூட
ஆனைக்காரர்கள் ஆயிரம்பேர் காதியரும்
இத்தனைபேர்மானம் இழக்கத் திருவுளமோ
மானத் திருவுளமோ வண்டார்குழலாளே
மைத்துனனார் வந்த வகையிதைச் சொல்லுமென்றாள்
அதற்கு பவளசேனை அல்லிமருமகளும்
பார்த்தார்கள் தாதியரும் பைங்கிளிமாரெல்லோரும்
உன் மைத்துனர்மேலானை மாதரசே சொல்லுமென்றார்

தாய்போல்வளர்த்தெடுத்த தாதியவள்சொல்லுகையில்
ஆரணங்கேநீரும் ஆணைவிடுஞ்சொல்லுகிறேன்
நீர்சொன்னபிறகல்லவோ தோகையாணைவிடுவதுகாண்

அலங்காரி காதிகேட்டுச் சொன்னது.

காரிழையாள்மாது கலைத்தாதியதுரைப்பாள்
முழுகியகாலமதாள் முருகுகுழலெல்லோரும்
உடனுறைப்பள்ளிகொள்ளும் உன்றனைப்பெண்களெல்லாம்
பாதிவிரவுசென்று பதினறுநாழிகையில்
விசுதுகாண்பேணியெல்லாம் வெகுகெறுப்பாயெங்களுக்கு
மண்டபத்தின்கூடத்தில் மாதாவேபள்ளிகொண்டோம்
அன்றையராத்திரியில் அருச்சுனனார்புத்திரரும்
ஆகாயவான்புரவி அவரேறியவர்தாரன்
ஆருமறியாமல் அந்தெருவர்தானுமல்
சந்தனமுங்குங்குமமுஞ் சவ்வாது பரிமளமும்
வகைவகையாய்பூஷணங்கள் வகையுடனேதான்கொடுத்து
அன்றையராத்திரியில் அவர்வந்துபோனூர்காண்
அடையாளந்தானெடுத்து அவர்போனூர்தேன்மதுரை
எங்கேயடையாளம் என்றுனேதாதியவள்
மாணிக்கப்பேழையிலே மாதரேகட்டிவைத்தேன்
எத்தனை ஆக்கினைக்கு இருந்தீர்காண் தாய்மடிமேல்
மைத்துனர்மேலாணையிட மாதரேசோபித்தீர்
மகாராஜாசாக்கள் மன்னர்மேலாணைவிட்டேன்
வனவாசங்காடுறைந்த மாமன்மேலாணைவிட்டேன்
மாமியார்பாஞ்சாலி மயிலினைமேலாணைவிட்டேன்
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லிமேலாணைவிட்டேன்
உமதுமைத்துனர்மேலாணைவிட மாதரசேசோபித்தீர்
ஏலங்குழலாளே இதுமெய்யெழுந்திருந்தாள்
தன்னுடகருங்குழலாள் தர்ச்சைபான்தானிருக்க
மாதிருக்குமண்டபத்தை மயிலினைதேரடிவந்து
ஆருமறியாமல் அருச்சுனனார்புத்திரரும்
அடையாளந்தான்கேட்டு ஆனைமுகர்போனாராம்
மாணிக்கப்பேழை மாதருமுன்னேவைத்தாள்
சிறுவுங்கச்சை திருமுடியுந்தானெடுத்து
அல்லியடையாளமென்று அரிவையவள்சொல்லுமே
ஆணிப்பொன்னாலே அழகிட்டஅடையாளம்
சபதமுடித்தாரோ தருமமுடியாரும்
இப்படிக்குமீறி இந்திரரும்வளர்த்தாரோ
காமக்குலவிளக்கு நாயகர்வீரரும்
செம்பொன்முடியாருஞ் செங்கோல்பிடித்தாரோ

முந்திரைபோதிரத்தை முருகுழலாள் தானெடுத்து
கட்டழகன் போதிரத்தைக் கண்களிலே தானுமொத்தி
பவுத்திரமோதிரத்தை பைங்கிளியாள் தானெடுத்து
கண்மணிநாயகனைக் கடனென்றுநக்காலம்
மாதுமணவாளன் வந்ததைப்பாரென்று
நாலுகவிந்திரனார் நற்றொருவர்காணுமல்
போதவருந்தடங்கள் பொன்னுருவிபாவையத்தில்
பாராமற்போனேனே பாவிகாறனேனே
காணுதிருந்தேன் கன்னற்றுளாமேவே
ஈண்டோமேமொருமித்த கட்டழகிமின்னையத்தை
ஒரு-நாதியர்தாமோ தையலேநுதல்வடித்தை
என்று-நிரோகவெருவிக்க இருபேருநம்பூரித்து
பூட்டுமிக்கிட்டிரகம்பொன்னுபாணமெல்லாம்
எங்கள்-அண்ணைநற்குச்சொல்லி அறிக்கைவிடவேண்டுமென்று
தண்டிகைமேலேறி தாமக்குழலாளும்

தற்சடையாள் கர்ணனுக்குச் சொல்லவருவது.

சுற்றிபிரம்படிக்க சூழ்ந்தவர அரிவைபற்கு
ஆயிரம்பேர்தாதியர்கள் அருகினிலேயுடைசூழ
எதிர்ப்பிரம்படிக்க சேர்ந்திறைமாரெச்சரிக்க
மதிப்பிரம்படிக்க மண்டபஞ்சென்றேறினள்
தண்டிகைவிட்டிறங்கித் தாமக்குழலாளும்
ஆரணிமுலையாள் அரண்மனையிற்போய்ப்புகுந்தாள்
அங்குயிருந்தசாதிபதி அதிரர்ணர்பெருமானும்
எதிர்ப்பிட்டுப்பார்த்தார் இளங்கொடியாள்சீர்வடிவை
அலர்ந்தசெந்தாமரைப்போல் ஆணைக்குதிருமுகங்கள்
தாமமுடியாளும் தலைசாய்ப்பிணிட்டாளோ
வேல்பொருந்துங்கண்ணுளும் வெட்கமிலைவிட்டாளோ
என்னைகருமத்தால் எனக்கரியச்சொல்லுமென்றார்
அஞ்சாதே அஞ்சாதே பண்ணுமொழியஞ்சாதே
மதுரைநகரமதனில் வந்தார்மறைவாக
உன்-மைந்தர்புலந்திரரும் மாதினிடம்வந்தார்கள்
ஆருமறியாமல் அந்தரானைக்குவந்து
அடையாளந்தான்கொடுத்து அல்லிமகன்போனும்
அரசமன்னர்வைத்த அடையாளமென்றுசொல்லி
மாணிக்கப்பொன்முளை வைத்தாரேழுமணிலையாய்
ஆணிப்பொன்றாலே அழுத்தியகூப்பிட்ட
பத்தாயிரம்பொன்பெற்ற மாணிக்கவஞ்சரமும்
கண்டாரடையாளம் கர்ணர்பெருமானும்
இப்படியாய்மீதியே இந்திரனுமவந்தமேன்
நாடாளக்கற்றுனே இராசகுலவிளக்கு

ஊராளக்கற்றுனே உத்தமசிகாமணியே
செம்பொன்மணிமுடியான் செப்பமுடன்பூண்டானே
தென்னன்முடிவேந்தன் செங்கோல்பிடித்தானே
மன்னர்திருமகனு மண்டலந்தனையாள்கிறனே
முத்திரைமோதிரத்தை முடிமன்னர்தாமெடுத்து
கட்டழகன்மோதிரத்தைக் கைதனிலேதானணிந்தான்
சரியாயிருந்ததுவே தருமமுடியாற்கு
பவுத்திரமோதிரத்தை பார்வேந்தனைப்பார்த்து
கட்டழகன்மோதிரத்தை கண்மலரிலொற்றிக்கொண்டார்
மாதுமணவாளன் வந்தபடித்தப்பாது
மகாராசாராசாவை வைத்திருந்தபாரேனே
மைந்தன்புலந்திரன்றன் வடிவழகைப்பாரேனே
மாதுமணவாளனுக்கு மருவிட்டபாரேனே
காணாதிருந்தேன் கண்ணற்றுனேனே
பாராதிருந்தேனே பாவிநானுமெனே
முத்திரைமோதிரத்தை முடிமன்னர்கையில்விட்டு
மற்றுமடையாளம் மருமகளேகாட்டுமென்றார்
காட்டினளடையாளம் கர்ணர்மனமகிழ
அடிசில்வரும்வேளை ஆச்சுதுகாணன்னுவே
உண்டுபசியாறி வுத்தமனோடவுமென்றார்

கர்ணர் புறப்பட்டுவருகிறது.

அங்குதேசாதிபதி அதிகர்ணரேதுசொல்வார்
மகாராசாராசாக்கள் மன்னவர்கள்நாற்றுவரும்
சும்மாயிருப்பார்கள் நானுங்கருங்குழலே
அந்தஅடிசில் அமுதுண்பேன்நங்கையரே
ஏலம்குழலியரே இருமென்றெழுந்திருந்தார்
வேந்தரதிகர்ணர் வெளியிற்புறப்பட்டார்
வேட்டைபரிகளுமாய் மேலுக்கணுதுசேனைகளும்
காட்டில்வாழ்மாடுகளும் கானமிருகங்களும்
பாம்புமுயல்களும் அப்பாணவுடும்புகளும்
கிட்டுக்குருவிகளும் சிறுகுருவிபூங்குருவி
மன்னர்கொண்டருக்கு வளையாருக்குருவிகளும்
சேரவந்துகூடிற்று சேனைகள்தன்னையும்
வேட்டைப்பரிமேல் வேந்தனும்தானேறி
ஒக்கப்புரவிவிட்டார் உண்டானதோழரெல்லாம்
சேனைமனுவுகளுந் திரளும்பரிகளுமாம்
மகாசேனைதன்னுடனே யானைகொடிமுடியார்

அம்பலத்தில் இரகசியம்.

கூடிவருகையிலே கும்பல்சூழ்ந்துபேசுகிறர்
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிசெய்கினே
தங்களுக்குள்ளேதான் தனித்தனியேபேசலுற்றார்

இரகசியங்கள்மிஞ்சுகுது ராசாக்களம்பலத்தில்
அந்தரகசியம் அம்பலத்திலெபெருகினதே
எழுதரியவம்பலத்தில் ஏகாந்தமிஞ்சினதே
தேசத்தழகனவன் திரிமேயாதிரன்கேட்டு
தனக்குக்கவரியிடும் தாதிமுகம்நோக்கி
ஏதடிபூக்காதி பேசாந்தரகசியங்கள்
இரகசியங்கள்பெருகுது கண்மானதாதியரே
பாண்டவர்களைவரு படைகூட்டிவாராரோ
ஆணழகர்பாண்டவரின் ஐவர்வெளிப்பட்டாரோ
கட்டழகர்பாண்டவரின் காலாள்வருகிறதோ
குமாரதம்பியர்கள் தனஞ்செயர்கள்வாராரோ
அம்பலத்தாரகசியங்கள் அறிந்துவா தாதியென்றாள்
சீக்கரிகளை வெகுருத்திகைகொடுத்து
படிக்கப்படிகடந்து பலவிளைந்தாதி
மாநக்களம்பலத்தில் வந்தாளே தாதியவள்
உற்றிருந்துகேட்டிருள் ஒருவருஞ்சொல்லார்கள்
கோனுமாதலைந்தம் குருக்களடிபணிந்தாள்
ஆர்பணிதாதி அறியவுரையுமென்றார்
ஆர்பணியுமல்லகாண் ஐயாவேயும்பணிநான்
தேசத்தழகுமன்னவன் திரிமேபாதிரன்பணிநான்
என்னைகருமமேது ஏனெக்கறியச்சொல்லுமென்றார்
அம்பலமெல்லாம் அடையரகசியங்கள்
எழுதரியஅம்பலத்தில் ஏகாந்தமிஞ்சுகுது
பாண்டவர்களைவரும் படைகூடிவாருரோ
ஆணழகர்பஞ்சவர்கள் ஐவர்வெளிப்பட்டாரோ
ஊவலர்தன்பாண்டவரிற் காலாள்வருகிறதோ
அம்பலத்தாரகசியங்கள் அறிந்துவரச்சொன்னார்கள்
என்னைக்கருமமேது எனக்கறியச்சொல்லுமென்றாள்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அன்பாய்குருக்களுந்தான்
சொல்லப்பயப்படுவேனுஞ் சாதிரதாதியரே
பயப்படுவாருமுண்டோ பார்வேந்தனையுமுண்டு
அரசனோருண்டிருந்து அஞ்சிநடுங்குவர்தன்
சொல்லுமையாவென்று தோகையிவள்கேட்கையிலே
வேற்குறன் றயிலோனுன் வேல்புருவக்கண்ணாளே
அரசாளும்காயவியான் அக்னித்திருமகனார்
பொன்னுமணியழகர் புலந்திரனார்தேவியற்கு
காரிழையாள் நல்லாள் கலந்தாரிநாயகிக்கு
வண்டார்குழலாட்கு மைந்தராய்த்தான்றதுகாண்
மதுரைதுரைமன்னன் வந்ததுவுங்காணுமே
அதனுலேகோளுகுது அடாந்தரகசியங்கள்

தங்களிலேகூடித் தனித்தனியேபேசுகிறார்
அவ்வார்த்தைகேட்டு அடிபணிந்துதாதியர்கள்
மீளதிரும்பிவந்தாள் வேல்பிருவங்கண்ணாளும்
தேசத்தழகுமன்னன் துரியனடிபணிந்து
ஆசனத்தின்கீழே படிபணிந்துதெண்டனிட்டாள்
என்னகருமமடி எனக்கரியச்சொல்லுமென்றான்
சொல்லப்பயப்படுவேன் சுந்தரப்பூமுடியோன்
பாவையழகியற்கு பாவம்வந்தகாரணமேன்
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லித்திருமகளார்
அருச்சுனனார்பெற்றெடுத்த அழகுபுலந்திரனும்
போர்க்கஞ்சாமன்னன் புலந்திரனாதேவையற்கு
ஆராமசக்கை அருமசக்கையாரிவழக்கு
இட்டப்படுக்கையிலே எழுந்திருக்கதள்ளாது
உண்ணாள்குளியாளாம் ஒருநேரமுண்பாளாம்
பந்துபிடித்தரியாள் பள்ளாங்குழியாடாள்
சிந்துகவிகேளாமல் தேனார்குழலாளும்
வேல்புருவங்கண்ணாள் வீணைபாடசம்மதியாள்
வண்டார்குழலாளும மைந்தரும்தோணாதுகாண்
பேடைமலர்க்கண்ணாட்கு பிள்ளையாய்த்தோன்றாதுகாண்
மதுரைவளநாட்டான் வந்ததுவுங்காணேமே
அதனாலேகாணுதையா பம்பலரகசியங்கள்
தங்களிலேகூடி தனிதனியேபேசுகிறார்

துரியோதிரன் தாதிகளுக்குச்சொல்வது.

என்றுரைக்கதாதி இருசெவியில்தான்கேட்டு
தேசத்தழகுமன்னன் துரியோதனப்பெருமான்
கண்டேறுதாதிகள் கர்ணைசெய்காரியத்தை
ஆற்றிலேதான்மிதந்து கரைதொழுப்போகாமல்
தேர்ப்பாகனென்று சிலபேர்கள்சொல்லாமல்
பிள்ளைக்குப்பிள்ளையாய் பெரியபிள்ளையாகவேதான்
பொன்னால்மகுடமது பிரபலமாய்த்தானகொடுத்து
மாற்றிவளர்த்தானை மகுடமுடிதரித்து
உத்தமனைநானுமிப்போ வுன்னைவாயலைவத்தேனே
செகதிற்புகையாதே சிறுமணல்பாடாதே
உத்தமனுமெந்தனுக்கு வுபகாரஞ்செய்தானே
தேர்ப்பாகனென்றுமிங்கே தெரியவேவேண்டுமோ
சமயமுதலிகளைச் சாமர்த்தியமந்திரிகளை
அங்கவரையெல்லாம் அனுப்பிவிடைகொடுத்து
சேரவிடைகொடுத்துச் செம்பொன்முடியானுஞ்
சிங்காதனத்தைவிட்டுத் திகழ்க்குதித்திறங்கி
அருந்தடிகாணாதே அரமனைபோய்ப்புகுந்தார்

தாமக்கருங்குழலாள் தாதியர்கள்மூப்பியரும்
காலுக்குநீர்கொண்டு காரிழைமார்வந்தார்கள்
சிங்காதனமிட்டார் தேனேர்குழலார்கள்
இட்டதொரு ஆசனத்தில் இருந்தானே தேர்வேந்தன்
பேடைமலர்க்கண்ணாள் பெருந்திருவாளெங்கேயென்றார்
நீலக்கருங்குழலாள் நிலைமுத்துமண்டபத்தில்
கிளிமொழியாள் தங்களுடன் கேளிக்கைபார்க்கிறாள்
மாதுஇருக்குமந்த மண்டபத்திற்போய்புகுந்து
நாலாங்கதிந்திரானார் நாற்றெருவர்தேவியற்கு
மைத்துனனார்வார வரவுகண்டுமங்கையர்கள்

பெருந்திருவாள் துரியோதனனைக்கண்டது.

சிங்காதனந்தனைவிட்டுத் திருமுக்குவித்திறங்கி
மாதர்களெல்லோரும் மறைவாகப்போவார்கள்
பேடைமலர்க்கண்ணாள் பெருந்திருவாள்தான்பார்த்து
எதிரேநடந்துவந்து ஏலக்குழலாளும்
மானுகங்கொண்டீரோ மதியற்றுப்போனீரோ
ஆடரவங்கொண்டீரோ அறிவழிந்துபோனீரோ
தம்பிமார்தேவியென்று சற்றுமறியாமல்
வாருமென்றுசொல்லி மணிக்கதவைதான்பிடித்து
பள்ளியறையில் வைத்தினியுங்கொண்டுசென்று
பேடைமலர்கண்ணாள் பெருந்திருவுங்கூறுவாள்
தருமமுடியாரே தனித்துவாசரியபேன்
என்னகருமமிது எனக்கரியச்சொல்லுமென்றாள்
அடிகண்டாயோமாதேகீ கர்ணர்செய்தகாரியத்தை
அவர்ஆற்றிலேயிருந்து அலைந்துநகழுவாமல்
தேர்ப்பாகனென்று நிலைபோர்க்கையாமல்
பின்னோக்குப்பின்னோவாய் பெரியபின்னையாகவே
பாற்றிவளர்த்தேனே மகுடமுடிதரித்து
உத்தமனென்றே உலகமெல்லாம்பெயருமிட்டு
அன்றுமுதலுரைக்க வேந்திழையுங்கூறுவாள்
பேடைமலர்கண்ணாள் பெருந்திருவுங்கூறுவாள்
இக்காருதியாக இருந்தரசாண்டோமே
சுந்தரப்பூமுடியார் துரோகமொன்றுஞ்செய்ததில்லை
என்னவினைசெய்தார் எனக்கரியச்சொல்லுமென்றாள்
அந்தமொழிகேட்டு அரசன்விளம்பலுற்றான்
சுந்தரப்பூமுடியான் சொல்லுவான்வார்த்தையொன்று
கேளாய்மயிலே கிரீடிபயின்றெடுத்த
போர்க்குஞ்சாமன்கேள் புலந்திரவீரியனார்
ஆனந்தவாழ்மார்பன் அவருடையதேவியரை
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகத்தை

என்னுடையகோட்டையில் யிளங்கொடியைவையாமல்
அவன்-ஆச்சிபரன்மனையின் ஆரணங்கைவையாமல்
தன்னுடையகோவிலிலே தையலரைவையாமல்
வேறேயொருகோட்டைக்கு வேறாகவீடுகட்டி
மாதினைதுகோட்டைக்கு மறுபடியும்போனதில்லை
நூலால்கடுத்திரளார் நூற்றுவரும்போனதில்லை
கற்கோட்டைமுத்திரையாங் காவலனுக்கன்னுதென்று
வாசலுக்குக்காவல் வாள்வீரர்சூழ்ந்திருக்க
இரவும்பகலுமா யிளங்கொடியாள்தன்னுடனே
மருவியுறவாடியே மைந்தன்கெர்ப்பமாச்சுது
பிள்ளைகெற்பமானாள் பெருந்திருவாள்நாயகியே
என்றுமிகவரசன் யேந்திழைக்குச்சொல்லுகையில்

பெருந்திருவாள்சொல்லுகிறது.

பேடைமயிற்கண்ணாள் பெருந்திருவுங்கூறுவாள்
சிவசிவாவென்று திருச்செவியில்கையைவைத்தாள்
அரகராவென்றுசொல்லி ஆரணங்குமுத்துதிர்த்தாள்
நம்முடையகர்ணரை நாம்கொல்லக்காரணமேன்
இக்காலுருதியுடன் இருந்தவரக்கண்டோமே
சந்திரசூமுடியான் துரோகமொன்றுஞ்செய்ததில்லை
அவனைதாயார்முலைகொடுத்துத் தங்கையாசீராட்டி
மாரினைமேலே வளர்க்கவைத்தார் தாயாரை
ஏரிட்டுப்பாராரே என்னுருபராசமன்னன்
நாடகசாலையிலும் நாயகமாராடிவந்தால்
தங்கைதமக்கையென்பார் தையலர்களியாவரையும்
தன்பாதமேகண்ணாகப் பார்த்திருப்பான்புகழ்வீரன்
கர்ணரைச்சொல்லுகிற காரியமோவிதத்தனையும்
அங்கவளநாட்டார் அவர்முன்னேசொன்னக்கால்
ஆயுதத்தால்தன்னுயிரை அழித்துக்கொள்வாராணழகர்
மெல்லியருக்கானுமாய் விசாரித்துவருகிறோம்
என்னையென்று இளங்கொடியாள்மாலையிட்டாள்

கர்ணர் வருகிறது.

நாகிலிவர்னர் கர்ணரவர்வாராராம்
ஆதித்தன்புத்திரனார் அங்கவளநாட்டழகன்
செங்கையிலேவந்த கீர்த்திபிரதாபன்
வைகைப்பெருகிவர வந்தவன்காண்கர்ணரவர்
வெள்ளித்தடிக்காரர் வீரியமாய்ச்சூழ்ந்துவர
துள்ளும்படைவீரர் துடிப்புடனேசூழ்ந்துவர
கண்டாயோமாதேநீ கர்ணர்செய்தகாரியத்தை

காகளமேளம் தக்கவரிகின்றாத
கோணக்கொம்பூதுவார்கள் கொற்றவனார்வீரியற்குப்
மதிஞர்சின்னம் வுதகெழுந்தானதிர
விருதுக்குமாலை மென்மேலுங்கட்டிருந்தான்
வந்தாருகினர் மாளுனம்பலத்தில்
வரிட்டிப்பார்த்தாரான் இராசாவிசம்பலத்தில்
நான்வந்துகொலுவிலெப்பேன் காடோறுமம்பலத்தில்
இன்றுகொலுவிருந்த தேதோகருமமிது
மாறுகளைப்பலத்தில் வந்தாருகிறார்
வெட்டைபரிசனமும் வெந்தனர் சேனைகளும்
சேரவந்தகூடிநற்று சேனைகளத்தனையும்
அந்தவெள்ளாளரும் அதிகருணர்வீரியனும்
பக்கிட்டுக்கொண்டார்கள் படைமன்னர்சேனையெல்லாம்
சமயமுதலிசேர்த் சாமர்த்தியமர்த்திரிசை
அந்தவனையெல்லாம் அனுப்பின்னைகொடுத்து
பரிசிப்புலவருக்கும் பட்டருக்கும் சித்தருக்கும்
தேனக்கோலாதரனாள் தியாகங்கள் தானகொடுத்து
அந்தவனைவரெல்லாம் மனுப்பிவிடைகொடுத்து
சிங்காதனத்தைவிட்டு திகழ்நிருத்திறங்கி
ஆனத்தில்கொலுவிருந்தார் ஐயாவிரகதாரியர்கள்
முத்துமேலாடைகற்றி முன்னாலேகத்திவிட்டார்
பலனைத்தாலைதந்தி பத்தாறுவிரம்பேர்
பரிவிட்டுத்தாவிரங்கி பொற்கருணர்தானடந்தார்
ஆதத்துதைகளுடன் வண்டானதேரழுமாய்
கைகட்டித்தானடந்தார் காவலரசனெல்லோரும்
குருபரடிமான் தலைகட்டிப்போய்புகுந்தான்
தாமக்குபூலார்கள் தாதிமாரெதிர்கொண்டு
காலுக்குநீர்வார்த்தார் காவலர்வீரிய கு
பாவைபழகியரும் பட்டாடை தாவட்டி
ஆசனப்போட்டார்கள் அங்கிருக்குந்தாதியர்கள்
இட்டதோராசனத்தில் ஏறுமம்மன்னவனார்
பெடைமயிற்கண்ணாள் பெருந்திருவாளெங்கேயென்றார்
ஏகாந்தம்பேசுகிறார் இருவரும்பள்ளியறை
நான்வாரேனென்று நாயகமேசொல்லுமென்றார்
பெருந்திருவாளண்டையிலே பொற்கொடியுமோடிவந்து
ஆசனத்தின்கீழ் மடிவணங்கித்தெண்டனிட்டாள்
வந்துபணிந்தவளை வாழ்த்தியரசனவனும்
கருணர்வந்தாரென்று கட்டியங்கூறிசொல்லுகையில்
வரச்சொல்லுமென்றழைத்தாள் மாதுபெருந்திருவாள்
தாதியவளோடிவந்து தைதால்வரச்சொன்னாள்காண்
அவ்வசனங்கேட்டு ஆணழகர்வுள்நுழைந்தார்

கர்னர் பெருந்திருவாளைக்கண்டது.

பேடைமலர்க்கண்ணாள் பெருந்திருவாள் தன்னடிக்கே
ஆசனத்தின்கீழே அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டார்
வந்துபணிந்தவரை வாழ்த்தினாள்மன்னவரை
வாழ்வீர்வளருவீர் மண்ணூழிகாலமட்டும்
நிற்பீர்நிலைநிற்பீர் நீராசையாண்டிடுவீர்
நீரேயரசாள்வீர் நீடூழிகாலமெல்லாம்
இருவர்நடுவாக இருக்தியந்தராசனை
ஏறிட்டுப்பார்த்தார்கள் இவருடையதிருமேனி
வாடியிருப்பானேன் மன்னருடதிருமுகங்கள்
விடாய்ப்பட்டிருக்குது வேந்தன்திருமேனி
கட்டிதயிருகளும் காவடியிலன்னமும்
பாணகம்நீர்மோரும் வரவிட்டேன்பார்வேந்தா
விடாய்த்துநீமண்டபத்தில் வேந்தனேவரவில்லையோ
எந்தவழிவந்தீர் என்றாள்பெருந்திருவாள்
ஆச்சிநாணந்த அவ்வழியில்வந்ததில்லை
மற்றுமொருவழியை வந்தேனாச்சியரே
மாலைமுடியானேநீ வருவதற்குமுன்பாக
ஆரப்பசிக்குதென்று ஆரலக்கொடியாரும்
ஆனந்தவாழ்மார்பர் அடிசலுக்குத்தான்வந்தார்
மாலைமுடியாரே நீர்வந்தசெய்திகண்டு
தாமிஷமாய்நின்றார்கள் தனஞ்செயர்களிருவருமாய்
மஞ்சனீராடியே மன்னரிருவருமாய்
ஆனந்தமாய்நீங்கள் அசலுக்குவாருமென்றாள்
சிங்காதனத்தைவிட்டுத் திகழக்குதித்திரங்கி
சுந்தரப்பூமுடியார் தோழனையுங்கைகோர்த்து
மஞ்சநீர்சாலையிலே மன்னவரும்போய்புகுந்தார்

துரியோதனனுங் கர்னருங்கூடினது.

ஆனபணிகழட்டி ஆனந்தவாழ்மார்பன்
கனையாப்பணிதிகளை நாயகிமார்தான்கழட்டி
மாலைமுடியாரும் மஞ்சநீர்தானாடி
ஈரத்துயில்களைந்து இழைசேர்ந்தபட்டுடுத்தி
தாவட்டங்கொண்டு துவட்டியந்தசுந்தரர்கள்
ஆனபணிபூட்டி ஆனந்தவாழ்மார்பர்
தேனல்லோதாரன் திருநீற்றுக்காப்பணிந்து
செந்தூரப்பொட்டுமிட்டு சிவனையடிபணிந்து
பூசைபண்ணுமண்டபத்திற் போனாரிருவருமாய்
நித்தியபடிதானங்கள் நிறையவேதான்கொடுத்து
செம்பொன்முடியாருஞ் செபதபந்தான்முடித்து
சுந்தரப்பூமுடியான் தோழனையுங்கைகோர்த்து

அமுதுண்ணமண்டபத்தை அலகிட்டுநீர்தெளித்து
எங்குமலங்கரித்து எத்திசையும் நீர்தெளித்து
பூமியோடொத்ததொரு பொற்றடுக்குதானபோட்டார்
பொற்றடுக்குமேலே புகழ்வீரர்வீற்றிருந்தார்
சிங்கமுக்காலிலேவைத்து செயபொன்றளிகைவைத்தாள்
பொரித்தபொரிக்கறியும் பொன்போல்சிறுபருப்பும்
கூட்டிப்படைத்தாள் கொம்பேரிடையாளும்
அந்தஅடிசில் அமுதுண்டபிற்பாடு
அத்தளிகையுண்டபின்பு மறுதளிகையுண்டார்கள்
கையலம்பிக்கொண்டு கனகமணிமண்டபத்தில்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியருமூப்பியரும்
வாய்த்த இலைசுருளும் வர்ணப்பழுக்காயும்
வாங்கியமுதுசெய்து மன்னரிருவருமாய்
அந்தகொலுச்சமயம் ஆச்சுதுகாணந்நேரம்
ஆபரணந்தான்பூண்டு அழகியபட்டுடுத்தி
சுந்தரப்பூமுடியார் தோழனையுங்கைகோர்த்து
ஆனந்தவாழ்மார்பர் அம்பலத்தில்தான்போனார்
சேரக்கொலுவின் சிங்காதனமிருந்து
வந்தெதிரேகண்டார்கள் மாலைமுடியாரை
காசிவிவர்ணர் கர்ணர்பெருமானும்
இருமிருமென்று இலைகடக்கையமர்த்தி
சிங்காதனத்தில் சேரவிருந்தார்கள்
ஏறியிருந்தார்கள் எழுகுமணிசிங்காதனத்தில்

துரியோதிரன் கர்ணரைக்கேட்கிறது.

தேசத்தமருமன்னன் துரியோதிரப்பெருமான்
கர்ணரைத்தான்பார்த்து கட்டளெடுத்துரைப்பான்
மாருக்கொடிவேந்தன் மன்னன்முகம்பார்த்து
நீர்பெருகியஆற்றிலே போற்றியேபோகாமல்
சேற்றிலழுந்தாதே இருமணல்பாயாதே
தேர்பாகனென்று தெளிந்துமிகச்சொல்லாதே
பின்னைக்குப்பிள்ளையாய் பெரியபிள்ளையாகவுன்னை
மாற்றிவளர்த்தேனே மகுடமுடிசூட்டியுன்னை
மன்னென்றுபெயரிட்டு மன்னுளைவைத்தேனே
உத்தமனாய்ச்செய்து ஊராளவைத்தேனே
உபகாரமெத்தச்செய்தாய் உற்றதொருதேற்பாகா
என்றுமிவனுரைக்க எடுத்துமிகவுரைத்தார்
காசிவிவர்ணர் கன்னரவரேதுசொல்வார்
என்னைப்பெறுமயில்வைதது பேருற்றில்விட்டதுவும்
தேர்பாகன்றன்கையிலே சிக்கியுதைப்பட்டதுவும்
என்னை-மாற்றிவளர்த்தது மன்னுளவைத்ததுவும்
அறியாதோவிந்நாடு அம்பலத்துசேனையெல்லாம்

இதுபேச்சுசொல்லவோ இந்தச்சபைநடுவே
சொல்லவேவேணுமோ சுந்தரப்பூமுடியார்
இந்நாளுநறுதிபா யிருந்தோமரசாண்டோம்
சுந்தரப்பூமுடியார் துரோகமென்றும்செய்ததில்லை
இந்நாளுமில்லாதிப்போ தென்னவினைசெய்தேன்யான்
சுந்தரரேசொல்லாமல் சொன்னாலெதெரிவதுண்டோ
தீயினிற்சுட்டபுண்ணு சீக்கிரத்திலாறிவிடும்
நாவினாற்சுட்டபுண்ணு நாயகனேயாறாது
இப்போ-என்னவினைசெய்தேன் எனக்கரியச்சொல்லும்
தேசத்தழகுமன்னன் துரியோதிரன்கேட்டு
அரசாளும்நாயகியாள் அல்லித்திருமகளும்
போற்கஞ்சாமன்னன் புலந்திரர்தேவியரை
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிநாயகத்தை
அவள்-ஆச்சிஅரண்மனையில ஆரணங்கேவைய்யாமல்
என்னுடையகோட்டையிலே இளங்கொடியைவையாமல்
வேறேயொருகோட்டைகட்டி வீணாவீடுகட்டி
அன்றழித்துக்கட்டி ஆரணங்குதான்கொடியை
மன்னரதுகோட்டைக்கு மறுபடியும்போனதில்லை
நாலால்கடுந்திரளார் நாற்றுவரும்போனதில்லை
கற்கோட்டைமுத்திரையுங் காவலனேயும்முதென்று
வாசலுக்குகாவலாயுன் மைந்தனைக்காவல்வைத்து
இரவும்பகலுமா யிளங்கொடியாள்தன்னுடனே
மருவிநீயுறவாடி மைந்தனுண்டாக்கிவைத்தாய்
என்றுமன்னன்தானுரைக்க இதைக்கேட்டுசேர்னரவர்
அரகராவென்றுசொல்லி அரசனுங்கண்சிவந்து
சிவசிவாவென்று திருச்செவியிற்கையைவைத்து
காசிவிவர்ணர் கர்னருங்கண்சிவந்து
சிரியகண்சிவந்து செங்கோன்முகத்தனும்பி
உறுக்கியசெம்பொனது வுதிரம்போற்கண்சிவந்து
உன்சோற்றையுண்டதுவும் வுன்னரசையாண்டதுவும்
பிஞ்சுமணிமுடியார் புனலடையவேண்டுமென்று
வேண்டேனினிசென்மம் வேறேநினைப்பதில்லை
மாண்டுமடிந்திடுவேன் வைகுந்தம்சேர்ந்திடுவேன்
செத்துமடிந்திடுவேன் சிவன்பாதம்சேர்ந்திடுவேன்
மாளுகிறேனென்றுசொல்லி வாளுருவிக்கைபிடித்தான்
கொற்றவர்கள்கோமான் குல்லிமேலவாளைவைக்க
அம்பலத்துசேனை அடையக்கொலுகலைந்து
சேனைகளத்தனையுஞ் சோவந்துபணிந்தார்கள்
ஆனந்தமார்பன் அரும்வாளால்வீசினார்

துரியோதனன் கர்ணனுக்கு சமாதானஞ் சொல்வது

தேசத்தழகன் திரியோதனன்பார்த்து
கண்டீரோமெயின்று கர்ணருட...த்தை
இந்நாளுங்கண்டதில்லை இவருடைய...ரதாபத்தை
ஆருக்குமண்டவொட்டான் அங்கசனகாட்டான்
என்று-சிங்காதனத்தைவிட்டு இறங்குதித்திறங்கி
பின்னுவந்து பெருமானைச்சேர்ந்தணைத்தான்
இணையிர் இணைகேழா என்னுயிர்காவலனே
காலங்களீரேழும் கைவிடவரதுவனே
என்தங்கைபழிதீர்க்கும் தர்மப்பிரபுவானே
தனியாய்த்தனிய நாம்போய்காவுங்கோபம்
கைபழைக்கவாய் ... கண்ணைத்துடைத்துக்கொண்டார்
கண்டார்கணையாழி ...முகத்தைதனிலெதான்

கர்ணர்புலந்திரன் கணையாழி காட்டினது.

இக்காட்டுவேலையல்ல இந்தக்கணையாழி
மதுரையிலவேலைக்கமர் மன்னனரசகோமானே
ஆருடையஆழியிது அடையாளஞ்சொல்லுமென்றார்
ஆழியெடுத்து அலதாரன்வாசிநகாம்
அரசனுங்காலசிவாமை ...திருமகனர்
உன்மைந்தர்புலந்திரனார் வந்தருகாஜநிவேசன்
ஆரியமல்லவென்றேனா அரசேபொருத்தருள்வீர்
என்றுவாய்த்துயிலெச்சருந்தும் வார்ஸப்பமுள்ளாயும்
காவல்ர்வசியற்றுக் காண்கிறையுள்ளிவிட்டார்
என்றுவேணீரும் இலைபயில்...மன்னறும்
மன்னுடிவாசகங்கள் மன்னவர்கையிலிதாப்பெகாடுத்தான்
வாசகங்கள்சாப்பிட்டு மன்னன்தனித்திருந்தான்
தேசத்தழகுமன்னன் துரியோதனன் கூறவான்
பருவமகயானை பஞ்சவர்க்கெல்லாரையும்
சாமெசரமும் கல்லிகாருமாக்கியமேல்
அடக்கலாய்த்தோற்று அலைவற்றுப்போனரே
முத்திரிகையிடப்போகீர் முடிமன்னர்கோவிலெல்லாம்
அன்றுபெடுத்துவந்த ஆழியிதுதானும்
அடையாளமல்லவென்று அடைகாரன்கூறினன்
இப்பெரியவடையாள மெடுத்துவந்துகாட்டுமென்று
எங்கேயடையாளம் எடுத்துவந்துகாட்டுமென்றான்
உத்தமனார்கர்ணர் வழிபறைத்தான்பார்த்து
துன்னுக்கருங்குழலாள் தற்சடையாளாண்மனையில்
மதுரையடையாளம் மாணிக்கப்பேழையிலே
இருக்கிறதென்றுசொல்லி எடுத்தோடிவாருமென்றான்

உத்தமர்கள் வீரியரும் ஊழியர் தான்கேட்டு
அன்னுங்கருங்குழலாள் அற்சடையாள் தானிருக்கும்
மாதிருக்குமண்டபத்தை வந்துமிகத்தெண்டனிட்டான்
அன்னுங்கருங்குழலாள் அற்சடையாள் தான்பார்த்து
நீர்யார்பணியுமென்று அறியவுரையுமென்றாள்
யார்பணியுமல்ல அடியேனுமுன்பணிதான்
காசிவிவர்னர் கர்னர்பணிதானுமென்றான்
ஆனைக்கேயும்முடைய அண்ணர்பணிதானுமென்றான்
மதுரைப்புலந்திரனும் வந்ததுமில்லையென்று
மாதுமணவாளர் வந்தபடியில்லையென்று
காசிவிவர்னர் கர்னர்மேல்சந்தேகமாய்
கூறினார்கண்டீரோ கொடிநாகங்கொண்டவரும்
மதுரையடையாளம் மாணிக்கப்பேழையிலே
இருக்குதென்றுசொல்லி எடுத்துவரச்சொன்னார்காண்
எங்கேயடையாளம் எடுத்துவந்துதாருமென்றான்
அன்னுங்கருங்குழலாள் அற்சடையுந்தான்கேட்டு
அவள் ஆர்சொல்லுங்கேளார் அரவக்கொடிவேந்தன்
இழந்தோமோநாமும் இளங்கொடியையன்றோடே
ஆரமுலையாளும் அழகியகண்முத்துதிர்த்தாள்
மாணிக்கப்பேழையிலே மாதருங்கைகொடுத்தார்
வாங்கிதான்கையைபத்தி மாலைமுடியானும்
கொண்டுவந்துமுன்னேவைத்தார் கொற்றவனார்தானவனும்
காசிவிவர்னர் கர்னர்திருவடிக்கு
கொண்டுவந்துவைத்து கொற்றவனுந்தெண்டனிட்டு
மாணிக்கப்பேழையை மன்னவனுந்தான்திறந்து
ஆணிப்பொன்னாலே அழுத்திபெருப்பிபிட்டு
ஆயிரம்பொன்பெற்ற அபரஞ்சிவர்னசரம்
மன்னவனுங்கைகொடுத்தான் மாணிக்கமோதிரத்தை
பார்வேந்தன்கைகொடுக்க பதினாகச்சொன்னோனும்
ஐவரிடதேவியவள் அரிவைவணப்போனாளே
முத்தரிகைபோடப்போநீர் முடிமன்னர்வீட்டிலேத்தும்
அன்றுயெடுத்துவந்த அடையாளபேழையிது
அடையாளமல்லவென்று அரசனுமேதுசொல்வான்
அந்தபடிச்சொன்னாலும் அரிவையரைவைப்பதில்லை
தேனார்குழலியரை தீவளர்த்திதள்ளிடும்
அங்கதேசாதிபதி அதிகருணர்கூறுகின்றார்
ஆரமுலையாளும் ஆளனுப்பிபோகவிட்டு
வண்டார்குழலாளை மருவோலைவந்தபின்பு
தேனார்குழலாளைத் தீவளர்த்தித்தள்ளிடுவோம்
தேசத்தழகுமன்னன் திரியோதனன்கேட்டு
எந்தபடிசொன்னாலும் இளங்கொடியைவைப்பதில்லை

சூரியன்கோபித்து அக்கினியைவளர்த்தச்சொன்னது.

செம்பொன்மணியோரைத் தீக்குழிவெட்டுமென்றார்
அக்கினியில்தள்ளிவிட்டு அரிவையிளமாதரசை
அத்திநகர்பட்டணத்தை ஆளாமல்விடுவதில்லை
வீண்வார்த்தைதனைப்பேசாதே வெகுமட்டுஞ்சொன்னாலும்
இளங்கொடியையனுப்பதில்லை என்னதான்சொன்னாலும்
தேனார்குழலாளைத் தீவளர்த்துத்தள்ளிவிடுவேன்
உத்தமர்கள்வீரியனும் ஊழியனைத்தானழைத்து
சித்திலங்குமுடியான் நியமித்தபேரெல்லாரும்
அத்தனைபேரையும் அழைத்தோடிவாருமென்றான்
அத்தனைபேர்களும் அம்பலத்தில்வந்தார்கள்
எங்களையழைத்தது யேதுவகைசொல்லுமென்றார்
அல்லிமருமகனை அக்கினியிற்றள்ளுதற்கு
அதனாலழைத்தேனென்று அரசனுக்குச்சொல்லிட
அத்தனைபேருமாய் அம்பலத்தில்வந்திருந்து
எங்கேயையாதீக்குழியென் எவ்விடத்தில்வெட்டுவது
அல்லிமருமகனை அக்கினியிலதானேற்ற
தேனார்குழலாளைத் தீயெரிக்கநான்பார்க்க
என்ஆசாரவாசல்முன்னே அடரவேவெட்டுமென்றான்
வெட்டிக்குழிபறித்தார் வேந்தரந்தாழிகையில்
தீக்குழிகளாக்கவென்று தெண்டனிட்டாருழியர்கள்
தீயைவளர்த்துமென்றான் திரியோதிரப்பெருமான்
சித்திலங்குமுடியார் நியமிதங்கள்தான்கேட்டு
காவலர்வீரியர்கள் கூடத்தில்வந்திருந்து
பட்டிறம்பார்த்து பரிவுடனேயெல்லோரும்
அச்சாவுக்கேற்கும் அழலைப்பிளந்தடுக்கி
சந்தனத்தேக்குஞ் சதுரமாய்ப்பிளந்தடுக்கி
மூட்டினார்தீயை முடிமன்னர்சொற்படிக்கு
வானமட்டுந்தீயும் எரிக்கத்தேயங்கோரம்
ஆகாயமட்டும் அக்கினிதான்வளர்த்து
தீக்குழிவளர்க்கவென்று தெண்டனிட்டார்சேவகரும்
பிரசண்டமுருமன்னன் திரியோதிரன்கேட்டு
காவலவாளர் கர்ணர்முதலோக்கி
அல்லிமருமகனை அக்கினியிற்றள்ளுதற்கு
ஆகப்பொழுதிலே அக்கினியிற்றள்ளுதற்கு
ஆழுழியாளை அழைத்தோடிவாருமென்றான்

அக்கினியில் கர்ணர்விழப்போகிறது.

காசிவர்ணர் தர்மமதுகேட்டு
என்மேல்சந்தேகம் எழில்வீராகண்டாயோ

அக்கினியிலகாலுமிப்போ ஐயாவெகுதிக்கிறேன்
என்று-வரிக்குகட்டிப்பச்சைவடம் மன்னரதிகர்னர்
தீக்குழியைச்சுற்றிவர்தான் தென்னவபெருமானும்
அம்பலத்துசேனையெல்லாம் அடரக்கொலுகலாது
கட்டிப்பிடிக்கிறார்கள் கர்ணர்பெருமானை
கொற்றவனுர்வீரியனும் கோபமதனிகதபின்பு
காசிவீயர்னர் கர்ணர்திருமகனுர
இந்நாடாளுகின்ற செல்லப்பெருமானை
அல்லிப்பெருமானை அக்கினியிற்றள்ளுகதற்கு
அந்திப்பொழுதிலே அக்கினியிற்றள்ளுகதற்கு
ஆரணங்கையிப்போ அழைத்துவரச்சொல்லுமென்றார்

தூதர்கள் கர்ணர்புத்திரனுக்குச் சொல்வது.

உத்தமர்கள்வீரியனும் ஊழியப்பேர்தான்கேட்டு
இந்நாடாளுகின்ற செல்லப்பெருமானே
அவர்ஆசனத்தின்கீழே யடிவணங்கித்தண்டனிட்டார்
நீர்யார்பணிந்தது அரியவுரையுமென்றார்
தேசமதழகனவன் திரியோதனைப்பணிந்தான்
வேறொன்றுமில்லையையா வேந்தர்பெருமானே
உங்கள்ஐயர்சங்கேதமாய் அரவக்கொடிவேந்தன்
கூறினார்கண்டீரோ கொற்றம்புனைந்தவனே
அல்லிமருமகனே அக்கினியிற்றள்ளுதற்கு
வாணத்தளாவுந்தீயும் வளர்த்துவைத்தனையே
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிகையதனை
அக்கினியிற்றள்ள அழைத்துவரச்சொன்னார்காண்

கர்ணர்புத்திரன் சொல்வது.

ஊழியர்தானுரைக்க வுத்தமனுந்தான்கேட்டு
அல்லிமருமகனை அக்கினியிற்றள்ளிட்டு
ஆள்வாரேனுமினிருந்து அதிகாரப்பட்டணத்தை
அறியாரோ தானுமே அல்லிபட்டேவந்ததைக்
மதுரைதனைச்சபரை மனையாலிருட்டெல்லாது
காசொன்று சேராது காவேரமை அருச்சுனனார்
முந்திமோவாகு முடிமன்னராவிபட்டார்
மதுராபுரியாளை மணமாலைசானூட்டி
தேவேந்திரலோகம் சென்றுசேர அருச்சுனனார்
அப்படியல்லவோ ஐவருடன்சேனைதான்
ஏழைப்வயதினிலே எதிர்த்த முகமே
எட்டுவயிர்பிடித்து எடுத்தவுடன்பிளந்து
கோமாறு திரிய குத்திக்கரைமாறி
மன்னனுடைபிடிக்கி வனமாலைபூண்டுகொண்டான்
இவன் அக்கினியிலதனில் அரசாளப்போறானோ

அன்றுபத்தினியைக்கொண்டுவந்து பாரச்சபையிலேவை
பாதினைத்தாலிகட்டை யாருக்குத்தானிப்பாவை
தக்கப்புகழுடையார் தருமர்பொறுத்திருந்தார்
அன்றுபொறுத்ததுபோல் இவ்வினைதுபொறுப்பாரோ
நாலாக்கமேந்திரனார் நாற்குருவர்சேனையெல்லாம்
சேரக்கருவறுப்பார் சேனைகளைத்தனையும்
அத்திபுரபட்டணத்தை அடக்கலையுந்தானிடித்து
பருத்தியும் ஆமணக்கும் பஞ்சவர்களிரைத்திடுவார்
பொருது பொருமென்று பொற்கருணைப்புத்திரரும்

கர்ணர்புத்திரன் கலித்தாரியைக் கண்டது.

ஆரணக்குச்சேதி அதிக்குதான்வாரேனென்று
உத்தமன்கீர்த்தியுள்ள உட்கட்டை போய்ப்புகுந்தான்
தாமக்குருகுழலாள் தாதியதிர்கண்டு
ஆதினம்போட்டார்கள் அங்கிருக்குந்தாதியர்கள்
வந்தவினப்பாரி மங்கைதிருமுகத்தை
தாதியர்கள்பார்த்திருந்து தார்வேந்தனேதுசொல்வான்
மாலைக்குழல்மாதே எங்கள மதனியாரைநீரழையும்
ஆரணக்குயப்போது அழைத்தேதாதிமாருமன்று
தங்கைவழிதானேறுதொல்கொடுத்து
மங்கையருமன்னிகொண்டு மண்டபம்போய்ப்புகுந்து
காரிகையாள்மாது கலைக்காரிகாமகமே
அத்திபுரக்கருக் காதிந்துக்குடையோனே
தான்பிரதாட்டுக்கு தானேயதிபதியாய்
முத்தஞ்சுசேரி முழுதுமுடையவனே
மன்னவசேயும்முடைய மைத்துனருக்குத்தனாகர்
கரிவீரர்கர்ணர் திருமகனார்
மலைமுடியழகர் மண்டபத்திலைத்தியக்கி
அழைத்தாரச்சொன்று ரன்பாவைதனைனார்
சொல்லுமற்றுதன் பேர் தோகைமெழுத்திருந்து
பூவைமைவிட்டு பூங்கிளியுசாவிபுவி
காரைக்குழலுடையாள் காதிகைத்தோளுடன்றி
காரிகையுமாதர்தாதியர்கள் கைலாகுதானெகொடுக்க
மெத்தெனவேதானடந்து மெல்புருவக்கையணும்
மாலைமுடியானும மதனியைவுமண்டு
சிங்காதனத்தைவிட்டு இகழக்குதிக்கதிறங்கி
மதனிபார்பாது மலர்த்தாளிலேதண்டனிட்டான்
வந்துபணிந்தவனை வாழ்த்தியமங்கையரும்
கன்னியர்கள்மாலை கடுகிமனம்பெருகிச்

வாழ்த்திடுவீரென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினள்
இட்டதோராசனத்தில் ஏறுமல்தானிருந்தான்

கலந்தாரி சொல்வது.

அப்போ-காரிழையாள் மாது கலந்தாரியேதுரைப்பாள்
மைத்துனருநீருமிங்கே வந்தகருமமென்ன
மாலைக்குழலியரே மதனியரேநீர்கேளீர்
மதுரைப்பெருமானும் வந்ததுமில்லையென்று
தீயைவளர்த்தினர் தேசத்தழகுமன்னன்
யானைமட்டுந்தீய்கள் வளர்ந்ததுகாணந்நேரம்
ஆனைக்குழியகலம் அக்கினியும்வளருது
அக்கினியில்தள்ளவும் அழைத்துவரச்சொன்னரே
ஆதலாலிங்குவந்தேன் அன்னக்கிளிமதனியென்றான்
அவ்வசனங்கேட்டு அல்லிமருமகளும்
கட்டார்கருங்குழலாள் கலந்தாரியேதுசொல்வாள்
சீறியெறிபறந்து செங்கைபோன்முகந்திறம்பி
அல்லிமருமகளை அக்கினியில்தள்ளிவிட்டு
ஆள்வானோபின்னிருந்து அத்தினகப்பட்டணத்தை
அறியானோதானும் ஐவரதுசேவகத்தை
ஆணழகுமன்னன் அருச்சுனராசதுரை
மதுரைதுரைச்சிபவளை மணமாலைசூட்டவென்று
பூமியைவலமாக வருகின்றவேளையிலே
காசொன்றுந்நேராதே காளையந்தவருச்சுனனார்
தாலியுந்நேராதே தார்வேந்தரந்நேரம்
மாதுகருங்குழலை மன்னவர்மாலையிட்டு
தேவேந்திரன்பட்டம் தேர்விசையராண்டாரே
அப்படியல்லவோ ஐவரதுசேவகங்கள்
கலகங்கள்பின்பலவோ கபடர்கள்நூற்றுவற்கும்
ஏதுக்குகள்ளுகிறான் என்னைப்பெருந்தீயில்
என்னையிவன்தள்ள இவன்யாருசொல்லு
யார்காணுமென்னை அக்கினியில்தள்ளுறவன்
காவல்கள்பாண்டவர்கள் காசிறைந்துபோனவர்கள்
என்-மாமன்மாரெல்லோரும் வனவாசம்போனரே
என்-பாமிகுழல்விரித்து வனவாசம்போனளே
நான்வற்றக்குறைச்சல் நினைப்பாய்தானடந்தால்
அவர்-தள்ளவரியாரோ ஐவர்சிகாமணிகள்
எனக்கு-சித்தமொருபட்டுடுத்தி நேரமொருபூச்சாத்தி
போதமொருபட்டுடுத்தி பொற்சரிகைப்பணிபூட்டி
மாராணையின்மேலே வளர்த்தாரேமன்னவனார்
நான்-வற்றக்குறைச்சல் இருக்கவேயமானால்
அவர்களறியாரோ அதிகார்வீரியனே
அதுவில்லாதிருந்தினால் ஆனந்தவாழ்மாப்பா

வாசலுக்குக்காவலாய் வைத்தனரேநீரிருந்தீர்
என்னேயிவன் தள்ளி யெழுந்தேதானுமேபோ
தக்கப்பூமுடைய தருமராஜபயிர்ரான்
பதிகெட்டுபோன்பாரதம படைபொருதநுவங்காக்கால்
நாலாங்கபிந்திரனர் நாற்றாவர்கள் பூமுடியும்
வீமர்கைகொண்டானும் விசையர்கையம்பானும்
சாமக்குலவிளக்கு நகுலர்கைபாங்கிறானும்
சகாதேவர்கையிருக்கும் சக்கரத்தவாளினுனும்
அன்புதண்டாகவே அணிக்கின்றபோனதிலே
கூடிக்கூறாகவே குவிக்கின்றபோதையிலே
பிணைத்தின்மேல்நாண்டைந்து பெண்கள்மாரெல்லோரும்
காவேர்-தலைமேலைகைவைத்து தாமழுதமாதர்களை
தம்பிமார்பெண்களை தள்ளாதேசெல்லுமென்றான்

கர்ணர் புத்திரன் சொல்லுவது.

அவ்வார்த்தைகேட்டு அங்கராயன்புத்திரனும்
காலே-தண்டுதண்டாக தணிக்கின்றபோனாலும்
அரவக்கொடிவேந்தன் அஞ்சாநெஞ்சானும்
மாலைக்குழலியரே மதனியரேகேளீர்
எங்களையுமல்லாமல் எதிர்காவல்கொண்டோனும்
படிமை-தன்னுடைக்குவேந்தரிலே தருமமுடியோனும்
சொல்லைசெல்வீர்மதனி என்றுரேமன்னைவரும்
காவல்-சொல்லையரியேனே சாதரப்பூமுடியை
எதிரேபுத்திரஞ்சொல்லி காத்துரைக்கமாட்டேனே
அஞ்சவேனேசொல்லுதற்கு ஆனைக்கவாழ்மார்பா
ஆர்காலும்பென்று அக்கினியிறள்ளுகற்கு
தம்பிமார்பெண்களை தள்ளுமென்றுசொல்லுதற்கு
அதற்குசஞ்சலேனே ஆனமுகவீரியனே
அவ்வார்த்தைகேட்டு அங்கராயர்புத்திரனும்
மாலைக்குழலேயுன் மனைதனைசோதித்தேன்
எதுக்குமஞ்சாதே இதுவென்றுதானுரைத்தார்
அஞ்சவேமேயென்சானும் ஆனைத்தவாழ்மார்ப
துன்றுரெண்டல்லவோ உத்தரர்கள்வீரியரே
இக்கு அடையாளம் ஆனைமுகர்தான்கொடுத்து
வாசலுக்குகாவலாய் வைத்தனரேநீரிருக்க
அஞ்சேநெஞ்சானும் ஆணைக்குமென்றுரைத்தாள்

கர்ணர்புத்திரன் தானுக்குச்சொல்லுவது.

மலைக்குழலியரே இருமென்றுதானுரைத்து
அப்போது தானவனும் அவ்விடத்திலிருந்தான்
வாக்கொருதானவனை மன்னனுந்தானழைத்து
அஞ்சிக்கையாகவிங்கே அல்லோருமிருக்க

அவனஞ்சவில்லையானுர் அதிசயப்பேசுகிருன்
அவ்வார்த்தைசொல்லி அதிசயமிடலாகாதென்ருர்
அவ்வார்த்தைசொல்லவென்று அனுப்பிவிட்டுதூதுவனை
காவலிலேதானிருந்தான் கட்டழகனப்போது
அப்போதுதூதுவனும் அட்சணமேவந்துவிட்டான்

துரியோதிரன் வேதியரை யழையுமென்பது.

தேசத்தழகுமன்னன் துரியோதிரன்கேட்டு
கண்கள்சிவந்து கடுங்கோபங்கொண்டு
காசிலிவர்னன் கர்ணரைத்தானழைத்து
வேதியர்கள்பெரியோரை வேகமெனவழையுமென்ருர்
சாஸ்திரவாதிகட்டு அதிர்ந்தாரெழுந்து
அவ்வசனங்கேட்காமல் அந்தணரைத்தேடுகிருன்
அரசன்சொல்கடவாமல் அந்தணரைத்தேடுகிருர்

பெருமாள் வருகிறது.

அந்தவொருவேளையிலே ஆபரவாரிக்கார்
அண்டமளந்தவொரு ஆதிநாரணரும்
இதுதான்சமயமென்று எம்பெருமானேதுசெய்தார்
நல்லசகுனமென்று நாராயணரெழுந்து
சாஸ்திரந்தானறிந்து சதுர்மறைபோலாக
அறுபத்துநான் குகலையாவுமுணர்ந்தவர்போல்
வேதங்களைகண்ட வேதியர்போல்வடிவெடுத்து
மெத்தப்பெரியவராய் மேல்நாட்டுவேதியராய்
விருத்தக்கிழவராய் வெகுகாலம்வாழ்பவராய்
திரப்படிக்கவராய்த் தெளிவறிந்தவேதியர்போல்
முற்றுமேகறவராய் முழுதுமறிந்தவராய்
தெண்டுவுக்கிரமும் திருமார்பில்பூணூலும்
தன்னாதவேதியர்போல் நடையூன்றிவாருராம்
வாரதொருவேதியரை மன்னனுந்தான்பார்த்தான்
எதிர்கொண்டுதெண்டனிட்டார் பிரபல அதிகருணர்.
தெண்டனிட்டவரை சீர்பெறவேதாவாழ்த்தி
வாழ்த்தினிடைகொடுத்து மறையவனேதுரைப்பார்
அஞ்சாதேதாவரே ஆதிமூலமாயவனுர்
இவ்வேஷங்கொண்டு இவ்விடத்திலவந்தேன்யான்
கலக்கமனமுடைய கபடன் துரியோனுக்கு
ஆருஞ்சொல்லவந்தேன் அதிவழிநமன்னனுக்கு
ஆனதினல்நீர் அஞ்சவேண்டாமாசமன்று
மதுரைநகரைச்சிவன்ள வனதாடபுத்திரனும்
தன்தேவிபண்டைவந்து தான்குருவிலேன்போனுன்
அடையாளமுத்தர்து ஆணழுத்தானபோனுன்
உன்மீதுநினைத்தீர்கள் உபமானக்கொல்லும்மன்னனுக்கு

பிக்ஷைதனக்கங்கே தெரிசிப்பேன் பாடனுக்கு
அஞ்சாதேயவாருமென்று அந்தணர்சொல்லுகையில்
கன்னாருமேகேட்டு மன்னன்களிகூர்ந்து
ஆனைதன்னைகொண்டு அடியணைந்துதெண்டனிட்டு
சைகையாகுதானே கொடுத்துக் கர்னாவர்கூட்டிவந்தார்

முனிவேதியரைக்கண்டு மரியாதைசெய்தது.

மாறுதக்கொண்ட மன்னன்சொல்லுமந்தில்
அந்தணர்வருமையிலே அரவக்கொடிவேந்தன்
தெண்டனிட்டுவேதியர்க்குச் சிங்காசனங்கொடுத்தான்
முக்கிஷர்வேதியர்கள் கொலுமாமண்டபத்தில்
மற்றுமெத்தனைபேர்கள் மகுடமுடிராசாக்கள்
ஏகமாய்நிறைந்தார்கள் எள்ளிடமில்லாமல்
அப்போதுவேதியரும் அரசன்முகம்பார்த்து
ஏப்பையழைத்தது ஏதுவகைசொல்லுமென்றார்
உம்மையாயழைத்ததென்ன ஒன்றுந்தெரியவில்லை
அவனிமருமகனே அக்கினிபிறந்தனுக்கு
காணுமதுநன்மைதாய் கரைந்துரசொல்லுமென்றான்

வேதியர் ஆருடஞ்சொல்லுவது.

கண்டபோதேவேதியரும் பட்டணத்தின்னிலவை
கூறுவார்வேதியரும் கொடியரசமன்னனுக்கு
அரசர்க்குத்தப்பாது ஆயனுமாற்றும்
அஸ்வதத்திரம் ஆனதனாக்கே
கேட்டையுமாம் கெந்தநாள்வந்ததுவே
ஜென்மராசியிருக்கு ஆணதனக்கே
இவ்வெட்டாமிடத்திலே வாதிஷைழைத்தள்ளிடலாம்
வரைக்குபொன்னதுமில்லை வனைக்குக்குறைவில்லை
அக்கினிபிறந்தனுக்கு அதுக்குமிடமுமில்லை
ஆற்றலரையோரம் அக்கினியைத்தான்வளர்த்து
கட்டினொருவாரம் எரிநெருப்பு ஆருமல்
ஆவையாட்டும் அடர்ந்துவெளியிட்டு
பகலின அவிசெய்தியிலே படரவளிவிட்டு
தணிபரமலங்கினியைத் தார்வேந்தர்காத்திருந்து
அன்றுடைப்பிராமணருக்கு அளவிறந்தனங்கொடுத்து
கோதானம்பூதானம் கொடுத்தவர்கேபெற்று
பசிகுதிலைரபட அபரிவாய்த்தான்கொடுத்து
பட்டுகொள்ளெனலும்பிடிப்பு எந்திரைஞைப்புத்தள்ளிவிடும்
அந்தநுட்போகக்கும் அபரிக்கும்படாப்புபிடும்
எட்டாருனிக்கோரம் இப்படித்தில்லாவ வருமேயன்
கூடிருக்கதுதள்ளிடுவோம் வெற்றிவேலென்றுராசம்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு அரவக்கொடிவேந்தன்

பூரித்திருதோளும் பொன்னக்கொள்சுறல
சந்தோஷங்கொண்டு சரீரமும்பூரித்தார்
வேதியரைப்பார்த்து வேந்தனெடுத்துரைப்பான்
இன்றெட்டாநாளையிலே இங்குவாரும்வேதியரே
என்றுமிவனுரைக்க ஏதுசொல்வாராமாயனுர்
அப்படியேயாகுதென்று ஆயனர்தானடந்தார்

பெருமான் அல்லியிடம்வருவது.

காடுசெடிகடந்து கரியமலைதான்கடந்து
ஆறுகளைதாண்டி அரிசவனந்தாண்டி
வேங்கையடர்ந்தவனம் வெண்களாப்பூத்தவனம்
கோங்குபெருத்தவனம் கொன்றைகளாப்பூத்தவனம்
சந்திரசூரியர் காணுவனங்கடந்தார்
வாருமதுரையது வடமதுரைதாண்டிவந்தார்
தேனுமதுரையது தென்மதுரைநாடிவந்தார்
அல்லியராசாணியது அரண்மனையில்வந்துவிட்டார்
பிரவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்நாயகியும்
கண்டாளேவேதியரைக் கன்னிஇளமயிலாள்
வேதியரைக்கண்டவுடன் மெல்லியருந்தண்டனிட
தெண்டனிட்டுமெல்லி செப்புவாளொருவார்த்தை
ஐயாபெரியவரே அறிவுள்ளவேதியரே
நீரப்படித்தவரோ தெளிவறிந்தவேதியரே
எந்தவூரெந்ததேசம் எங்கிருந்திங்குவந்தீர்
சொல்லுமையாவேதியரே என்றாளேதோகையரும்
ஊரம்வடக்கேயம்மா துவாரகாபுரிதேசம்
அத்திபுரத்திற்கு ஆணங்கேபோனபோது
வழிகள்தெரியவில்லை மாதாவேயெத்தனுக்கு
வீஷ்மர்துரோணர் விதுரனஸ்வத்தாமன்
கர்ணருங்காங்கையரும் கனத்தொருசல்லியனும்
சிந்துபதிராசரவர் துற்சாதனமன்னன்
தம்பிமார்தொண்ணூற்று ஒன்பதுபேராசராம்
அவர்கள்ஏகாந்தமாயக்கூடி இராசமன்னரெல்லாரு
மாரோவோர்கன்னியாம் அவள்பேர்கஸ்தூரி
தேன்மொழியாள்வயிற்றில் திருட்டுபிள்ளையுண்டாச்சு
ஆகையால்கன்னியரை அக்கினியில்தள்ளுதற்கு
கோதானம்பூதானம் கொடுக்கிறார்வேதியர்க்கு
வழிகள்தெரியவில்லை மாதாவேநானபோக
உந்தனைகேட்டுபோக வந்தேன்காணுத்தமியே
என்றுமிவனுரைக்க ஏந்திழையுங்கனிவாக
ஓடிவெளிபறந்து செங்கையார்முகந்தருப்பி
ஆடாகரவலரே அகங்காரமல்லர்களே

அந்தணர்பிராமணரை அழைவிலடையுமென்றாள்
கேட்டபெருமாளும் கிளிமொழியாள் வார்த்தைதன்னை
அங்கீகாரமீதியென்று ஆயர்மனமகிழ்ந்து
எடுத்தார்சுபரூபம் எம்பெருமாளாண்டவரும்
கண்டவர்கள்தாமெங்கே கரியமால்ரூபமானார்
பார்த்தாளேயல்லியம்மாள் பாராளந்தார்வடிவழகை
மெத்தக்கெடுகெடுகெ மேனியெல்லாம்வேர்வைவிட
கைத்துபணிந்தாளாம் மாயனார்தன்பாதம்
பணிந்தெழுந்திருந்து பாவையருமேதுசொல்வாள்
என்சாமிகளே குருவே என்னுடையகர்த்தாவே
ஆண்டவரேசீருக்கு அடியாட்குள்ளகுறை
ஆறப்புகுதமுமே அடியாள்பாவம்செய்ததெல்லாம்
அத்தனையும்நீர்பொறுப்பீர் ஆயர்பெருமானே

பெருமாள் சொல்வது.

அப்போபெருமாளும் அருளாளரேதுசொல்வார்
மலைத்திறக்கத்தெரு வாழ்வரசியல்லியரே
போரஞ்சாவீரன் புலந்திரனார்தேவியரே
காரிழையாள்மாது கைத்தாயிராயகிளைய
நீயிலேதன்றுதந்து தாமோதரனைநினைத்தாள்
வெகுயவராயழுபுமென்றால் வேசத்தனைப்படவன்
அப்போதுவேதிபட்போல அவ்விடம்யான்போனேன்
கைக்கணமுடைய படைத்தயிலுக்கு
ஆருடமென்றுசொன்னேன் அறிவழிக்கமன்னனுக்கு
அந்தரட்சத்திரம் ஆகாதாயென்றுசொன்னேனே
கேட்டையும்மூலமும் பெடுநிதமென்றுசொன்னேன்
இன்றைட்டாகாசி கிலைசந்தரமென்றுசொன்னேன்
இக்கட்டிருமைபது தசமிபூர்பூசம்
அன்றைபதிதத்தில் அக்கினியைமூட்டுமென்றேன்
அப்படியேசெய்வதற்கு அரசனிருக்கிறானே
நீயென்னைசொல்லுமென்றார் நீசரிவராவெம்பெருமாள்
என்றுவேலைன்னாளும் பெருமான்நீரேசொல்லும்
ஆறுதல் ருவையனாம் அல்லியரேசொல்லுகிறேன்
உன்னைப்போல்பதுமையொரு உத்தமியைசோடித்து
நீபிடித்தசெங்கோலே கேரிழையாள்கைகொடுத்து
ஸ்ரீமத்தபழக்கலை தென்மொழியாள்கைகொடுத்து
புனியராவரவின் பொற்கொடியாள்நாயகியே
அதுசமயம்நாம்பார்த்து ஆசாமார்க்கத்திலே
அசிபோல்மின்னலமின்னி ஒருகொடியின்மழைசொரிவேக
குழுமிப்பெய்யவைப்போம் கொடிகாள் அக்கினிமுன்
அம்மையாருநீர்பெருகி அணைந்துவிடுமேகக்கினியை
அரசனாதிசேனையெல்லாம் ஆற்றில்மிதப்பார்கள்

அதுசமயம்நீபார்த்து அனுப்பிவிடுக்காதிகளை
ஆயுதங்களைக்கொடுத்து அனுப்பிவிடுக்காதிகளை
சேனைகளையெல்லாரு நிறுத்தவடித்துவிடு
என்றுசொல்லிமாயவனு மெழுந்திருந்தாரப்பொழுது
அப்படியேசல்லவென்று அலிபருந்தானிருந்தான்

வேதியர் அத்திபுரம்வந்துசேர்ந்தது.

அடியளந்தவெம்பெருமான் ஆதிமூலமாயவரும்
மதுரைபுரிகடந்து வையைவளநாடுவிட்டு
காடுசெடிகடந்து காறாறுதான்தலைந்து
பொல்லாவனங்கடந்து போய்ச்சேர்ந்தாரத்திபுரம்
தேசத்தழகுமன்னன் துரியோதனனிடத்தில்
வந்துவிட்டார்வேதியரும் கொலுமண்டபத்தில்

துரியோதிரன் சொல்வது.

கண்டானேவேதியனை கபடன்துரியோதனன்
ஐயாபெரியவரே அந்தணவேதியரே
முப்பத்திரண்டறமுஞ் செய்தேன்காண்வேதியரே
யானைகுதிரை அபரியாய்நான்கொடுத்தேன்
கோதானம்பூதானம் கொடுத்தேனநான்வேதியரே
ஆற்றங்கரைமேலேமது அக்கினியைவளர்த்திவிட்டேன்
எட்டுநாளாகவே எரிகிறதிந்தஅக்கினிதான்
இன்றோடேகெடுவாச்சு எழில்வேதியரே
ஆச்சுதாகாவென்றான் அரவக்கொடிவேந்தன்
அட்சணமாயவனும் அவன்சேதிதான்கேட்டு
சரியாச்சுமன்னவனே தனுஞ்சயனோசேதிர
உன்-மனதுபடிசெய்ய மறையவனுருநானக்கையிலே

துரியோதிரன் கர்னரையழைக்கச் சொல்வது.

தேசத்தழகுமன்னன் திரியோதிரப்பெருமான்
ஆரடாதூதுவரே அழையடாகர்னரைத்தான்
அவ்வசனங்கேட்டு அந்ததூதரோடிவந்து
காசினியர்னர் கர்னரைத்தானழைக்க
அபலங்கச்சேரி அதிகர்னர்வந்துநின்றார்
கர்னரைத்தான்பார்த்து கபடனவனேதுசொல்வான்
கேளுங்காண்கர்னரே கெடுவுஞ்சரியாச்சு
தார்குழலாளை தனைதுக்கழையுமென்றான்
அடுகவாரவழையும் கலந்தாரிராபத்தை
என்றுமலதுரைக்க ஏங்கிமனந்தளர்ந்தான்
வேதியரைக்கண்டார் வேந்தனதிகர்னர்
கண்ணசைகைகாட்டினார் கரியமாலெம்பெருமான்

கர்னர்கலந்தாரியிடம்வருகிறது.

அந்தநொருகண்ணிமிட்டை அதிகர்னர்தான்பார்த்து

தகிலிலெழுந்தார் கன்னியின் றன்கோட்டைக்கு
பாதாளக்கோட்டைக்கு பன்னாயாறும்வெட்டிவிட்டான்
அந்தரிபாணர்க்கு கட்டமுகருட்புருந்தான்
தாதிமார்களிடு தையலர்களோடவந்து
மாறுக்குளிர்வார்த்தார் கனோடாபனிநீரை
பாதத்திலதான்பணிந்தார் பாவைமாபுலவர்க்கு
நன்னைப்படவிக்க தாதிமாசமபேசக்கி
மாதருக்குமூலை வாரனையுமென்றாராம்
கலந்தாசீரயகத்தை உடுகளையுமென்றார்
ஒருவந்தாருட்புறந்தா குருக்கிகருகொண்டவிட்டு
ஆக்கியரேபுனலே பருவமாதான்மார்த்த
கட்டிவளர்த்தெடுத்த வனமாலைக்காரான்
அழைத்துவாச்சொன்னார் அம்மானைதிருணர்
அவ்வாணக்கேட்டு அரிவையெழுந்திருந்தாள்
பூஞ்சிலம்புதன்னை பொன்அபரணமின்ன
காரிழையாள்மாது கலந்தாசீரயகமும்
மாயவனூரிப்பாதம் வணங்கிவேதமன்னரித்தாள்
வாழ்வீர்வணருவீர் மன்னனுமிசாலயட்டும்
கற்பிக்கதானது பால கலைதாதாசாள்வீர்
எழுந்திருமென்று இடமுடன்தான் வாழ்த்த
எங்கேவந்தீர்எங்கேவந்தீர் ஒருவனார்க்குமாமாவே
மந்தனிபாபனை மாமாவேசொல்லுமென்றான்

கர்ணர் சொல்வது.

தேசத்தழுகுமன்னன் தரியோதனப்பெருமான்
அக்கினிவளர்த்து அனல்பாயவுங்காமாள்
சரவழுத்தாருமனை மாயக்கருங்குழலை
பெருங்கோரடியவன் வேந்தர்படை நெருக்கி
உகலொருங்காண சக்கறைநெருக்கு
வேதவிரதமனைருப் விரைவுநிரீரல்விடதில்
சிக்கிரமாவாருமென்று சிரானவடையானம்
கொடுத்தாரேரள்கை கேசதையவர்கைதனிலே
வாங்கினானைடையாட் மவர்வரதனைதானிட்டு
அரண்மனைதாதியர்கள் அவரேவருள்தான்பார்த்து
எங்கியழுதார்கள் எல்லோருங்கூட்டமிட்டு
ஆக்கியரேயுமக்கு அமர்ந்தநேர்ந்தவெண்பார்
நீக்கொக்கீதான்பிறந்தாய் தெனுன்கருங்குழலே
அக்கினிக்கோகிபிறந்தாய் அரமுவியானே
கொழுந்துவிட்டெரியும் செம்மலைக்குபெருந்தணலும்
செந்தணலுக்கென்று செழித்துநீதான்வளர்ந்தீர்
இதுதானோகண்டபலன் என்றழுதார்தாதியர்கள்

காரிழையாள்மாது கலந்தாரியேதுசொல்வாள்
அழகதொருபெண்டுகளே ஆரணக்குழையமர்த்தி
கேளுங்கள்தாதிகளே கிளிமொழியாளொவ்வசனம்
கணவன்றனைச்சேர்ந்த கன்னிபருமெய்யானால்
சோரத்தனமில்லாமல் சுந்தரனைநிஜமானால்
தீக்குழிக்குத்தப்புவேன் திசையெட்டுந்தானறிய
அக்கினிக்குத்தப்புவேன் அஷ்டதிசைதானறிய
இதுதானேஎன்னுடைய இருதயத்தின்நின்னயங்கள்
எல்லோருமறியுமட்டும் ஏந்திழையாள்செய்தகுற்றம்
ஆற்றினள்தாதியரும் அல்லிமருமகளும்
ஸ்தானங்கள்செய்து செபதபங்கள்தான்முடித்து
சொக்கரைதானினைத்து திருநீறுதானணிந்து
மஞ்சள்துகிலுடுத்தி மடியில்வைத்த அடையாளம்
கோடாலிமுடிச்சிட்டு குடமல்லிதானணிந்து
சீரானநெற்றியிலே திலதங்கள்தானுமிட்டு
பட்டுடுத்திபணிபூண்டு பதுமைபோலலங்கரித்து
தோழிமார்கூட்டஞ் சுற்றிலும்நெருங்கிவர
மன்னன்திருக்கருணர் மன்னனபடைநெருங்க
காவலர்படைகளது கன்னியரைநெருங்கிவர
படைகளிருபுறமும் கொம்பனையைநெருங்கிவர
புலவாபடைபெண்கள் பைங்கிளியைநெருங்கிவர

தீக்குழிக்குவருகிறது.

கோட்டைவிடுக்க கொம்பனையாள்வெளியானாள்
சந்திரனைக்காணாத தையல்வெளிப்பட்டாளாம்
சூரியனைக்காணாத தோகைவெளிப்பட்டாளாம்
கால்பீலிகலகலென்ன கைவளையல்பளபளென்ன
நெற்றிசுற்றிமின்றிலங்க நீலவிழிமைதுலங்க
கோட்டைகடந்து கொத்தளமுந்தான்தாண்டி
அம்மைக்கரையோரம் ஆரணக்குலதுறையிலே
எதிர்ப்பார்த்தார்கள் எங்கும்மகாசெனங்கள்
கங்கைகரைகொள்ளாத கனமானசேனைதிரள்
எங்கெங்குங்நிறைந்திருப்பார் எள்ளுவிழவிடமுமில்லை
அக்கினிப்பெருந்தணலும் ஆவிகள்பொருங்கிலேபோக
மெத்தப்பயந்தாள் மேனிகருக்கிவிட
புகைபோலகப்புகுது பூமிகள்தெரியவில்லை
அக்கினிசுடராலே ஆற்றமுடிகூடவில்லை
தவித்துமிகப்போகுது தணலென்றபெருஞ்சுடரால்
அக்கினிச்சுடராலே அருந்தாகதாமெடுத்து

காவலரண்டது கொலுவிருந்து
ஆலாசவந்துநின்றான் ஆற்றுநீர்தான்குடிக்க
அந்தவொருவேளையிலே அப்பனுக்ரமபார்த்து
காய்கையொன்றுசெய்தார் மாயன்பெருமாளும்
கனிபோல்மின்னி வரிபோலகாவிரஸ்தி
இருண்டுதுமேகம் எங்குங்கறுகறுத்து
ஆனைதும்பிபோலே அமர்ந்துவருஞ்சமயம்போலே
சோரணமழைமாரி சொரியுதுஅந்நேரம்
வரணமக்மாரி வருஷிக்குமந்நேரம்

அல்லியே புளியாறு அனுப்புதல்.

ஆறுஜலமோட அணிமதுரைநாயகியாள்
மாயபெருமான் சேதி இதுதான்தருணமென்று
மதுரைபெருமாளும் மனைகையிலிருந்துநின்று
தவளைப்புளிகளை தைராய்கரைச்சிவிட்டாள்
இக்கைபாய்ப்புளிப்பு இனிபுளிப்புதோன்றவிலே
அள்ளிக்குடித்தாளாம் அம்மதுரைகுளிர
தேகம்குளிர்ந்தது தேன்மொழிக்குஅந்நேரம்
தெளிந்தமுகமானான் திருவழகிபூமாது
கர்ணதிருமுகங்கள் கனவழகுத்தவள் பூண்டாள்
இந்திரவிமானமே யாவருக்குந்தெரியாது
அந்தசமையத்தில் அமர்ந்துமணமொழியாலே
தேகத்தழகனவள் திரிபோதிரண்பார்த்து
கவலைச்சொல்லுமின்றுள் சுந்தரிநாயகந்தனை
அப்போதனைப்பிறைபாளறுக்கொண்டுபதஞ்சமல்
அக்கனரத்தாளினைத்து அரினைபயவள்முகமலர்ந்து
ஆற்றுநீர்தான்பொசிந்து அருந்தகந்தனையுந்து
அக்கினிக்குழியருகே அரிவையரைக்கொண்டுவந்தார்
திக்குழியைத்தேடித் தேனமொழியாள்வந்துநின்றாள்
கண்டார்க்கொல்லோரும் கன்னியவள்நிற்கையிலே
அந்தச்சமயத்தில் ஆயர்திருமையினால்
பெரியதுபெருமையது பெருவெள்ளமோடிகுது
அம்மைப்பெருகி அக்கோதும்வேளையிலே

அக்கினிப்பெண்ணை அனுப்புதல்.

மதுரைவளநாடுடையவன் மாலினையாளவிழாதும்
ராம்பெருமான்சொன்ன சுன்னமனைநாயகித்தானதரக
இதுதான்சமயம் இப்போதேதல்லிபோர்
ஆடிதாநியபேர அதிகாரிசெங்கமலம்
இதுதான்சமயம் வந்திழுபோவாடி யென்றான்
அவன்-பொல்லாதநீலி யல்லாண்மைகாரியவள்

ஏனம்மாவெல்லு எத்தனைமுயானாருமென்றாள்
சிங்காரஞ்செய்தாள் செங்கமலத்தாயிமார
மகுடமுடிசூட்டி மதாணிப்பதக்கமிட்டு
வச்சிரகபாடணிந்து மாணிக்கமாலையிட்டு
காலிலேவிருதுகட்டி கண்டாமணிதரித்து
ஆழியுஞ்செங்கோலும் அவன்கைதனிற்கொடுத்து
பாண்டியவள்வாளும் பரிசைகளுந்தான்கொடுத்து
மூதாரிகையிலிட்டு முறுக்கிலேடாவணிந்து
அல்லியரைப்போலே அவனையலங்கரித்து
அஞ்சாதேபெண்ணரசே அல்லியருமையென்று
என்பெயரைத்தரித்து நட்சணமேநீபோயி
ஆடாவென்மருமகனை அக்கினியிற்றள்ளுமவன்
எவரடாபுருமகனை இத்தீயிற்றள்ளுவனை
கொடுக்கிறேன்பூசை குடிமிதனிலேயுருள
அதிகாரிகாவிருக்க ஆரடாதள்ளுபவன்
இந்தப்படியாக எச்சரித்துநீபோயி
அந்தப்படியா அவன்படையிலேபோய்விழுந்தால்
அசட்டையாள்நிற்பான் அல்லியிவளென்று
அடையாளந்தான்கொடுத்து அல்லித்திருமகனார்
சேர்ந்துயிருந்ததுவுந் திருவாழிசக்கரமதுவும்
வந்ததுவும்போனதுவும் வாணையைப்பீயுரைத்து
காரிழையாள்மாது கலந்தாரிகாயகிக்கு
கைதாங்கியழைத்துப்போய் சுவலிவிட்டகோட்டையிலே
அரண்மனையிற்கொண்டுபோய் ஆரணங்குபெண்மயிலை
மசக்கைகள்தீர்த்து மனைதனிலேவைத்து
இன்னஞ்சிலநாளேந்திழுமேயென்றபின்பு
பாண்டவர்கள்வந்து பதியாக்குமிறுமடாமி
வெற்றிமதயானை வீமனுதெண்டனிலே
நூற்றுவர்பூமுடியை சொடியிலாவணிந்தபின்பு
அழைத்துக்கொண்டுபோவேறு பஞ்சாபேதனென்றுசொல்லி
தேருதலைச்சொல்லி செங்கமலம்வாருமென்றான்

செங்கமலம்வருகிறது.

அப்படியேசொலமென்று அரிவையிவன்சொல்லியிலே
பயணங்களாகுன் பைங்கிளியாள்செங்கமலம்
கூட்டியிருப்பதுபோல் கொப்பனைமார்சேர்ந்தார்கள்
ஆயுதவரிசையுடன் அநேகம்பேர்தானையாளர்
பாக்குகளும்பல்லாக்கும் பரிசைகளுங்கத்திகளும்
ஈட்டிகளும்அம்புகளும் கத்துருக்குத்தன்றுல்லவுகளும்

வண்ண நடிக்குஞ்சதுரமும் மங்கையர்கைபிடித்து
இவ்வளவுமேசெய்வினையும் எங்கிறைமுக்குத்துணைசெய்த
அருமகட்குதானுங்கு வரிசைகளுந்தானே கொடுத்து
மேளமும்பெரிமையும் விருதுகளுந்தானே கொடுத்து
ஆற்றிலேமெத்தப்பக்கட்டி அதின்மேலிலுமேற்றி
போய்வரவென்று பொற்கொடியுமனை பிள்ளைத்தார்
செப்பமாகத்தின்மேல் தேன்மொழியாள் தானேறி
கலைகிருஷ்ணன் மைதுனர்கள் யாவர்கள்
கரைபுரண்டவெள்ளம் கடந்தானுமேருட
அந்தச்சமயத்தில் அர்ச்சுனன் பார்த்திருந்தார்

சுலந்தரி தீயைச்சுற்றிவருவது.

அக்கினியில் வந்துநின்றான் அரிவையாள் சுந்தரி
சுற்றிப்பார்சொன்னார்கள் தோகையிளமயிலை
நிலமேற்கரந் வித்து மைதுனருஞ்சுற்றிவந்தாள்
நன்றும்பெண்ணுந்தீயில் சுற்பக்கொடியவள்தன்
விழப்போகுஞ்சமயத்தில் வெள்ளம்புரண்டதுவே

ஆறு பெருகி அக்கினியை தணித்தது.

ஆயர்கொருபைதிலும் ஆறுபுரண்டதுவே
ஆசையதெல்லாம் அதிலேமறைந்ததுவே
புரண்டோடிவெள்ளம் பெருந்தணல்லில்விழுந்ததுவே
கட்டையுந்தீயும் கரைக்கேறியதுதான்
அக்கினிதணிந்து ஆறுவெள்ளமோடுதான்
பார்க்கவந்தவர்கள் பார்க்கவேமீதிலேதான்
கிலபேர் பிறந்தார்கள் கிலபேர்முறிந்தார்கள்
கொடிக்கைபார்த்தவர் பிதற்றியோடையிலே
உயிர்பிழைத்தோமென்றும் ஓடிப்போனவரும்
மரமேறிப்போனவரும் மரமேறிட்டமரத்தலும்
கெற்பிணிமார்கள் கெருவதிபோனவரும்
அலறிவிழுந்தவரும் அங்கனை கேட்போனவரும்
திக்குதிசையறியாமல் திகைத்தெட்டிப்போனவரும்
அறியாமல்வந்தோம் ஆற்றாமையாக
தெரியாமல்பரமகேட்டோம் சிவபரிபெருமிக்க
இருவர்கள்போனவழி இருவருமறுத்தெரியாமல்
மூலைக்குமூலை முடுக்குக்குமொதுங்கினார்
அரிவையவள்தான் அமைச்சர்பறவைபோல்
ஆயனுருவமதிலும் அவ்விடத்தில்வரவிருந்தாள்
கைகூப்பிக்கதறியோ வன்னியாக்கதனைருதான்
ஆறு பெருகினதும் அக்கினைசுற்றுவிருதும்
அர்ச்சுனனின்திருக்கமர் கடந்தவருமாற்றில்

மற்றவர்களெல்லாம் மாண்டுபிழைத்ததுவும்
மூர்ச்சையானவரும் மெய்மறந்துபோனவரும்
வயிறுபெருத்தவரும் மண்மேல்விழுந்தவரும்
களைபட்டுப்போனவரும் கண்பிதுங்கிப்போனவரும்
திகிலடைந்துப்போனவர்கள் திசைமாறிப்போகிறார்

மதுரைப்பெண்கள்வந்துநெருக்கினது.

அந்தச்சமயத்தில் ஆற்றங்கரையோரம்
பெண்டுகள்படைநெருங்க பேரிகைவாத்தியங்கள்
முரசுகளடிபடவே முறையிட்டபேரிகைகள்
டங்காரமுழங்கவுந் தவுண்டுமல்லாரிகொட்ட
சற்சரிகைவீணைகளுந் தாக்கிமுறசைய
அடிபடுதுராயபேரி அடிவானத்திடிபோல
கோடைகாலத்திடிபோலே குமுறுதேபேரிகைகள்
சமுத்திரகோஷ்டம்போல் தனிமதுரைப்பெண்களெல்லாம்
ஆரடாயென்னுடைய அருமைமருமகனை
இந்திரனார்தேவியரை என்னுடையகண்மணியை
துன்னுங்கருங்குழலை தோகைமாமயிலை
என்னுருயிரிருக்க என்னுடையகண்மணியை
ஆசைமருமகளை அக்கினிபிற்றானவன்
அவன்-ஆண்மையும்வீரியமும் அறிகிறோன்பாரென்று
தெப்பமரத்தைவிட்டு செம்மொழியார்தானிறங்கி
படைகளுடனே பெண்கள் பாதறிவிழுந்தார்கள்
ஓடுகிறசனங்களை ஒருமிக்கத்துரத்துகிறார்
கொக்குத்திரளிலே இராசாளிபுகுந்தாற்போல்
புலியினதுகூட்டத்தில் பேய்விழுந்ததுவும்போல்
வந்துவிழுந்து மாளுகிறார்பெண்களெல்லாம்
பாலைப்படைக்கஞ்சாதே அல்லியின்றதாதியர்கள்
பாலாவும்பரிசைகளும் பாங்குமழுவம்புகளும்
கட்டிக்கழட்டுவதும் எதிர்க்குதிப்பதுவும்
பாலாதிருப்புவதும் படையிலேபாய்வதும்
பாங்குசுழட்டுவதும் பக்கத்தில்நுழைவதும்
கத்திசுழட்டுவதும் கவ்விவிழுவதுவும்
சிறுத்தைப்போலாட்டுவதும் சேரவந்துகுத்துவதும்
இந்தப்படியாக இசைந்துமேசேனையெல்லாம்
மூலைக்குமூலை முறிந்ததேசேனையெல்லாம்
இதுவென்னவதிசயம் இவர்கள்பாரபெண்படைகள்
இனிபிழைக்கப்போறோமோ இவள்கையிற்றப்புவமோ
மட்டடங்காபெண்ணரசு மதியாளொருவரையும்

இன்றைக்கிருக்கிறோமே இவள் கையில் மாண்டிடுவோம்
நாககன்னியென்றாளே கபடக்காரனோ
எப்படியென்று சொல்லி இடி விழுவாரும்
காலிரடி விழுவாரும் கைச்சோர்ந்து விழுவாரும்
ஆயுதந்தாங்காமல்பட்டுப் அலறிவிழுவாராம்
ஆற்றாக்குத் தப்பியே ஆருயிர்பிழைத்தவர்தாம்
கூற்றுவன்போலே கொல்லவந்தார்பெண்களென்று
பல்லைத்திறப்பார்கள் படுக்கையாய்விழுவார்கள்
முன்னேறுகிறவன் பின்னே முட்டுவானிவன்றன்னை
ஓடிநின்றுபார்ப்பார்கள் ஒருவர்பின்னே தாழுவார்கள்
கால்மடித்து தலைமாடாய்க் கதறிவிழுவார்கள்
இந்தப்படி சனம் இறந்துசேனையெல்லாம்
அல்லியைப்போலவொரு அதிசூரி செக்கமலம்
மண்ணைவாரிப்பார்த்து வெட்டுகிறாள் கல்லிடப்பை
இன்னங்களானார் துரியோதனன் படைகள்
அப்போது மாயாவானார் அர்ச்சுனர் படைகள்
அதிசயமதுபோலே ஆனந்தமாய் ஐவர்
குஞ்சிரிப்புக்கொண்டு கோபமாய்ப் பார்த்திருந்தார்
அங்கேதானே இருந்த அதிவீரன் கர்ணனும்
ஆனாலெப்படியெனும் அல்லிப்பெண்கள் சொல்கிறதும்
அதிசயம்போலே அதிவீரன்கர்ணனுமே
கட்டார் கருங்குழலாள் கலைதாரிகாயமும்
சித்திரமாக அடுத்த தேர் நெடுவழியும் பார்த்திருந்தான்
பெண்கள் திறமையைப் புரிப்பாய்ம் பார்த்திருந்தான்
பண்டை பாரசானும் ராயிமார் ஆதரிக்கவந்தபோரா
காண்றுமணம் பூரித்து ராக்கினையும் பார்த்திருந்தான்

துரியோதனன் எண்ணமிட்டது.

தேசத்திலுக்குமன்னன் துரியோதனப் பெருமான்
என்னுவான் கொடுத்தை இராசன் கபடனவன்
அக்கினிவளர்த்தது அவமாய்ப்போனதுவும்
வெள்ளம்புரண்டு வெகுபேர் மிதக்கதுவும்
சக்கரமுடிகொள்ளாமல் தரிகெட்டுவந்ததுவும்
மதுரைப்படைப்பெண்கள் வந்து மிகச்சாடுவதும்
வெட்கங்கெட்டுநிற்பதுவும் வேர்த்தகளோடினதும்
இன்னங்கள் பட்டதுவும் சேனைகளோடினதும்
விருதாவாத்தியங்கள் வீணாய் செலவானதுவும்
மங்கைகலந்தாரி மனமகிழ்ந்து நிற்பதுவும்
இரவியம்போனதெல்லாம் இன்னங்கள் பட்டதுவும்
இழப்பாப்பான் சொன்ன கெடுதலை வார்த்தைகளும்
அடையாளங்கண்டிருந்தும் அக்கினிவளர்த்ததும்

இதுகளெல்லாம்பார்த்து ஏங்கினன்குன்றி
பெருமூச்சைவிட்டான் பேரான துரியனவன்
குன்றினன் துரியனவன் குருடன் திருமகனார்
அறியாமற்செய்தோம் அல்லிமருமகனை
இங்கேக்கொண்டுவந்ததுவே இந்திரசேனையினுள்
மிகமிஞ்சிப்போயிற்றே மெள்ளவிதானுஞ்சாவேனோ
பாராமற்போனேனே பவுசுகுலைந்ததே
கண்டோர்களைக்கண்டு தவுடமெதித்தேனே
பார்த்தோர்களைக்கண்டு பரிகாசமாச்சுதென்று
குறிப்பாகப்பார்த்தான் கோரைநகர் திருவழுதை
அல்லிபவளக்கலை அதிகாரம்பெற்றவள்தான்
அல்லியனுமதியால் அடையாளம்பெற்றுவந்தான்
முத்திரையுஞ்செங்கோலும் முடியும்பறித்துவந்தான்
இவன்கையில்மாண்டோர்கள் எண்ணத்தொலையாது
அவன்வந்தானையாமானால் ஆர்தப்பப்போறார்கள்
வெள்ளாட்டுமைத்தனிலே வெட்கக்கேட்டோமே
தாதியவன்கையில் தலைவிரக்கப்போனேனே
தாதியனைத்தானவனை தலைவெட்டிப்போடென்றானுக்கு
யாரைக்கொண்டுவெளிப்போம் அந்தமாமாருகுதே

துரியோதனன் கர்ணனுக்குச்சொல்வது.

என்றுதுரியோதனனும் இருநயனுங்கலங்கி
மன்னர்கருணையை வாவென்றுதானழைத்தான்
கர்ணர்பெருமானும் கடுகெனவேவந்தானின்று
கர்ணர்முகம்நோக்கி வடையுமேதுசொல்வான்
நீர்சொன்னதுமெய்யாச்சு குருமுடிக்குத்தாரான்
அடையாளக்குறிப்பையெல்லாம் ஆருக்குத்தடுக்கமல்
வீண்பழியும்மீதில் விருதாவைச்சமைத்துவைத்தேன்
இப்போ-அல்லிமுடிபறித்து ஆழிசெங்கோலைபிடித்து
அடையாளமதனுடனே அதிகாரம்பெற்றுவந்தான்
இப்போதெரிகுது இந்திரனார்வந்தாரென்று
விருதாவாய்ப்பெண்கள் வீணாகச்சொல்லுகிறார்
என்றமக்குப்பழிபாவம் எத்தனைமார்கனுடனே
வந்தபொருபெண்களுக்கு வயணமாய்நீருரைத்து
சமாதானஞ்செய்து சாந்தகுணமாக்கி
கோபத்தையடக்கி கொப்பனமார்தனுடனே
அல்லிமருமகனை அரிவையர்கள்தனுடனே
கட்டியுறவாக்கி கோட்டையிலேகொண்டுசென்று
செல்வமுஞ்சிறும சிறப்புகளுஞ்செய்து
அவர்களநடைபடிக்கி அன்புடனே நீர்செய்து
இட்டப்படுத்தும் சிக்கர்ணமன்னவரே

போமென்றுசொல்லி போர்வேந்தன் தானடந்தார்

கர்ணன்பெண்பிள்ளைக் கண்டது.

அப்போதுகர்ணர் அதிமனமகிழ்ந்து
அச்சுதாகண்டையிலே அழைக்கவிட்டார்கர்ணராவர்
இருவருங்கூடி எதிர்ந்தாயர்துபெண்கள்முன்னே
வைத்துநின்றார்கள் மங்கையர்கள்முன்னிலே
எதிர்ப்பார்த்தார்கள் ஏந்திழையாள்தானவள்
மறையவர்கர்ணருக்கு வணங்கியேதான்தொழுதாள்
பொருளும்பொருமகோபங்கள் பொற்கொடியோர்தாமே
பட்டால்தெரியும் பாரகுணமில்லாதார்
கெட்டால்தெரியும் கேடுகெட்டமன்னனுக்கு
அடையாளந்தெரியாமல் யாரோவெவரோவென்று
தெரியாமல்செய்தான் திரிபோதனைப்பெருமான்
ஆழிசூழும்செங்கோற்கும அதற்காகப்பொருத்தருளும்
வாருங்கள்தாதியென்று மன்னவர்கள்தானழைக்க
கோபந்தணிந்து கொம்பனையாள்செங்கமலம்
குளிர்ந்தமுகமாகிக் கொம்பனையார்தானடைந்தார்
கர்ணருமப்போது கட்டழகிமாரெல்லோரும்
புருஷிமார்புகழுடைய பொற்கொடியாள்அலந்தாரி
அண்டையிலேவந்தார்கள் அரிவையுமப்போது
ஆயர்கர்ணருக்கு படிவணங்கிதான்தொழுதாள்
அடிபணிந்தமங்கையாள ஆயுளுந்தான்வாழ்த்தி
கற்புமிகுந்தவளே கன்னியரேநீர்வாழி
வாழ்த்தினைகொடுத்தார் மாயவனுமெம்பெருமான்
வந்தெதாருகாசியுடன் மருடமுடிதான்பார்த்து
அத்தைமருடையென்று அடிபணிந்துதெண்டனிட்டாள்
வந்தெதாருபெண்ணெல்லாம் மயிலேணைக்குதெண்டனிட்டார்
அப்போதுசெங்கமலம் அல்லிபெருமாளை
நாடாளுமன்னியவன் மைந்தனையென்றுசொல்லி
அலந்தாரிமாமிக்கு கட்டழகிதெண்டனிட்டாள்
செங்கமலதாதியரைச் சீர்பெரமேவேதான்வாழ்த்தி
ஆசிர்வாதஞ்செய்தார் அல்லிமருமகளும்

அலந்தாரிகோட்டைக்கு அழைத்து வருகிறது.

எல்லோருமாய்க்கூடி இணைந்துநடந்தார்கள்
கன்னியதுகோட்டைக்கு கடுகிநடந்தார்கள்
காவலுக்குள் நுழைந்தார் அலந்தாரிகோட்டையிலே
கர்ணர்திருமகனும் கண்டுதொழுதானும்
எல்லோருங்கூடி ஏந்திழையாள்கோட்டையிலே

உன்னைநாமழைத்தார்கள் உட்கார்ந்தரண்மனையில்
தயாராக்குற்சடையாள் வைவலறுப்பமஞ்சுவிட்டாள்
போரால்மிகுந்த பொருந்திருவாலாயகரும்
அனைவரும் வந்தார்கள் அன்புடனேவாழ்த்தி
ஆலமெடுத்தார்கள் ஐந்தாறுகாதிபர்கள்
திருஷ்டிகழித்தார்கள் செல்வதிபமங்கையற்கு
அலாமர்களாசனத்தில் அமர்ந்தாரினாதனதில்
ஆனைபெருமாளும் அமர்ந்தார்சிங்காதனத்தில்

ஸ்ரீமந்தஞ்செய்தது.

மதுரையிலேதானிருந்த மந்திரக்குபெண்களெல்லாம்
ஸ்ரீமந்தஞ்செய்வதற்கு சிந்தைதனிலேதானெண்ணி
கட்டார்கருங்குழலாள் கன்னியரையலங்கரித்து
பொன்சரிகைப்போலைபாது பூவையரையலங்கரித்து
ஆடையணிந்து ஆபரணமேற்சாத்தி
சாந்துசவ்வாதுகளை சரீரத்தில்தான் பூசி
களபகஸ்தூரிகளை கலந்தமிகப்பூசி
மங்களசரமாக மயிலிணையையலங்கரித்து
பேடைமயிலனையாள் பெண்மயிலிருந்தவைத்து
மாமியார்வரிசையென்று மகிழ்ச்சையுடன்கைகளெல்லாம்
வரிசையுடன்தான்கொடுத்து மயிலனையாளந்நேரம்
அல்லிதிருமுடியும் அழுந்தியசெல்லேலும்
மோர்பெற்றழுகதிரையும் மொழிக்குழலாளண்டைவைத்து
வந்துபணிந்தார்கள் வனமாமங்கையற்கு
பெரியவரைந்தார்கள் பெரியவர்தான்முழுத்தம்
மல்லரிதாளம் மத்தளந்துந்தாரி
நாகசுரம்புல்லாங்குழல் தவுருடனேதானாக
ஆலத்திதான்சுழட்ட அரிவைபிரமங்கையற்கு
செகுஷைகள்தானிறைக்க சந்தனப்பொடியிறைக்க
குந்தாணிமேலே பொம்பிளையைத்தானேவைத்து
பட்டுநிறைவளர்த்தி பைங்கிளியைத்தானிவைத்து
ஆலஞ்சுழட்டி அட்சதைபொட்டுமிட்டு
சாந்துதிலர்தமிட்டுச் சந்தனம்மேற்பூசி
பல்பெலாதிகள் பழவர்க்கமரிசிவர்க்கம்
தொந்திமைபத்தேதனும் குடகுமேதனும்
தேனிச்சருக்கரையும் சிவந்தபலாச்சுளையும்
வாழைக்கனிகளும் மாம்பழஞ்சர்க்கரையும்
மற்றுபலகாரம் வடையரிசிபுளிப்பும்
கொச்சிகமர்த்த கொய்யாக்கனிமுதலாய்
வடைதசிபள்பணியாரம் அதிரசந்தோசையுடன்
அப்பளம்பணியாரம் அனேகநெய்யுடனே

ஏத்திவிதக்கி இன்பமுடனுள்ளவைத்து
உண்டுபசியாறி உத்தமியாள்மக்களரும்
கைவலப்பிதாவும் களிப்புடனேவாய்நடைத்து
கற்பூரத்தாம்பூலம் களிமார்க்குத்தான்கொடுத்து
சந்தனமும்புட்பமும் தையலர்க்குத்தான்கொடுத்தார்
மாயவனும்மன்னவனும் வைத்ததொருபொன்னெல்லாம்
கள்ளோரும்பசியாறி இன்பமுடன் தான்பொசித்து
மகலம்பிள்ளைவரும் கருணையுடன்தாமமர்ந்தார்
பூமெத்தைச்சந்தனமும் புனுகுசவ்வாதணிந்து
புட்பத்திருக்கெண்டு பேரருளேதான்மறந்து
சருக்காசனந்தனிலிருந்து தாம்பூலந்தான்தரித்து
சந்தோஷமாய் சகலருமக்கேரம்
சிமந்தமுடித்தபின்பு சிலவுவிடைவாங்கி
அவரவர்மாளிகைக்கு அனைவோரும்போனார்கள்
காரிகையாள்மாது அலங்காரிநாயகியும்
மாயனதுசேர்பாதம் வணங்கியுபசரித்து
வாழ்ந்திநிலைகொடுத்த மன்னவியுமயிலே
புத்திரனைப்பெற்று புகழ்பெறவேவாழ்ந்திருந்தாள்

பெருமாள்வசந்துவிட்டது.

வாழ்ந்திகையவன்புத்திரர்க்கு மன்னவனாய்வந்தவனாய்
போகவிடைதா மென்றுர் பெருமாள்கடந்துவிட்டார்
துவாரகாபுரிதேடி கையுமியும்வந்தாடைந்தார்
மதுராபுரிப்பெண்களும் மகிமைமாநகர்தன்னில்
சிலநூறாயிரத்தனிடத்தில் தேவியெனுமாதர்களும்
குளிர்குளிக்கும் ஆமானைக்கும் கோமைதானாகவிருந்தனர்
பின்னேபெருமாளும் மெய்யதனிலெல்லாமிருந்தார்

நல்தங்காள்புத்திரனைப்பெற்றது.

காரிகையாள்மாது அலங்காரிகைமாதும்
பத்துதினமானவுடன் பாலனைப்பெற்றெடுத்தாள்
பாலகன்தான்பெற்றிட பாண்டியர்கள் தனமாட்டு
அதிர்வேடிவிட்டாரது துவனுல் அல்லிமலர்நாயகிக்கு
செல்வம்பிறந்ததென்று சீராட்டுதொட்டில்களும்
அன்னவஞ்சல்தொட்டில்களும் அழகுடனேதானனுப்பி
பட்டனுர்தன்பேரை பாலகற்குத்தானளித்து.

அனுப்பியேவைத்தாள் அல்லிமலர்முகவாள்
வந்ததொருதொட்டிலிலே பாலகனைத்தான்வளர்த்தி
சித்திரசேனனவன் சின்னஅருச்சுனனூர்
என்றுதிருநாமம் இட்டாரேபாலனுக்கு
அழகுடனேதானிருந்தாள் அல்லிமகனாரும்
மதுராபுரிபெண்கள் மயிலனையமாதர்களும்
அம்மாநீஅஞ்சாதே அரசாளும்பாண்டவர்கள்
காடுறைந்தபாண்டவர்கள் நாடாளவருவார்கள்
இவர்வந்தபின்பு அமருவாய்தென்மதுரை
போகவிடைதாருமென்றே போற்றியடிபணிய
அப்படியேசம்மதித்து அனுப்பிவிடைகொடுத்து
நடந்தார்கள்தென்மதுரை நாயகியர்பெண்களங்கே
தேனுமதுரையது தென்மதுரைதேடிவந்தார்
அல்லிமலர்நாயகிக்கு அடிவணங்கிதெண்டனிட்டாள்
எழுந்திருமென்று ஏந்திழையாள்தான்வாழ்த்த
போனதும்வந்ததுவும் புதுமையுஞ்சொன்னார்கள்
கேட்டுமனமகிழ்ந்தாள் கிளிமொழியாளல்லியம்மாள்
காரிழையாள்மாது சுந்தரிநாயகியும்
புத்திரனைப்பெற்று புகழ்ச்சியாய்வாழ்ந்திருந்தாள்
மாமனதிகர்னர் வரப்போகத்தானிருந்தார்
விசாரணைசெய்து விசனங்களில்லாமல்
ஆதரித்துத்தானிருந்தார் அம்மானைநீருணர்
புலந்திரனார்களவதனைப் பூதலத்திலேகேட்டவர்கள்
கேட்டவர்யாவர்களும் சிறந்துடனேதான்வாழ்ந்த
வழியூழியென்று வுலகத்திலுள்ளவர்கள்
வாழிவாழியென்று வாழமனிதர்சொன்னார்.

புலந்திரன்களவுமாலை.

முற்றிற்று.